

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István
dr. Latrocai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,
Ikotity István, Szávay István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	39661
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP).....	39661
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39663
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	39665
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	39667
<i>Szászfalvi László</i> (KDNP).....	39668
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39670
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	39672
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39673
<i>Bóna Zoltán</i> (Fidesz).....	39675
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39677
A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvény- javaslat összevont vitája.....	
<i>Harrach Péter</i> (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	39678
Felszólalók:	
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	39681
<i>Hollik István</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	39681
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP)	39682
<i>Szászfalvi László</i> (KDNP).....	39684
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	39687
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	39690
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik).....	39692
<i>Teleki László</i> (MSZP)	39694
<i>Dr. Turi-Kovács Béla</i> (Fidesz).....	39694
<i>Dr. Répássy Róbert</i> (Fidesz).....	39695
<i>Dr. Vas Imre</i> (Fidesz).....	39697
<i>Harrach Péter</i> (KDNP) előterjesztői válasza.....	39697
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2017. október 17-ei ülésnapján elfogadott, a belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények mó- dosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája.....	
Felszólalók:	
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	39699
<i>Szilágyi György</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	39700
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	39703
<i>Demeter Márta</i> (LMP).....	39703
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	39705
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	39708
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	39711
A köztársasági elnök úr által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2017. október 17-i ülésnapján elfogadott, a belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények mó- dosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
	39712
A Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a Magyar Köztársaság és az Osztrák Köztársaság között a határokat átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése érdekében folytatandó együttműködésről szóló, Heiligenbrunnban, 2004. június 6-án aláírt Szerződés módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvény- javaslat zárószavazása	
	39712
Az egyrésze az Európai Közösségek és tagállamaik, másrésze Bosznia és Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát	

Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	39713
A Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	39713
A Magyar Nemzeti Bank 2016. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	39713
A Minority SafePack európai polgári kezdeményezés támogatásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	39713
A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	39714
A nemzeti versenyképesség növeléséhez szükséges egyes törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	39714
Az egyes migrációs tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	39715
A Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnevezésének megváltoztatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	39715
Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	39715
A magyar jelnyelv napjáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	39716
A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	39716
Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	39716
Egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	39717
Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	39718
Egyes állam által nyújtott támogatások és ösztöndíjak adómentességéről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	39718
Az átmeneti bányászjáradékban részesülők közérdekű nyugdíjas szövetkezeteken keresztül történő foglalkoztatása érdekében egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	39719
Döntések önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	39719
Az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	39719

Dr. Gulyás Gergely (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	39719
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	39721
Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	39722
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39723
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	39728
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39729
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	39733
Kónya Péter (független)	39735
Gúr Nándor (MSZP)	39738
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz).....	39742
Gúr Nándor (MSZP)	39747
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz).....	39748
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	39748
Szávay István (Jobbik)	39751
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	39756
Dr. Répássy Róbert (Fidesz) előterjesztői válasza	39761
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	39762
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	39762
Felszólalók:	
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39763
Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39765
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39767
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39768
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) előterjesztői válasza	39768
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2016. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	39769
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság alelnöke, a napirendi pont előterjesztője	39769
Felszólalók:	
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39771
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39773
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság alelnökének előterjesztői válasza	39776
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2018. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	39777
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság alelnöke, a napirendi pont előterjesztője	39777
Felszólalók:	
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39779
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39781
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39785
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	39788
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság alelnökének előterjesztői válasza	39789
Napirend utáni felszólalók:	
Szávay István (Jobbik)	39789
Magyar Zoltán (Jobbik)	39791
Az ülésnap bezárása	39794

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECSE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
15. ülésnapja
2017. október 31-én, kedden
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Gelencsér Attila és Ikotity István)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 15. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja részéről: „Minek kell még történnie?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon a 15 éven felüli nők egyötöde, azaz közel egymillió nő válik élete során a nők elleni fizikai vagy szexuális erőszak valamelyik formájának áldozatává. Magyarországon a családon belüli erőszak legalább hetente egy nő életét követeli, havonta legalább egy gyermek szenved el halálos sérüléseket. Magyarországon a nők átlagosan 35 verést szenvednek el, mielőtt segítségért fordulnak. A legtöbben azonban sohasem kérnek segítséget, vagy nem tudnak segítséget kérni. Itt el kell mondani, hogy egy feltárt esetre 25 feltáratlan esetet tudunk társítani.

Mi ezért 2017. X. hó 20-án újra beadtuk határozati javaslatunkat, hogy az isztambuli egyezményt a kormány végre ratifikálja. Ennek nagyon-nagyon sok oka van, az elmúlt években hatalmas botrányok történtek ki. Itt beszélhetünk a bicskei gyermekotthonról, amilyen szexuális visszaélések történtek ott, a sziget-szentmiklósi gyermekbántalmazásokról, a kaposvári gyermekbántalmazásról, a gyöngyösiről, és ugyebár a Kiss László-ügyet sem felejtjük el, és a hetekben kitört Marton László-ügy is felhívja a figyelmet arra, hogy a kormánynak végre ratifikálnia kellene ezt az egyezményt.

Államtitkár úr, engedje meg, hogy egy igazságügyi bizottsági ülésről a jegyzőkönyvből olvassak fel részleteket. 2016. május 18-án készült ez a jegyzőkönyv. Répássy Róbert az alábbiakat mondta: „Most éppen néztem a hírekben, hogy már 2015 februárjában is azt mondtuk, hogy mindjárt végre fogja már hajtani a kormány, már mindjárt előkészíti, tehát gyakorlatilag másfél évvel ezelőtt is ez volt az érvünk, és nehezen hiszem el, hogy azóta nem sikerült előkészíteni. De ez még nem azt jelenti, hogy ha valami nincs előkészítve, akkor félredobjuk ezt a kérdést.” - mondta ezt 2016 májusában Répássy Róbert.

„Úgyhogy én a magam részéről inkább tartózkodni fogok, mert a kormány többször döntött arról, hogy az isztambuli egyezményt ratifikálni kell. Ennek az időpontja, úgy tűnik, hogy csúszik, nyilván az előkészítetlenség miatt vagy legalábbis valamilyen nehézségek miatt.” Itt elmondja Répássy Róbert, hogy a pénz nem lehet indok, mert a kormány ezt az indokot nem fogalmazhatja meg továbbra is.

Most egy 2017. február 20-i ülésről idéznék, megint csak Répássy Róberttől az isztambuli egyezményrel kapcsolatban: „Az egyezmény szövegének kihirdetéséről szóló előterjesztés tervezete elkészült, a csatlakozás előkészítése közigazgatási egyeztetés keretében folytatódik, a tervezet a közigazgatási egyeztetés során közzétételre kerül, így a civil szervezeteknek lehetőségük van annak véleményezésére. Gyakorlatilag a kihirdetéséről szóló előterjesztést az igazságügyi miniszter a maga részéről előkészítette.” Államtitkár úr, akkor mire várunk még? Hány embernek kell még meghalnia?

Itt, a Parlament falai között el kell mondanom, hogy családon belüli erőszakot nemcsak fizikális, nemcsak anyagi okokból élhet át, hanem szexuálisan is és verbálisan is az áldozat. Nemcsak nőkről, nemcsak gyerekekről, hanem nyugdíjasokról, fogyatékosokról és férfiakról is beszélünk. Lassan kiderül, hogy a magyar társadalomnak nincs olyan szegmense, ahol ne fordulna ma elő, akár a munkahelyen, barátok közt és családon belül. És, államtitkár úr, nem tudom kihagyni, ha már szót kaptam napirend előtt, hogy elmondjam önöknek - és itt kihangsúlyoznám -, hogy a bántalmazásnak van verbális része is.

Önök most megjelentettek egy internetes plakátkampányt, és itt el kell mondanom, hogy legtöbb esetben, ami engem és a közvéleményt felháborítja, az mindig az áldozatok hibáztatása. A Marton László-ügynél is az derült ki, hogy majdnem oda jutottunk el, hogy maguk az áldozatok a hibásak. Önök kitétek egy olyan plakátkampányt, ahol arra akarják felhívni a figyelmet, hogy miért születik kevés gyermek Magyarországon, és olyan plakátokat készítettek, ahol csak a nőket hibáztatják azért, hogy ma Magyarországon kevés gyermek születik. Úgy szól, hogy a 35-44 éves korosztály 41 százalékának nincs gyermeke, és egy nő ül egy hintában háttal. Majd az, hogy a 35-44 éves korosztályban másfélszer több férfi szeretne gyereket, mint nő. Tudja, ez is verbális bántalmazás, amikor csak egyetlenegy csoportot hibáztatunk valamilyen ügy miatt.

Tudja, államtitkár úr, ahhoz, hogy gyermek születessen Magyarországon, ahhoz még mindig férfi és nő kell, és ha önökre nézek, akkor tudom, hogy mi hiányzik ebből. (Szászfalvi László: Ez is verbális bántalmazás.) Köszönöm, államtitkár úr, köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az elmúlt hat-hét esztendőben a jogalkotás igyekezett elejét venni az olyasfajta problémáknak, igyekezett a büntetőjog eszközeivel is megbüntetni és szigorúan büntetni azokat, akik nők ellen vagy bármilyen kapcsolati formában erőszakot követnek el, annak nyilván többféle elkövetési magatartása mellett. Ennek egyrészt volt az az indoka, hogy azok, akik ezt elkövették, azok az igazságos büntetésüket megkapják, másrészt pedig az volt, hogy elrettentse azokat, akik hasonló bűncselekményt követnének el.

Hangsúlyozom, hogy Magyarországon évtizedek óta a kapcsolati erőszak mint büntetőjogi tényállás, mint büntetendő cselekmény a közbeszéd része volt, ugyanakkor egyetlen MSZP-SZDSZ-kormány sem szövegezte ezt meg a büntető törvénykönyv részeként. A büntető törvénykönyv egy feles törvény, mindegyik korábbi kormányzatnak lehetősége lett volna ezt a büntető törvénykönyvbe beilleszteni, de nem tették meg.

A 2010-ben kormányra kerülő Fidesz-KDNP volt az, amelyik egyrészt 2012 júliusától szigorúbbá tette a büntető törvénykönyvben a szexuális zaklatás különböző eseteit: 1-5 év a büntetési tétel, de ha ez valamilyen függelmi viszonyban történik, akkor 2-8 év szabadságvesztéssel is büntethető. A Fidesz-KDNP a legszigorúbban igyekszik fellépni a büntető törvénykönyv eszközeivel is az ellen, hogy valakik ilyesfajta zaklatásokat elkövessenek.

2013 júliusában lépett hatályba az új büntető törvénykönyv, amelyet a kormánypártok fogadtak el itt a parlamentben. Ez az első olyan magyar büntető jogszabály, amely a kapcsolati erőszakot mint önálló büntetőjogi tényállást a magyar jogrendszerbe bevezette. Sokan sok mindenről beszéltek korábban, de semmit nem tettek. A Fidesz-KDNP pedig nemcsak beszélt a problémáról, hanem megoldási javaslattal is élt, beterjesztette a parlament elé, a kormánypárti képviselők elfogadták, az ellenzéki képviselők pedig nem fogadták el.

(9.10)

Ez a korábbinál sokkal szigorúbban bünteti a fennálló vagy volt hozzátartozóval szemben rendszeresen elkövetett erőszakot, becsületsértő vagy anyagi javak ellen irányuló cselekedetet, sőt fizikai bántalmazás esetén már nemcsak magánindítványra, hanem bárki más feljelentésére vagy tettenérés alapján is indítható büntetőeljárás.

Azért fontos ez a módosítás, hiszen rendkívül szélesre szabja a kapcsolati erőszak tényállását, másrészt pedig mivel az áldozatok - ahogy ön is mondta - nagyon sokszor nem mernek feljelentést tenni, nagyon sokszor nem merik elindítani ezeket a bünte-

tőeljárásokat, éppen ezért mindenki más számára is megnyitottuk ennek a lehetőségét.

Fontos az áldozatok segítése, éppen ezért nemcsak a kríziskezelő központok hálózatát bővítettük ki Magyarországon, hanem teljesen új, 2012-ben megjelent titkos menedékház-intézményeket is létrehoztunk. Ez pontosan azt a célt szolgálja, hogy ha valakinek nincs hova mennie az erőszakoskodó társa elől elmenekülve, akkor az állam biztosítja számára a titkos menedékházat - shelter house, így hívják ezt a nyugat-európai szakmai nyelvben -, ahova ő el tud menekülni, ahol ő biztonságban lehet akár a gyerekeivel együtt, és nem kell az erőszakoskodó társától tartania. Ezen túlmenően a büntető törvénykönyvben a távoltartási rendelkezések is szigorodtak. Sőt, az új EFOP-konstrukció között egy eléggé széles körű menedékház-támogatási projektet is beindítottunk, amiből tovább bővíthet az ilyesfajta segítséget nyújtó menedékházak rendszere Magyarországon.

Ezek olyan intézkedések, amelyeket tíz évvel ezelőtt is meg lehetett volna hozni; abból a pénzből, amit a 4-es metró európai uniós támogatásából elcsaltak, elloptak, eltüntettek vagy szabálytalanul használtak fel, sok-sok ilyen titkos menedékház-hálózatot lehetett volna létrehozni, de nem az volt a fontos a szocialista kormányoknak, hogy erre fordítsák az EU-s forrásokat, hanem inkább a 4-es metró korrupciójára költötték.

Az EMMI támogatásával 2014-ben sor került egy új, a krízisközpontok munkáját szabályozó szakmai protokoll kidolgozására is, a titkos menedékház és a félutas kiléptető házak szakmai protokolljának a kidolgozása pedig 2015-ben történt meg. A költségvetésben 2016-ban 50 százalékkal növeltük a krízisközpontok támogatását, a titkos menedékházakat pedig utána 100 százalékkal növeltük. Még hosszan lehetne sorolni, akár a 14-18 éves prevencióban, akár más téren. Hadd említsem meg ezek közül a „Vedd észre!” szlogennel futó kampányt, amely szintén az EMMI támogatásával valósul meg, hogy hogyan próbálunk meg azoknak a nőknek, asszonyoknak segíteni, akik nehéz helyzetbe kerülnek, és a kapcsolati erőszaknak vagy bármilyen más munkaerőszaknak az áldozataivá válnak. Ez a kormány ez ügyben cselekedett is.

Amit pedig idézett képviselő asszony, az nem egy plakát (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hanem egy kutatás, és olyan eredményeken alapul, azokat az eredményeket közli csupán, amelyek egy reprezentatív kutatásból derültek ki, semmifajta egyéb szándék nincs e mögött. Segíteni szeretnénk (*Az elnök ismét csenget.*) mindenkét, és senkit sem szeretnénk megbélyegezni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Emlékeztem, hogy ötperces időkeretet engedélyez a házszabály. (*Dr. Rétvári Bence: Elnézést kérek!*)

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Önöknél minden eszköz megengedett a hatalom megtartására?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Pénteken választunk, november 3-án tartják ugyanis a nemzeti agrárgazdasági kamarai választásokat. De mi is a kamarai választások valódi tétje? Minden bizonnyal az, hogy kik fogják irányítani a közeljövőben azt a szakmai köztestületi szervezetet, a kamarát, amely nagyon nagy hatást gyakorol a hazai agráriumra. Ez szépen hangzik, és ha normális országban élnénk, el is hihetnénk, hogy valóban van értelme szavazni a tagoknak, azonban bürokratikus eszközökkel és egy antidemokratikus kormányzással önök elérték, hogy gyakorlatilag csak a Fidesz házi szervezete, a Magosz tudott országos szinten elindulni, csak ő tudott listákat állítani a kamarai választásokon.

A korábban szebb napokat is látott Magosz már évek óta képtelen ellátni azt a minimális feladatát is, hogy a magyar gazdatársadalom hangjaként megjelenjen akár a sajtóban, akár itt a parlamentben vagy bármilyen szakmai fórumon. Egyébként ez a rendszer, amit önök kialakítottak a kamarában, nagyon jól mutatja a kormányzásuk mikéntjét is, ami a magyar vidéket, az agráriumot jelenti.

Nézzük meg, hogy mi fémjelzi azt a négy évet, ami a csekély támogatású NAK hatalma alatt történt! A „csekély” szót azért használtam, mert az előző kamarai választásokon is csupán a jogosultak 7 százaléka ment el szavazni, ez az országos átlag. Nem tudom, hogy most pénteken mi lesz, de sokkal jobbra biztos nem számíthatunk, főleg ha megnézzük, mondjuk, a személyeket, akik eddig irányították a kamarát. Hörömpő Nándor korábbi főigazgató úrról essék néhány szó! Egyébként ő Kis Miklós Zsolt államtitkár gyerekkori barátja, egy ideig üzlettársa, kollégiumi szobatársa is volt. Ez a főigazgató úr 8 hónap után 8 hónapnyi végkielégítéssel távozott, ráadásul távozása után néhány héttel robbant a bomba, hogy az előző munkahelyén, az MVH-nál komoly csalások voltak. Egyébként ő az ügy másodrendű vádlottja azóta is, közel nyolcvan van még a gyanúsítottak között. A büntetőper jelenleg is tart, mintegy másfél milliárd forint jogtalanul felvett támogatásról van szó. Mellékesen Hörömpő a Ceglédi Járási Földhivatalban is vezető lett.

De nézzük a jelenlegi főigazgatót, Darabos Tamást! Ő Győrffy elnök úr évfolyamtársa a változatoság kedvéért. Apró szépséghiba, hogy éppen a kamarai megjelenése előtt küldték el az Eximbanktól több milliárdos visszaélés gyanúja miatt. A nyomozás ebben az ügyben is tart. Legutóbb éppen néhány hete hallgatta ki a Központi Nyomozó Főügyészség, Vices, hogy egyébként még a NAK elnöksége előtt is

tagadta, hogy bármilyen nyomozás folyna ellene. Tudtommal e hazugsága miatt sem kérték számon. Egyébként Darabos folytatta elődje, Hörömpő milliárdos, nyomon követhetetlen informatikai beszerzéseit. Elég, ha megemlítek például egy csekély honlapszámlát 471 millió forintról. Friss hír, hogy állítólag néhány héttel ezelőtt Darabos Tamás főigazgató 5 millió forintos vissza nem térítendő lakásvásárlási támogatást is felvett a kamarától. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ez igen!)* Az ügy miatt egyébként a kamarai kontrollingvezető november 1-jével felmondott. A kiutalást állítólag maga Győrffy Balázs elnök úr írta alá.

De nem csak a személyek vállalhatatlanok, államtitkár úr, a tisztességes emberek számára a kamara körül. Itt van az a tény is például, hogy a NAK nem tart közgyűléseket, ezért a tagság jelentős részét teljes mértékben kizárják a véleménynyilvánításból, mivel az összehívott küldöttgyűléseken csak az előző választások győztes listájának képviselői vehetnek részt, azaz a Fidesz-Magosz-lista csapata.

Nyilván maguknak nem tesznek fel kényes kérdéseket, ahogy a parlamentben sem teszik, nem kérdezik meg például ezeket a gyanús informatikai beszerzéseket sem, hiszen ezek milliárdos tételek. Jó tanulóként a kamara vezetői sem teszik meg tehát azt, amit önök itt a parlamentben sem.

Ez a kamara közelmúltja és jelene. Sem a társas vállalkozásoknak, sem a családi gazdaságoknak semmi érdemi segítséget nem tudtak nyújtani, pedig több mint 10 milliárd forintból működnek egy évben. Egyébként ez a testület tett ígéreteket a jövőre is. Nézzünk itt is néhány nevet!

Győrffy elnök úr - ez kicsit bonyolult lesz - kamarai elnök, fideszes országgyűlési képviselő és magoszos alelnök is, amíg Jakab István Magoszelnök, szintén fideszes képviselő, és gondolom, még a mai nap folyamán a parlament elnöki posztjában is fogjuk látni. Emellett Kis Miklós Zsolt, aki a Miniszterelnökség államtitkára, a NAK-ban és a Magoszban is alelnök. Egyébként ez véleményünk szerint ez önmagában a saját maguk által hozott törvény szerint is összeférhetetlen, de nyilván ez sem zavarja önöket. Ez ezer szónál is többet mutat, és jól bizonyítja, jól alátámasztja azt, hogy miért nem szólhattak meg valóban a családi gazdaságok érdeke mellett, amikor azok sérültek, miért nem szólalt fel soha sem a NAK, sem a Magosz a magyar családi gazdaságok és társas vállalkozások érdekében.

(9.20)

A Jobbik véget vet az átpolitizált kamarának, egy valódi szakmai alapon működő kamarát fogunk létrehozni, ahol megszüntetjük a tagdíjakat, és valóban az érintettek, a tagok érdekében működő testületet fogunk létrehozni. Szóval, jövő héten ne nagyon

rendezkedjenek be, maximum fél évre tervezzenek. Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Nagy István államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Bevallom, értetlenül és csalódottan állok az ön kérdései előtt, és egyszerűen keresem az értelmét, hogy kamarai választás előtt az a párt, amelyik állítólag - de tudjuk már rég, hogy sajnos nem így van - a kisgazdaságok, családi gazdaságok érdekeit tűzte zászlajára, ezzel szemben pont nekimegy annak a szervezetnek, amelyik történelme során a legnagyobb segítséget nyújtotta ezen gazdaságok működéséhez.

Mondjuk el az igazságot, kedves képviselőtársam! Arról van szó, hogy a jelöltállítás során a másik szervezet, amit önök támogatnak, a MOSZ nem tudott minden megyében listát állítani, és már a jelöltállítás során alulmaradt, hiszen a Magosz és az Összefogás mind a 19 megyében tudott önálló listán indulni, amíg a másik szervezet pedig csak 9 megyei listát tudott önállóan állítani. Ez egy óriási helyzet. S itt bújik ki a szög a zsákból, hogy a Jobbik képes a MOSZ szószólójává válni, képes itt a parlamentben teljesen ártalmas szónoklatot intézni azon testület ellen, amelyik a magyar gazdaságot képviseli.

Kedves Képviselőtársam! A Magosz és azok a szervezetek, amelyek összefogtak, a legszélesebb összefogást tudják produkálni ezen a választáson. Soha még ennyi szervezet nem állt oda egyetlenegy gazdát képviselő szervezet mellé sem. Soha ennyi érdekképviselő nem érezte úgy, hogy közös akarattal közös feladataik vannak arra, hogy ezt megoldják. És van választási lehetőség, hiszen akit ön képvisel, az is indulhat.

Amit mindenképpen el kell mondanom: azokat a vádakot, amiket ön itt felsorolt, a leghatározottabban vissza kell utasítani, hiszen feltételezésekről, mendemondákról, különböző szóbeszédokről van szó. Ezt állítja ön, amit én a leghatározottabban visszautasítok, és csak annak a politikai akciónak tudom be, hogy keserű a szőlő, ön próbálja befektíteni azokat az együttműködéseket, azt az összeállást, amelyik a magyar gazdaságot képviseli, próbálja mindazon eredményeket kicsinyíteni és elferdíteni, amelyeket hét év alatt ez a gazdaság megfeszített erővel tudott produkálni.

Azt mondta ön, hogy semmit nem tett a NAK eddig. Ha csak azt mondom önnek, kedves képviselőtársam, hogy mind a szaktanácsadói hálózat, mind a falugazdász hálózat, ami felállt, szervesen képviseli a magyar gazdaságot; csak nézzük meg azokat az eredményeket, amiket a mezőgazdaság produkált az elmúlt hét esztendőben, az 55,3

százalékos kapacitásbővülést vagy folyó áron számolva a 33,6-ot, óriási lehetőségek, és soha ilyen produktumot nem tudtunk ilyen rövid idő alatt fejleszteni. Tehát azt kell mondjam önnek, hogy jó úton halad a magyar gazdaság. Mindazok a törvények, rendelkezések, amiket hoztunk, a gazdák érdekében vannak. Azt kell mondjam önnek, a kamarai összefogásnak köszönhető az, hogy országos jégeső-kár-elhárító rendszer kiépítése működik. Ennek működését a kamara fogja vállalni és üzemeltetni. Ez mind-mind olyan lehetőség, ami lehetővé teszi a gazdáknak azt, hogy biztonsággal, eredményesen tudjanak termelni az elkövetkező időszakban is.

Azt kell mondjam önöknek, hogy a Magosz és az Összefogás listája a magyar gazdaságot képviseli a legkisebb tagjától a legnagyobbig. S nagyon sajnálom, hogy a Jobbik eljutott odáig, hogy napirend előtti felszólalásban - végre kibújik a szög a zsákból - szembehelyezkedik a magyar gazdasággal, és kifejezetten egy szűk társadalmi csoportnak, a MOSZ-nak az érdekében kíván itt szólni. Nagyon sajnálom, hogy idejutottunk, ugyanakkor örülök annak, hogy végre feketén fehéren bebizonyosodott az, hogy kit is képvisel a Jobbik. S mindaz az akció, amelyet a „Földet a gazdáknak!” program ellenében irányított eddig, mindazok a kezdeményezések, amelyek gátolták azt, hogy a magyar gazdaságot segítsük, hogy földhöz juttassuk, hogy önálló, szabad gazdálkodókat tudjunk a magyar gazdaságból teremteni, az a Jobbik érdekeivel szembe megy. Most már látszik és érthető, hogy miért is megy szembe mindig ezekkel a törvényekkel a Jobbik, hiszen számára nem ez az érdek, hanem kifejezetten csak az oligarchák képviselete.

Tisztelt Elnök Úr! Sajnálom, hogy idáig jutottunk, de legalább tiszta víz van a pohárban. Ezért november 3-án tisztességgel, szabadon dönthetünk, hogy az oligarchák vagy a magyar gazdaságot képviselőit válasszuk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy István államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi László képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja részéről: „Reformáció 500 - A megújulás lendülete” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Történelmi pillanat részesei lehetünk ma, hiszen pontosan ötszáz évvel ezelőtt, 1517. október 31-én szegezte ki Luther Márton a wittenbergi vártemplom kapujára híressé vált 95 tételét, és ezzel a szimbolikus mozzanattal kezdődött el a reformáció. Ebben az évben erre az ötszáz éves lelki, társadalmi és kulturális mozgalomra emlékezünk. Ebben az ünnepi, jubi-

leumi évben szeretnénk a középpontba helyezni azokat az értékeket, amelyek olyan radikális változásokat hoztak, hogy mind a mai napig érezzük hatását. Ám az emlékezés mellett a kerek jubileumi évforduló lehetőséget teremt arra is, hogy a reformációs megújulás lendületével munkáljuk a jövőt.

Tisztelt Ház! A reformáció egyszerre hordozza magában a megújuló személyes hit Isten-élményét és a társadalmi megújulás lehetőségét. Olyan társadalmi, politikai, gazdasági és kulturális hatása volt, amely a mai napig meghatározza és befolyásolja gondolkodásunkat, értékrendünket, kultúránkat. A reformáció az egész nyugati civilizációt, kultúrát és társadalmat átformáló, megújító erőként jelent meg, amelynek ma is aktuális következményei velünk élnek.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A reformáció rendkívül gyorsan elterjedt Magyarországon már a XVI. század első felében, és olyan radikális változást hozott, amely a magyarság megmaradásában játszott alapvető szerepet, magyar anyanyelvünk, nemzeti kultúránk, könyvkiadásunk, iskolarendszerünk, nemzeti identitásunk és nemzeti szuverenitásunk megteremtésében, megőrzésében és megvédelmezésében. Magyar reformátoraink fáradhatatlan munkájukkal szolgálták a lelki megújulást, a magyar anyanyelvi kultúra megteremtését és magyarságunk megmaradását. Köszönet a reformáció egyházainak, hogy öt évszázad óta, alkalmas és alkalmatlan időben egyaránt rendületlenül szolgálták, szolgálják a magyar hazát, s oktatási, szociális és egészségügyi intézményrendszerükkel az egész magyar népet.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési frakciója nevében örömmel üdvözlöm azt a kormányzati és egyházi szándékot, hogy a reformáció 500. emlékéve ne elválasszon, hanem összekössön minden olyan magyart és minden olyan erőt, akik és amelyek Magyarország és a Kárpát-medencei magyarság megújulását, a nemzet megmaradását kívánják szolgálni. Így ma is érvényes Bethlen Gábor erdélyi református fejedelem gondolata: „Mi minden erőt, ami a haza javára akar és tud lenni, nem eltiporni, hanem együvé fogni kívánjuk.”

Ma is minden erő és akarat összefogására, együvé fogására és megvédelmezésére van szükség annak érdekében, hogy megmaradjunk. Ennek a megmaradásnak pedig az alapja a megújulás. Lelki megújulásra van szükség egyéni és közösségi életünkben, amint ezt az Alaptörvényünk is deklarálja.

(9.30)

Ezt kell előmozdítanunk, segítenünk és szolgálnunk mindnyájunknak, és akkor remélhetjük, sőt bizonyosak lehetünk abban, hogy céljaink megvaló-

sulnak, Magyarország erős és büszke ország lesz, utódaink számára biztonságos otthon marad, és hogy „a magyar név megint szép lesz, méltó régi nagy híréhez”.

Tisztelt Országgyűlés! Azt kívánom, azt kívánjuk, hogy a reformáció fél évezredes évfordulója az emlékezésen túl adjon új lendületet a nemzet megújulásának és minden erőt összefogó egységének. Ma, az 500. évfordulón hálással emlékezünk. Hálással emlékezünk a wittenbergi, a budapesti, a genfi és a többi emlékezővel együtt, és mindezért, mindenért soli Deo gloria - egyedül Istené a dicsőség. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szászfalvi képviselő úr. A kormány részéről megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan generációnak vagyunk tagjai, amelyik részese lehetett annak, hogy 2000-ben együtt ünnepelethetjük a Megváltó születésének 2000. közös évfordulóját, ugyanebben az esztendőben az államalapításunk 1000 éves évfordulóját, most pedig, a 2000 és az 1000 éves évforduló után a reformáció 500 éves évfordulóját, az emberiség történelmének, Magyarországra is kiható történelmének nagyon fontos pillanatainak évfordulóit.

Kevés olyan ország van valószínűleg, ahol ilyen magas szintű állami képviselet van a reformáció 500 éves évfordulója kapcsán, ahol az állam külön emlékbizottságot hozott létre a reformáció 500 éves évfordulója alkalmából, nem az egyházak munkája helyett, hanem azt kiegészítve, azt támogatva. Hiszen a Magyarországi Reformáció Emlékbizottság elnöke Orbán Viktor miniszterelnök úr, ügyvezető elnöke Balog Zoltán miniszter úr, de tagja Kövér László házelnök úr, és miniszteri, államtitkári szintű képviselet is van a bizottságban, valamint a református, az evangélikus, a katolikus és a baptista egyház képviselői egyaránt ott vannak a Reformáció Emlékbizottságban; állandó meghívottként pedig Svájc, Németország, illetőleg Hollandia nagykövete, valamint a Magyar Tudományos Akadémia képviselője szintén ott van a Reformáció Emlékbizottságban.

Magyarország tehát büszke a reformáció elmúlt 500 éves történetére, amelynek egy jó része, ahogy képviselő úr is fogalmazott, itt, Magyarországon történt, Erdélyben is, Magyarország teljes területén fontos része a magyar történelemnek. Amikor azt mondjuk, az Alaptörvényben azt szövegezzük, hogy a kereszténység nemzetmegtartó erő, úgy is fogalmazhattuk volna esetleg, hogy a kereszténység nemzetmegtartó erő, akkor igenis a hasonló emlékbizottságok létrehívásában mint hétköznapi kormányzati cselekedetekben is megnyilvánul, hogy a reformáció

alakította a teljes Magyarország történelmét, a magyarok történetét. Éppen ezért fontos emlékeznünk az 500 évvel ezelőtti eseményekre.

A jubileumi év hivatalos megnyitója a MÜPA-ban volt 2017. január 6-án, ezt a közmédiában is sokan követhették. A Magyar Nemzeti Múzeumban már viszonylag hosszabb ideje látható az IGE-IDŐK kiállítás, amely még körülbelül egy bő hétig látogatható ingyenesen, hétvégén meghosszabbított nyitvatartással is látogathatják az érdeklődők. Mindenkit biztatunk, hogy menjen, nézze meg, ez egy nagyon nagy volumenű reformáció-nagykiállítás.

Ugyancsak már megvalósult április 26-án „Politika és hitvallás” címmel egy nemzetközi kerekasztal-beszélgetés a reformáció emlékévében. Protestáns politikusok arra keresték a választ, hogy mit adott számukra protestáns hitük, és a hivatásukban mit ad ma a protestantizmus saját hazájukban, Európában és a világban. Nyáron, augusztusban Wittenbergben magyar napokat tartottak, ez magában foglalta többek között Dévai Bíró Mátyásnak, a „magyar Luthernek” emléktábla-avatóját, Fassang László orgonakoncertjét a wittenbergi városi templomban, valamint különböző állami és egyházi rendezvényeket ott a helyszínen. Október 5-én a Parlament Felsőházi termében reformáció-emlékülésre került sor tudósok, művészek, közéleti személyiségek közreműködésével.

A mai napon egy grandiózus rendezvényre kerül sor a Papp László Sportaréna-ban, amelyen a protestáns egyházak képviselőiben a teljes aréna a reformáció 500 éves évfordulójára emlékszik. December 19-én, zárórendezvényként majd a Zeneakadémián lesz egy különleges koncert.

Fontos, hogy „Reformáció 500” címmel köztéri installációk vannak a Belvárosban; a Kálvin tér 95 darab emlékkövén egy-egy idézetpár szerepel, fél évezreddel ezelőtti reformátoridézetek és arra reflektáló, azzal párhuzamosan a kövekbe vésett mai közgondolkodás-, kultúraformálók gondolatai. Így 500 év távlatából fonódnak össze ezek a gondolatok. A Vár oldalában reformáció-emlékpark került kialakításra, amelyet szintén tavasz-nyár folyamán avattak föl.

Három óriási koncertsorozat indul Zenei hitvallások címmel, szintén a reformáció-emlékévé keretében; valamint hazánkba látogatott a lipcsei Tamás templom világhírű kórusa, Budapesten, Debrecenben, Pécsen is hangversenyt adott; illetőleg az 500. évforduló alkalmára Händel remekműve nyomán készült Messias.ma címmel egy koncertszerű, modern, rockatorikus passió, amelynek szintén a MÜPA-ban volt a bemutatója. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ikotity István, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja részéről: „Miért teszi tönkre az állam a Tokaj-

hegyaljai szőlőtermelőket?” címmel. Öné a szó, jegyző úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy felszólalásom okaként azt meg is jelöltem, a világörökségi helyszínen lévő történelmi borvidékünkön a kistermelőket a tönkremenetel fenyegeti az állami tulajdonban lévő Grand Tokaj Zrt. miatt. Az elmúlt néhány év kormányzása alapján lehetséges, hogy a Tokaj-Hegyalján még szőlőt termelő kistermelőket tönkreteszik, és a terület nagy része egy-két oligarcha kezébe kerül.

Mielőtt azonban a kialakult helyzet részleteire rátérek, hadd idézzem fel, ami a tokaji szőlőtermelés problémáiról elsőre eszembe jutott. Ez egyetlen szóban összefoglalva nem más, mint a korrupció. Az már az első Orbán-kormány óta tudható, hogy a miniszterelnök úr nagy érdeklődést tanúsít általában a mezőgazdaság és kifejezetten a tokaj-hegyaljai szőlőtermesztés iránt. Azt gondolom, mindenki emlékszik még azokra a 2005-ben nyilvánosságra került mondatokra, amelyek a tokaj-hegyaljai állami borászattal kapcsolatban egy 2001. június 4-i jegyzőkönyv szerint elhangzottak. A jegyzőkönyvek szerint a miniszterelnök úr beszélt az állami támogatásokról és privatizációról, mondván, idézem: „Ne nyerjünk annyit, amennyit kértünk, bár mi kapjuk a legtöbbet.”

Azért idéztem fel ezt a régen történt, mégis emlékeztető ügyet, mert az az úriember, akit a média csak úgy emlegetett, mint a miniszterelnök úr strómanja, mostanában jelentős terjeszkedést folytat ugyanazon a területen, amelyről a miniszterelnök úr is beszélt. Eközben a környékbeli kis családi gazdálkodóktól szőlőtermésüket eddig felvásárló állami cég mintha mostanában éppen ezeknek a kistulajdonosoknak a tönkremenetelét akarná. Felmerül, hogy Mészáros Lőrinc tulajdonszerzési szándékai vajon hogyan függenek össze azokkal a komoly szüreti problémákkal, amelyeket a borvidék legnagyobb borászata, az állami tulajdonú Grand Tokaj Zrt. okozott Tokaj-Hegyalján.

Tudvalévő, hogy Mészáros Lőrinc jelentős mértékű tokaji borászbirodalmat hozott létre a közelmúltban. Mészáros érdekeltsége összesen 2,8 milliárd forint közpénzből hoz létre új üzemeket a saját pincészetek közelében. Egy átgondolt üzletstratégiával állunk tehát szemben, amihez meglesz a feldolgozókapacitás, és amelyhez tulajdonképpen már csak a saját szőlőterületek hiányoznak. Ezek azonban egyelőre még több mint ezer tokaj-hegyaljai kisgazdálkodó kezében vannak. De vajon meddig?

Zemlénben több évszázados hagyománya van a szőlőtermesztésnek. A hegyaljai emberek generációk óta adják át ezt a tudást, amely világhírűvé tette a tokajit. A rendszerváltozás után a magyar állam a Tokaj Kereskedőházat azért hozta létre, hogy a ter-

melőktől felvásárolja a termést, és az abból készült bort értékesítse. 2017-ben a zrt., az előző évekkel ellentétben nem kötött felvásárlási szerződést a termelőkkel. 2017. szeptember 19-én történtek meg az első kiértékelések a termelők felé, hogy számíthatnak a termés felvásárlására.

(9.40)

2016-ban még 1270 termelővel kötöttek szerződést, 2017-ben, vagyis idén már csak körülbelül ezer termelő kapott értesítést. Sok olyan termelőt nem értesítettek ki, akinek egyetlen szőlőterülete van.

Közel 270 termelő esetében a Grand Tokaj Zrt. semmilyen indoklást nem adott az ajánlattétel elmaradásáról. Történik mindez egy kiváló évjáratú évben. Jelentős médianyilvánosságnak köszönhetően a Grand Tokaj Zrt. végül minden termelőt értesített a felvásárlási szándékáról, és le is adták Zemplén OFJ kategóriában 80 forintért a szőlőjüket. A termelőknek viszont a mai napig nincs érvényes szerződése.

Az idei szüret során többször előfordult már, hogy a termelőknek 10 forintos felvásárlási árat ajánlottak. Ez a helyzet csak arra jó, hogy az elbizonytalanított termelők olcsón eladják a kis szőlőterületeiket, és azokat különböző befektetői körök megszerezzék. A kiszolgáltatót kistermelők egyike-másika komolyabb tőketartalékok híján máris kénytelen elgondolkodni területe eladásán.

A zempléni emberek egész évben erő feletti munkát végeznek azért, hogy a szőlőterületeiket megműveljék. Jelentős összeget fizetnek évről évre a szőlőművelés gépi munkáiért, emellett a családok tisztességgel végzik el a kézi munkát is a szőlőkben. Az ott élő emberek, akik az elmúlt évek viszontagságai ellenére még mindig ragaszkodnak a szőlőjükhöz, megérdemlik, hogy nagyobb megbecsülésben részesüljenek. Elvárják, hogy a szőlőjüket ne kelljen áron alul eladni.

Kérdésem, hogy az állam miért nem biztosítja a tokaji bor és a világhírű hungarikum, a tokaji aszú alapanyagának *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* tisztességes felvásárlási feltételét. Miért nem kötött szerződést velük? Mi a szerepe ebben *(Az elnök újból csenget.)* Mészáros Lőrincnek? Várom választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Cyranóval szólva: „Mondhatta volna szebben, kis lovag”, de engedje meg, hogy az ön által mondottakra válaszoljak.

Ön talán már nem emlékszik rá, mi itt azért jó páran igen, hogy a baloldali kormányzás alatt, ezen

kormányok idején tönkretették az állami tulajdonban lévő tokaji vállalatot, ez a szocialista kormányok egyik kifizetőhelyeként szolgált. Tönkretettek egy sok évszázados hagyománnyal, külföldi piacokkal világhírűnek örvendő magyar terméket. Én biztos vagyok abban, hogy az évszázados tokaji bor hírneve visszaszerzésének és megtartásának fontosságát ön sem vitatja.

A második Orbán-kormány a társaság megmentése érdekében meghozta a szükséges döntéseket: átalakította a menedzsmentet; korszerűsítette a működési struktúrát; megújította a technológiai infrastruktúrát, és újragondolta a cég piacon betöltött szerepét. Ennek köszönhetően a társaság jelenleg sikeresen működik, és jó partneri kapcsolatokat ápol.

Az állam és a Grand Tokaj Zrt. az ön állításával szemben nem teszi tönkre a szőlőtermelőket. A szerződéses partnerek kiválasztásához a Grand Tokaj Zrt. tisztán szőlészeti szakmai alapon egy dokumentált ültetvényellenőri rendszert működtet. Az ellenőrök 2013-tól évente három-négy-öt alkalommal szemlézik a korábbi partnerek ültetvényeit, illetve személyes kapcsolatokat tartanak fenn a termelőkkel. Ez közel 1200 kistermelő 3700 parcelláját jelenti mintegy ezer hektáron. Ennyit az egy-két oligarcháról.

A termőhelyi felmérés, az ültetvények állapotának értékelése és az ellenőri tapasztalatok alapján a 2016-os szerződési időszakhoz hasonlóan 2017-ben is célzottan választotta ki a Grand Tokaj Zrt. azokat a termelőket és parcellákat, amelyek az elvárt paraméterekkel rendelkező szőlőalapanyagot tudják biztosítani. A Grand Tokaj célja, hogy a tokaji borvidék termékei minél magasabb minőségben, minél több hazai és külföldi fogyasztóhoz jussanak el.

A tervezett piacbővítéshez a zrt. számít minden olyan termelő partnerére, akivel együttműködve képes és hajlandó a megfelelő szőlőalapanyagot biztosítani. Annak a több mint ezer együttműködő termelőnek az érdekeit tartják szem előtt, akik a szerződéses feltételeket az eddigi években is betartották, és továbbra is a piacképes tokaji bor előállításához szükséges minőségben termelik meg a szőlőt.

E termelők érdekeit veszélyezteti, ha olyanok is benne maradnak ebben a szerződéses partneri körben, akiknek hiányos, korszerűtlen vagy rendezetlen ültetvényük van, nem tartják be a termelési előírásokat, nem hajtják végre a szükséges növényegészségügyi védekezést, vagy nem tartják be a szerződéses feltételeket. Ezek a termelők, ezek a parcellák 2017-ben kiestek a szerződéses körből.

A kitűzött minőségi céloknak megfelelően differenciált felvásárlási árakat alkalmaz a cég, a mustfokhoz és a szőlő egészségi állapotához igazodóan. A meghirdetett felvásárlási árak a múltban is meghaladták és most is meghaladják a borvidék felvásárlási árainak átlagát minden kategóriában. 2016-ban az aszúszem nélküli felvásárlási átlagár 134 forint/ki-

logramm volt, amely tisztas hasznot biztosított a jó minőségű szőlőt termelőknek. Ez várhatóan idén is így fog alakulni.

Évek óta törekszik a cég együttműködésre a termelőkkel, ezért a felvásárlási árak kialakításánál a borpiaci trendek mellett figyelembe veszi a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának ajánlását is. 2017-ben a felvásárolni tervezett szőlő összértéke 10 százalékkal meghaladja az előző évi felvásárlás mértékét, mert a jobban eladható, késői szüretelésű szamorodni alapanyagára növekedett. Meg szeretném jegyezni egyébként, hogy a kormány elmúlt hetekben hozott döntése alapján a cég tervez egy olyan felvásárlást, ami az ebből a körből kimaradó, a cég feldolgozási rendszerébe nem bekerülő és tárolókapacitását nem lekötő mennyiségre vonatkozik.

Tehát meggyőződésem, hogy Tokaj-Hegyalján 2017-ben egyébként valamennyi szőlőtermelő gazda sorsa rendeződni fog. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Fidesz-képviselőcsoportból Bóna Zoltán képviselő úr: „Reformáció 500” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy bizonyára mindannyian tapasztalták, az elmúlt hónapokban különös hangsúly helyeződött a reformációnak nevezett hosszan tartó és komplex folyamatra, tekintettel arra, hogy annak meghatározó motívuma 500 évvel ezelőtt éppen a mai napon történt.

A reformáció vitathatatlan jelentőségére és vívmányaira gondolva okkal merülhet fel bennünk a kérdés, hogy vajon Luther Márton tudatában volt-e annak, hogy tételeinek közzétételével nemcsak saját életének alakulását kockáztatja, de egy olyan lavinát indít el, ami gyökeres változást hoz a világtörténelemre és az emberi gondolkodásra. Luther életének és munkásságának fényében feltételezhetjük, hogy tetteit inkább a belső meggyőződés és elhivatottság, nem pedig a jövőtől való félelem vagy akár az abban rejlő lehetőségek kihasználása iránti vágy motiválta.

Fontos hangsúlyozni, hogy Luther Márton nem kívánt sem innovátor, sem forradalmár szerepkörben tetszelegni. Legfontosabb célja az volt, hogy hatékonyan rávilágítson arra, hogy az egyház és benne az emberek mennyire eltértek attól a biztos alaptól, amelyet másfél évezreddel korábban maga Isten fia, Jézus Krisztus fektetett le. Ez a visszatekintésre és visszafordulásra irányuló törekvés azonban mégis óriási lendületet adott a világ fejlődéséhez.

Meggyőződésből mondhatom, hogy a reformáció nemcsak alapjaiban változtatta meg az embereket és a társadalmakat, hanem jobbá is tette azokat. A reformáció meghatározó erejére is tekintettel e jeles

napon kiemelten aktuális a kérdés, hogy mit adott a reformáció az egyéneknek, a keresztény vallásnak, a keresztény értékekre épülő társadalmaknak és végső soron az egész világnak.

E kérdésre természetesen nem létezik objektív válasz, hiszen a reformáció hatása időpillanattól, egyéntől és szempontrendszerrel függően más és más módon jelenik meg életünkben. Ötszáz év távlatából azonban fontos, hogy találjunk olyan válaszokat a kérdésre, amelyek objektív módon képesek a reformáció jelentőségét megmutatni.

Teológiai és vallási szempontból a reformáció legnagyobb célkitűzése az volt, hogy a közvetlen istenhítt adjon vissza az embereknek.

(9.50)

Elmondható, hogy e törekvés és sokszor küzdelem világszerte óriási változásokat hozott az emberek számára azáltal, hogy az évszázadok alatt az Isten és az emberek közé emelt akadályok módszeres lebontását szolgálta. A reformáció, amint a neve is mondja, sikeresen fordította vissza a társadalom arcát és lelkét az emberhez odaforduló Istenhez. Annak egyenes következményeként, hogy az emberek viselkedésükkel a közvetlen kapcsolatot Istennel, megnyílt az út az előtt is, hogy reformálják kapcsolataikat saját magukkal és embertársaikkal. A történelem Urának köszönhetően ez a régi alapokra helyezett megújulás nem maradt a templomfalak között, hanem forradalmi lendülettel fejtette ki jótékony és inspiráló hatását a művészetekben, a tudományban, a kultúrákban és nem utolsósorban a nemzeti identitások kialakulásában és megerősödésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A reformáció kezdetének 500. évfordulója méltó megünnepléséhez nem elegendő felidézni az elmúlt fél évszázad fontosabb eseményeit, emellett a meghatározó személyiségek emléke előtt is tisztelettel és elismeréssel kell adózni. A reformáció áldásaiért hálát kell adni és azokhoz méltónak kell maradnunk, ennek érdekében kötelességünk, hogy mindent megtegyünk önmagunk és nemzetünk reformációja érdekében.

Az elmúlt években nyilvánvalóvá vált, hogy nemzeti megmaradásunkat már nemcsak saját elfordulásunk és érdektelenségünk, de globális folyamatok és mögöttük álló törekvések is veszélyeztetik, éppen ezért fontos, hogy az előttünk álló kihívásokhoz Luther példájából is erőt merítsünk, aki meggyőződéssel vallotta, hogy ha Isten velünk, kicsoda ellenünk. Büszkeségre, öröme és hála adhat okot, hogy Magyarországnak olyan vezetője van, amely komoly energiát és anyagi forrásokat áldozott arra, hogy a reformáció minél szélesebb körben és minél magasabb színvonalon kerüljön megünneplésre. Köszönet mindazoknak, akik ebben bármilyen módon közreműködést vállaltak. Soli Deo gloria - egye-

dül Istené a dicsőség! (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bóna Zoltán képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence kívánja (*Korózs Lajos: Ez nagyon szép volt!*) elmondani a kormányzat gondolatát. (*Korózs Lajos: Ahhoz képest, hogy fideszes vagy, nagyon szép volt. - Szászfalvi László: Nagyon cinikus vagy. Nem kell cinikusnak lenni! - Az elnök cseppet.*) Kérem szépen, képviselőtársam, nagyobb türelemmel tessék hallgatni a felszólalásokat, a szocialista képviselők felszólalásait is nagy türelemmel hallgatjuk. Tessék, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is a Reformáció Emlékbizottságra utalt a beszéde végén, amely több prioritást is megfogalmazott az idei esztendővel kapcsolatban. Az elsődleges, hogy megismertesse a bizottság a fiatalokkal a reformáció gazdagságát, a reformáció máig hangzó üzenetét és hatását; az egész társadalom számára bemutassa a protestantizmus jelentőségét a történelemben; segítse az egyházak között, hiteles fellépését és tanúságtételét - nagyon sok ökomenikus rendezvény is megvalósul a reformáció emlékére keretében -; a protestáns etika bemutatásával segítse a megújulást a hivatásban, a családban és a gazdasági életben egyaránt; valamint a teljes Kárpát-medencei magyarság számára összetartó erőt jelentő hit és azon belül a protestantizmus mindenki számára megismerhető legyen. Ezek voltak a főbb célkitűzések.

Ehhez számtalan pályázati kiírás futott évről évre, hiszen itt már 2015 óta tartottak az előkészületek: fotópályázat, képzőművészeti pályázat, szlogenpályázat, programpályázat egyaránt egyházi személyeknek, nem egyházi személyeknek, határon belül, határon túl, konferenciaszervezési pályázatok, kutatási, könyvkiadási vagy kortárs kreatív pályázatok egyaránt futottak, amelyeknek már az előző években eredményei is születtek és bemutatásra is kerültek.

Fontos az országos reformáció műveltségi versenyt is megemlíteni, amelyen 1500 diák vett részt 130 iskolából 300 csapattal. Elindult a mozgó reformációkiállítás, amely valóban mozog, hiszen egy csuklós buszban lehet megtekinteni, így járja az országot. Bízunk benne, hogy minél több településre eljut. Protestáns iskolatörténeti vándorkiállításra is sor került, amely már tavaly ősszel elindult Rejtőkódó kincsek címmel. Az egyes iskolák bemutathatják intézményük jeles eseményeit, neves diákokat, életútjukat, protestáns értékeiket. Van falujáró színház, van Reformáció 500 filmnapok, amely az Uránia Nemzeti Filmszínházban valósult meg, és olyan filmeket tűzött napirendre, amelyek az 500 évvel

ezelőtti eseményekre hívják fel a figyelmet. Mert ami 500 éve történt, az valóban történelemalakító lett, világméretű változást indított el mind világszerte, mind Magyarországon. A magyar közösség számára a magyar nyelv és a magyar kultúra gazdagodását sok esetben elősegítette. Luther tételei pedig mind a mindennapokra, mind a gazdálkodásra, a családi életre, a közösségi életre, munkára, hivatásra, kultúrára egyaránt óriási befolyást gyakoroltak az elmúlt 500 évben. Valószínűleg nem is tudnánk elképzelni a világot, hogy milyen lenne, ha ez nem történt volna meg.

Magyarországon megjelentek a szentírásfordítások, ez nemcsak a hitet tudta elmélyíteni, hanem a magyar nyomdászatot is fellendítette, segítséget nyújtott a helyesírás egységesítéséhez Magyarországon. Kollégiumok jöttek létre, amelyek közül a leghíresebbek: a debreceni, a sárospataki és a pápai, és ezek a kultúra szempontjából szellemi központként is nagy virágzásnak indultak. A reformátorok munkássága a teológián kívül a művelődés, a politika, a gazdaság, a zene és a jog területén is teljes mértékben kézzelfogható, főleg azért, mert a török uralom idején a magyar nyelvű istentiszteletek, a magyar nyelvű bibliafordítások még inkább fontosak voltak, és a nyelv és így a magyar nemzet fennmaradásában fontos szerepet játszottak nyomdákkal, iskolákkal egyaránt.

Nyilván az elmúlt 500 év nem mentes a hitvitáktól, háborúktól, komoly sérelmektől, amelyeket katolikusok, protestánsok egyaránt egymásnak okoztak, de azt hiszem, hogy az elmúlt években, évtizedekben számtalan olyan gesztus született, amely a kölcsönös bocsánatkérés jegyében azt követeli meg tőlünk, hogy minél jobbra váljunk. Én csak a gimnáziumi hittantanáromnak tudom a példáját elmondani, aki maga úgy szemléltette nekünk az ökumenét, hogy van a katolikus egyház, vannak a protestáns egyházak, és ha mindnyájan közelítünk Krisztus egyházához, akkor előbb-utóbb megszűnik a különbség az egyházak között, és a világot is jobbra tesszük.

Ferenc pápa sem beszélt másról, mint a közös megújulásról; ma már nem a szétválás vagy a különbségek keresése a fontos, hanem az, hogy miként lehet mindegyik egyháznak olyan kisugárzása, amely mind az örömhírt, az evangéliumot tudja közvetíteni, mind pedig hazánk javára tud szolgálni. Ez a közös megújulás, ez az újrakezdés, újból-újából a gyökerekhez való visszatérés az, ami protestánsoknak, katolikusoknak egyaránt szerintem ennek a jubileumi évnek az egyik fontos üzenete. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári államtitkár úr. A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bíró-sági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés összevont

vitája. A Harrach Péter, Hollik István és Szászfalvi László kereszténydemokrata képviselők által benyújtott előterjesztés T/18004. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 20 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 10 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Harrach Péter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Felhívom figyelmét, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 20 perces időkeret áll rendelkezésére. Ön a szó, képviselő úr.

HARRACH PÉTER (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kilakoltatási moratórium módosítása, kiterjesztése két és fél hónappal a bajba jutott családok számára nyújt védelmet. A végrehajtási folyamat sok ezer családot érint, de hozzá kell tennem, hogy ez nagyrészt közüzemidíj-tartozásból adódik, és a módosítás maga, amely megakadályozza a kilakoltatást, egy tüneti kezelés, szükség van azonban a lejárta után egy radikális megoldásra azoknál, akik komoly gonddal küzdenek, hiszen elveszíthetik az otthonukat.

(10.00)

Ha megengedik, a hitelezésről általában egy-két gondolatot kell bevezetőként szólni. Hitelezésre szükség van, és ahhoz, hogy a bankok hitelezzenek, természetesen meg kell őrizni a jelzálog intézményét. Azonban tudjuk, hogy a devizahitelek nagy száma milyen problémát jelentett a családok számára, illetve vannak ellehetetlenült családok más okokból is.

Úgy gondolom, hogy az az igazság, hogy a kölcsönt vissza kell fizetni, nem jelenti azt, hogy az állam ne nyújtson segítséget azoknak, akik bajban vannak, és a bankok is tisztességes eljárás keretében követeljék vissza a kölcsönt. Ha megengedik, néhány intézkedésről szólok még, amelyeket az állam éppen az eladósodott családok érdekében tett.

A devizahitelek helyzetének rendezése kezdődött a végtörlesztéssel, ez 170 ezer szerződés megoldását jelentette. Majd jött az eszközkezelő intézménye, ami 35 ezer esetben nyújtott 150 ezer személynek lakhatási segítséget, hiszen ők bérlőként továbbra is lakásukban maradhattak.

Következett az árfolyamgát, ami 172 ezer szerződő félnek jelentett megoldást. Tudjuk azt, hogy a devizahitelek köre nem csupán a lakásvásárlás kapcsán, hanem mindenféle devizahiteles kölcsön

esetében közel kétmillióst tett jelent, és ebből a lakáscélú hitelfelvétel durván egymillió volt.

A következő nagy jelentőségű intézkedés volt a bankok elszámoltatása, hiszen tudjuk, hogy a tisztességtelen eljárás során kellett az adósoknak olyan törlesztést vállalni, ami már meghaladta az erejüket, és azt is tudjuk, hogy így a bankok 1000 milliárd forintot voltak kénytelenek visszaadni az adósoknak.

Ezután következett a magáncsőd intézménye, ami pillanatnyilag a rendelkezésünkre bocsátott adatok szerint 1056 családnak jelentett megoldást. Ez 2700 személyt érintett. Ez az intézmény a közelünkben levő és távolabbi országokban is már működő jogintézmény, azonban azt kell látnunk, hogy az országokban különböző eredmények vannak. Van, ahol csak néhányan, néhány százan vették igénybe, de van, ahol sok ezren. Magyarország valahol a középmezőnyben van ebben a kérdésben. Kétségtelen, hogy a magáncsőd vagy ahogy mi nevezzük, családi csődvédelem intézményében is kell módosításokat tennünk, és ezt átgondolva egy általános törlesztési könnyítéssel együtt fogjuk majd megtenni.

És ha megengedik, a KDNP eddigi javaslatairól is néhány szót szólnék, ami a végrehajtást illeti. 2013-ban kezdeményeztük a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítását először. Ennek ilyen eredménye volt, néhányat engedjenek meg, hogy felsoroljak. A bírósági végrehajtók vizsgálati rendszerét megújítottuk, a szabálytalan inkasszókat megszüntettük, és csökkentésre került ezt követően az IM-rendeletben a végrehajtók behajtási jutaléka és a felszámítható költségátalány. Ezzel könnyítettük az adósok helyzetét.

Kormányzati intézkedések is történtek a végrehajtói tevékenység ellenőrzésére. Maga a szervezet is átalakult, a végrehajtó kinevezése már meghatározott időre, hét évre szól, és '22-ig a jogi végzettség megszerzésére is köteleztük a végrehajtókat. Ez átláthatóbbá, rendezettebbé teszi a végrehajtás folyamatát.

2017-ben nyújtottunk be újabb javaslatot a bírósági végrehajtásról szóló törvényhez, és ez nagy jelentőségű volt, hiszen szintén védelmet adott az adósoknak, a végső helyzetbe került adósoknak. Ezentúl nem lehet a becsértéken alul értékesíteni az ingatlanokat, és csak akkor történhet ez meg, ha megegyezik a két érintett fél. Itt is vannak adataink, hogy milyen eredményt hozott ez a módosítás. 1014 ingatlan került bírósági árverésen értékesítésre, és ennek 50 százaléka a becsértéken, annak 100 százaléka, az eddigi 70 százaléka helyett; a másik 50 százaléka viszont a kikiáltási ár, vagyis a becsérték felett átlagosan 135 százalékon.

Ezzel elértük azt, hogy az elárverezett ingatlan után még jelentős tartozást tudjanak az adóson behajtani, de itt még van mit tenni, van tennivaló, hiszen a jövőben, úgy érzem, hogy ezt a problémát is meg kell oldani, és erre vannak elgondolásaink, a

végleges megoldásra. Ez a módosítás, amit most benyújtottunk, ahogy említettem, két és fél hónappal hosszabbítja meg a kilakoltatási tilalmat. Ezzel nem csupán a leghidegebb téli hónapokban, hanem az őszi, tavaszi hűvös időben is védelmet nyújt a családoknak, az ellehetetlenült helyzetbe került családoknak a kilakoltatása ellen.

De ismét mondom: ez nem jelent végleges megoldást annak a százezres nagyságrendű családnak a helyzetére, amelyet most a kilakoltatási moratórium után nyilván a következő parlamenti ciklusban egy egyértelmű, egyszeri és radikális megoldással meg kell oldanunk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az előterjesztő, Harrach Péter frakcióvezető úr felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására 11 perc 10 másodperc áll majd rendelkezésére.

Most megkérdem, hogy a kormány nevében Völner Pál államtitkár úr kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Államtitkár úr, ön a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk levő javaslat gyakorlatilag egy adóskönynyítést tartalmaz, hiszen nem hozza olyan helyzetbe télvíz idején a bentlakókat, hogy hirtelen kelljen megoldaniuk a lakhatási gondjaikat.

A kormányzat részéről mindenképpen támogatjuk ezt az elképzelést, és nagyon köszönöm Harrach Péter képviselőtársamnak, hogy az idevezető utat is felvázolta, hogy mi mindent tett a parlament és a kormány annak érdekében, hogy ezek a krízishelyzetek minél ritkábban forduljanak elő, illetve milyen módoszatok állnak rendelkezésre ahhoz, hogy aki ilyen helyzetbe kerül, ne kerüljön visszafordíthatatlanul veszélybe a lakhatása, illetve az egzisztenciája.

Minden ilyen kezdeményezésre szükségünk van, és én azt kérem a parlament mindegyik frakciójában ülő képviselőtársaimtól, hogy támogassák a kezdeményezést. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

(10.10)

HOLLIK ISTVÁN, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés értelmében a tegnapi napon a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a bírósági végrehajtásról

szóló 1994. évi LIII. törvénynek a kilakoltatási moratórium megújításához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslatot, amelyet a Törvényalkotási bizottság jelen lévő tagjai 21 igen szavazattal, egyhangú döntés mellett, vita nélkül támogattak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az expozéban Harrach Péter frakcióvezető úr elmondta az idáig vezető utat, és felhívta a figyelmet az előttünk fekvő javaslat fontosságára. Bízom benne, hogy számíthatunk mindnyájuk támogatására. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek mindösszesen 3 perc áll rendelkezésükre.

Elsőként megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném előrebozsítani, hogy Harrach képviselő úr indítványát támogatni fogjuk a szavazást illetően, ugyanakkor néhány keresetlen mondatot azért szeretnék szólni erről az ügyről.

Mi úgy látjuk, hogy ez a probléma megoldásának csak a prolongálását jelenti. Vitathatatlan, hogy kedvezőbb helyzetbe kerülnek azok a problémás családok, akik éppen kilakoltatásra várnának, azzal, hogy előrehozták 15 nappal és meghosszabbították egy hónappal *(Harrach Péter: Kettővel.)* a kilakoltatási moratóriumot. Ugyanis, ahogy képviselő úr mondta, minden év december 1-je helyett november 15-ével, illetve március 1-je helyett április 30-ával *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Ez kettő és fél hónap!)* lesz a kilakoltatástól védve ez az időszak.

Ugyanakkor úgy tűnik számomra, hogy e haladék mellé további olyan intézkedéseket kellene tenni vagy lenne szükséges meghozni, ami az eladósodott családok problémáinak a végleges megoldását jelentené. Tudomásunk szerint ma is 15 ezer család vár kilakoltatásra. Ez borzasztó nagy szám, és ahogy az MNB nemrégiben publikált statisztikai adatait felidézük, akkor abból kiderül, hogy mintegy 140 ezer olyan problémás család van ma Magyarországon, ahol a Damoklész kardja ott lebeg a fejük fölött.

A végrehajtási eljárás célja, mindannyian tudjuk, hogy a végrehajtást kérő a jogos követelését az adós vagyonából kielégíthesse. Nyilvánvaló, hogy ha valaki hitelért folyamodik, akkor ezt a hitelt vissza kell fizetni, ez nem lehet kérdéses. Ugyanakkor az emberiség véleményem szerint megköveteli, és emellett fontos társadalmi érdek is, hogy az adósoknak legyen lehetőségük kitörni az adósságcspadából. Ezzel szemben az látszik, hogy a kormányzat ebben teljesen sikertelen. Említette képviselőtársam, és én

is idecítalom a magáncsőd intézményét, ez teljesen működésképtelen. Képviselő úr arra hivatkozott, hogy azokban az országokban, ahol van magáncsőd intézménye vagy öncsőd intézménye - mindegy, hogy minek nevezzük -, a középmezőnyben helyezkedik el Magyarország. Véleményem szerint ez teljes kudarc, teljes kudarc a magáncsőd intézménye.

Annak idején, amikor a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója betervezte a törvényt, mi elmondtuk és többször fölcsóltunk ebben az ügyben, bizottsági ülésen is elmondtuk, itt a plenáris ülésen is, hogy milyen passzusokat kellene még a meglévő törvénybe betenni annak érdekében, hogy hatékonyan lehessen képviselni ezeknek a problémás családoknak az érdekeit. Sajnos ez nem került be a törvénybe, és ez meg is látszik, gyakorlatilag alig veszik igénybe ezt az intézményesített formát.

Képviselőtársam említette ezen túlmenően a Nemzeti Eszközkezelőt. Annak idején, amikor ez a jogszabály megszületett, én először egy ilyen fiktív intézménynek neveztem a Nemzeti Eszközkezelőt, hiszen hónapokig azt sem lehetett tudni, hogy létezik-e vagy sem, csupán egy telefonszám volt megadva, amit valaki fölvetett, de soha semmilyen válasza nem volt hajlandó, a feltett kérdésekre érdemi válaszokat nem tudtak adni.

Képviselő úr, ön is pontosan tudja, hogy jelenleg 28 ezer olyan család van, akinek a Nemzeti Eszközkezelő valamilyen segítséget nyújtott, legalábbis az Eszközkezelő honlapján ez az adat olvasható. Az a kvóta, amellyel rendelkezhet, az 35 ezer fő. Arra ne hivatkozzunk, hogy 35 ezer ember problémáját megoldja, mert a 35 ezerrel szemben a 140 ezer áll, és nem a 15 ezer kilakoltatásra váró család! Tehát azért borzasztó nagy a távolság a 35 ezer - hangsúlyozom, eddig 28 ezer családot kvázi mentettek meg; egyébiránt csak mondom önnek, hogy nem mentettek meg az égvilágon senkit, mert akik bérlőként bent maradtak a Nemzeti Eszközkezelő tulajdonában lévő lakásokban, azoknak a problémájuk ugyanúgy fennáll, mert a csökkentett törlesztőrészletet sem tudják fizetni. Tehát hiába lett alacsonyabb a törlesztőrészletük, ezt az alacsonyabb összeget sem tudják fizetni, mert olyan problémákkal küszködnek ezek a családok. Tehát a 35 ezerrel szemben a 140 ezer áll.

A másik ügy, amelyet szeretnék megemlíteni, hogy a KDNP által kidolgozott és az Országgyűlés által elfogadott, ahogy említettem, magáncsőd intézménye nagyon kevés segítséget nyújt. Egyáltalán nem meglepő, hogy ilyen feltételekkel, ahogy mondtam, alig veszik igénybe a magáncsőd intézményét.

Szeretném idecítani egy képviselőtársuk véleményét. Amikor ez az indítvány idekerült a parlament elé, Soltész Miklós - akkor államtitkár, ezzel a területtel foglalkozó államtitkár - a következőket mondta: 2010 óta határozott és konkrét lépéseket tettek, hogy a mintegy 1,3 millió családot érintő adósságcspadára válaszokat adjanak. Ezek között

említette a Nemzeti Eszközkezelő felállítását, a végtörlesztést, az árfolyamgát bevezetését, a forintosítást, az ócsai lakópark kialakítását - ez maga a vice egyébként -, a devizaalapú hitelek megszüntetését és a családi csődvédelmet. Zárójelbe tettem, hogy „ez maga a vice”.

Ehhez képest azt gondolom, most érdemes elmondani, hogy a magáncsőd intézménye maga a csőd. A félig üres ócsai lakópark látványos kormányzati kudarc, a hihetetlen magas áron épített, kihasználatlan lakások jól szimbolizálják ennek a kormányzatnak a lakás- és szociálpolitikáját, és a végtörlesztés - ne haragudjanak, képviselőtársaim - azokon segített, akik eleve jelentős anyagi erőforrásokkal rendelkeztek. A végtörlesztési akció után, 2011 szeptemberéről van szó, szabadult csak el igazán a svájci frank árfolyama. Tehát kijelenthető, hogy a valóban adósságcspadába esett embereket csak még mélyebbre lökték ezzel az akcióval. Az árfolyamváltozásokat egyébként nyomon lehet követni az interneten. A forintosítást pedig borzasztóan magas, 256 forintos árfolyamon hajtották végre, miközben - csak megjegyzem - 2010-ben, azt hiszem, még emlékszünk rá, 180-190 forint között mozgott a svájci frank árfolyama.

Summa summarum, az MSZP támogat minden olyan előterjesztést, ami az adósságcspadába került emberek védelmét szolgálja. Az MSZP emellett továbbra is azon az állásponton van, hogy az adósok védelme és élethelyzetük megnyugtató rendezése kevéssé a végrehajtási szabályok módosításával, hanem sokkal inkább a magáncsőd intézményének működőképessé tételével érhető el. Erre vonatkozóan az MSZP egy teljesen kidolgozott törvényjavaslatot nyújtott be, amit sajnos a Fidesz nemhogy támogatni nem volt hajlandó, de még a parlamenti vitáját is megakadályozta; az az adósokat sanyargató, működésképtelen törvény, amit végül a KDNP javaslatára elfogadott, pedig nem több egyszerű szemfényvesztésnél. Ha a Fidesz-KDNP valóban segíteni akar az adósságcspadába került magyar embereken, akkor a végrehajtási szabályok korrigálása mellett legyenek hajlandóak a magáncsőd szabályainak érdemi felülvizsgálatára, valamint a devizahitelek ma is fennálló problémáinak megoldására.

Hangsúlyozni szeretném végezetül, hogy a kilakoltatási moratórium meghosszabbítását a fenntartásaink ellenére támogatni fogjuk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. Most megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjének.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt részéről

természetesen támogatjuk az előterjesztést, hiszen magunk nyújtottuk azt be.

(10.20)

Az ellenzék részéről sokszor a szociális érzéketlenség vádjával illetnek bennünket. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Sorolhatnám azokat az intézkedéseket az elmúlt hét esztendőből, amelyeket a kormányzat, illetve a kormánypártok valósítottak meg annak érdekében, hogy a magyar családokon segítsenek, illetve a nehéz helyzetbe került családokon segítsünk. Ilyen a családtámogatási rendszer teljes átalakítása, ilyen az ingyenes gyermekétkeztetésnek a bevezetése és kiterjesztése, ilyen a gyés, gyed rendszerének az átalakítása, ilyen az ingyenes tankönyvellátás bevezetése. Megemlíthetem a családi otthonteremtési kedvezményt szintén, amely a magyar családokat és a magyar rászorulókat segítette.

Azt gondolom, hogy ebbe a sorba illeszkedik a most tárgyalt és tárgyalandó előterjesztés is: a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, amely tulajdonképpen a kilakoltatási moratóriumnak a kiterjesztését, meghosszabbítását jelenti. Ellentétben Korózs képviselőtársammal, szeretném pontosítani, hogy nem egy hónappal, hanem két és fél hónappal toljuk ki ezt a bizonyos kilakoltatási moratóriumot ennek a javaslatnak a megvalósításával.

Frakcióvezető úr már említést tett számos olyan kezdeményezésről, amelyet az elmúlt esztendőben szintén a KDNP kezdeményezésére fogadott el a kormányzat, illetőleg az Országgyűlés. Szeretnék néhány mondatban ezekről én is beszélni, hiszen 2013-ban már sikeresen kezdeményeztük a végrehajtási törvény módosítását, és igenis jelentős változások következtek be ezzel a módosítással, hiszen a bírósági végrehajtók vizsgálati rendszerét megújítottuk, vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséget terjesztettünk ki a bírósági végrehajtókra. Intézkedett ez a törvény a szabálytalan inkasszók megszüntetéséről, kibővítette a végrehajtás során lefoglalt gépjárművek használatára jogosultak körét, és a törvény elfogadását követően IM-rendeletben csökkentésre került a végrehajtók behajtási jutaléka és a felszámítható költségátalány. Szerintem ez egy nagyon-nagyon fontos törvény volt, hiszen előtte talán sok képviselőtársammal együtt számtalan panasz érkezett a végrehajtási folyamatokra, maguknak a végrehajtóknak az eljárására, és azt gondolom, hogy ez egy jelentős fordulatot jelentett a végrehajtás folyamatában és gyakorlati intézkedései tekintetében.

A kormányzat is számos intézkedést hozott a végrehajtói tevékenység ellenőrzésére vonatkozóan. Az volt a célunk, az volt ezeknek a kormányzati intézkedéseknek is a célja, hogy a végrehajtói tevékenységbe vetett közbizalom erősödjön meg. A kor-

mány első lépésként az Igazságügyi Hivatalhoz telepítette az önálló bírósági végrehajtók ellenőrzésével kapcsolatos irodavizsgálati feladatokat. Az Igazságügyi Hivatal mint a végrehajtói szervezettől elkülönült állami szerv, objektíven volt képes megítélni a végrehajtói működés esetleges hiányosságait.

Mindezek alapján a végrehajtói tevékenység vizsgálatára és a panaszügyek felügyeletére kialakított új szabályrendszer is be tudta tölteni immár a funkcióját. A bírósági végrehajtás szervezeti reformja keretében a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara 2015. augusztus 31-i fordulónappal megszűnt, és általános jogutódja a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar lett. A kar 2015. szeptember 1-jével alakult meg, és szeptember 30-ig megválasztották a kar elnökségének tagjait a miniszter által jóváhagyott ideiglenes választási szabályzat alapján.

A végrehajtói jogállásban a legfőbb változás a korábbi szabályozáshoz képest, hogy a végrehajtói kinevezés a jövőben meghatározott időre, hét évre szól, és azok a végrehajtók, akik a periódus lejártával ismét végrehajtók akarnak maradni, pályázat útján kaphatják meg ismét ezt a kinevezést.

A végrehajtói szakma jogi hivatásrenddé válása érdekében a végrehajtónak jogi végzettséggel kell rendelkeznie 2022-re. A fokozatosság elvének figyelembevételével nem kell jogi végzettséget szerezni azoknak a végrehajtóknak, akik a következő hét évben elérik a 65 éves nyugdíjkorhatárt. Mindenesetre egy fontos folyamatról van szó, nagyon fontos változásokat vezetünk be ez által a törvény által, és talán a végrehajtási folyamat és a végrehajtókkal szembeni közbizalom is erősödhetett ennek következtében.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2017-ben a KDNP kétszer nyújtott be javaslatot a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítására, az imént már erről is volt szó. Március 7-én egyértelmű többséggel fogadta el az Országgyűlés az első módosítást. A végrehajtási eljárás során az értékesítésnek biztosítania szükséges ez által a törvény által, hogy a lefoglalt vagyontárgyak, különös tekintettel a lakóingatlanokra, minél magasabb áron kerüljenek értékesítésre, ezzel biztosítva, hogy a lakóingatlanok legalább becsértéken kerüljenek értékesítésre, valamint a fennálló követelések is a lehető legnagyobb mértékben térülhessenek meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat pedig, amely kifejezetten a kilakoltatási moratóriumnak a kiterjesztését jelenti, ismét ebbe a folyamatba illeszkedik, és ismét bizonyítja azt, hogy nem vádolhatnak bennünket semmiféle szociális érzéketlenséggel. Azt gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat, ez az intézkedés segíti azokat, akik kiszolgáltatott helyzetben vannak, kiszolgáltatott helyzetbe kerültek. Lehetséges ezt tüneti kezelésnek mondani, de azt gondoljuk, hogy mégis sok ezer embernek, sok ezer családnak segít abban, hogy legalábbis ebben a kiszolgáltatott helyzetben több

ideje, több lehetősége legyen a megoldás keresésére. Ezért tisztelettel kérjük minden képviselőtársunktól, minden frakciótól, hogy támogassák ezt az előterjesztett törvénymódosítást.

Megemlíthetném én is azokat az intézkedéseket, amelyeket a devizahitelek megmentése érdekében tettünk, és több százezer családon sikerült ezáltal segítenünk: végtörlesztés, Nemzeti Eszközkezelő, árfolyamgát, a magáncsőd intézménye. A magáncsőd intézményét lehet természetesen ostromozni, de azt gondoljuk, hogy mégiscsak egy új és fontos jogintézmény bevezetéséről beszélhetünk Magyarországon, amelyet Korózs Lajosék a saját kormányzásuk alatt is megtehettek volna, mint ahogy megtehették volna a saját kormányzásuk időszakában, hogy a devizahiteleseken segítsenek. Megtehették volna, hogy a kilakoltatási moratóriumot kiterjesszék, amelyet nem tettek meg; 2010-ben nekünk kellett ezt azonnal meglépni.

Utólag sok mindent elmondhat Korózs Lajos képviselőtársunk, de amikor ők kormányoztak, akkor ezek közül egyetlenegy eszközt sem használtak, és egyetlenegy módon sem segítettek a kiszolgáltatott helyzetbe került családokat, a kiszolgáltatott helyzetbe került embereket. Ehhez képest, azt gondolom, hogy a felsorolt intézkedések mind-mind azt támasztják alá, hogy az elmúlt hét esztendőben sokféle eszközzel igyekeztünk segíteni az elesetteken, a kiszolgáltatott helyzetbe kerülteken, és még a bankok elszámoltatását is, ha ideveszem, amellyel 1000 milliárd forintot kellett visszautalniuk az adósoknak a bankok részéről, akkor, azt gondolom, hogy ezek az intézkedések mégiscsak nagy segítséget jelentettek a magyar családoknak.

A KDNP természetesen támogatja ezt a törvényjavaslatot, és ezt kérjük a többi frakciótól is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szászfalvi László képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja nevében fog szólni.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném leszögezni, hogy a Jobbik támogatja a kilakoltatási moratórium bármilyen irányú kiterjesztését, tehát ebben ne legyen vita közöttünk. Ugyanakkor elképeszt kormánypárti képviselőtársaim arcátlansága az indoklás tekintetében. Hiszen gyáva a kormány, és egy messzemenőig gyáva javaslatról van szó.

(10.30)

Az, hogy önök ezt megpróbálják megideologizálni, egészen elképesztő. Nemcsak azért gyáva a kormány, mert a mi frakciónk számára is összesen tíz percet biztosít arra, hogy bármilyen irányban

indokoljuk vagy megpróbáljuk kiterjeszteni ezt a javaslatot, de azért is, mert a saját szociális érzékenységét bizonygatja, miközben az utóbbi években, Szászfalvi képviselőtársam, minden áldott évben kértük a kilakoltatási moratórium kiterjesztését, korábban történő meghirdetését. Önök hol voltak?! Olyan szép csendben ültek a kormányzati padsorokban a kétharmados többséggel az idő nagy részében, mint annak a rendje, és eszük ágában sem volt kiterjeszteni a moratóriumot, önök szociálisan érzéketlenek voltak. Önök ezzel hozzájárultak családok százaainak a kilakoltatásához. Legalább ne játsszák meg magukat! A helyzet az, hogy miközben minden eddigi évben elutasították a kilakoltatási moratórium kiterjesztésére vonatkozó javaslatainkat, most eltolták a probléma megoldását.

Ami a gyávaság második faktora, az az, hogy az előterjesztő feláll és arról beszél, hogy majd a választások után ők egy bátor és radikális egyfordulós javaslattal állnak elő. Hát, miért nem most? Miért nem teszik le ezt a nagyon bátor javaslatukat férfi módjára most az asztalra, ha valóban rendezni szeretnék a hitelkárosultak helyzetét? Megmondom, ez mivel járna. Sérelmeket kell okozni az érintett kereskedelmi bankoknak, igen. Bár ezek az én értelmezésem szerint nem sérelmek, hanem az igazság helyreállítása tekintetében visszavesszük a tulajdonosok pénzét, az eredeti tulajdonos pénzét visszavesszük azoktól, akik a kormány legalizált megoldásainak hála - és itt a hála idézőjelben értendő - elvonták ezeket a pénzeket, mégpedig indokolatlanul. De attól, hogy önök a választások utánra tolják a rendrakást, továbbra is 140 ezer fölötti - helyesen hangzott el - azoknak a száma, akik akut veszélyben vannak, és tízezres nagyságrend az, akit a kilakoltatás réme fenyeget.

Megmondom, hogy mi a valóság az én forgatókönyvem szerint, aztán tessék megcáfolni vagy reagálni rá. A kormányzat a választások előtt egyszerűen nem mer szembemenni a Bankszövetséggel, nem mer szembemenni az érintett kereskedelmi bankokkal, hiszen lepaktált velük, mint ahogy 2015 februárjában lepaktáltak az EBRD-vel is, ezt önök jelentették be saját maguk, tehát nem én találtam ki. A helyzet az, hogy olyan vállalásokat tettek, hogy a károsultak könnyebb helyzetbe hozása érdekében semmilyen pénzügyi sérelmet nem okoznak az érintett bankoknak. Na, ezért akarják önök most egy homályban tartott, abszolút ismeretlen terv lebegtetésével a választások utánra tolni a rendrakást, mert nem mernek most férfi módjára lépni és nekikezdeni ennek, pedig mi támogatnánk önöket. Egy szó nélkül beállnánk abba a sorba, akik támogatásukról biztosítanák a kormányt akkor is, ha a saját javaslatainkat nyúlják le és nyújtják be a saját nevük alatt. Én akkor is igennel fogok ezekre szavazni. Csak szeretném, ha már megtennék végre.

A későbbi radikális beavatkozást nagyon várjuk, de úgy gondolom, hogy a választások után ennek

hatásfoka lényegesen alacsonyabb lesz, mint amilyen most lehetne. Én is nagyon kérem, ne hivatkozzanak a magáncsödre! Az gyakorlatilag a magyar jogalkotás egyik katasztrófájaként értelmezhető. Az a kicsivel több mint ezer szerződéskötés végveszélyben lévő emberek részéről, ez a csőd receptje. Itt igazából tízezerrel kellett volna, lehetett volna segíteni magyar embereken. Ha az úgynevezett nyugati példákat nézik, amikre hivatkoznak, ott sem ezer ügyfelet találnak országonként, és nem csak azért, mert a lakosságszám magasabb. Ha megnézik arányosan, akkor is azt látják, hogy érdemi segítséget tudtak nyújtani ezzel a megoldással, rabszolgasorba való taszítás nélkül.

Ahogy javasoltam, javasoltuk walk away típusú megoldások beépítésével, tehát az elsétálási jog kiterjesztésével, öt év után igenis mentesíteni kellene az adókat attól a jórészt indokolatlan alapú tartozástömegetől, amely az önök hibás törvénykezésének is köszönhetően szakadt a nyakukba. Hiszen pont most, a hetekben találkozunk olyan esetekkel, amikor 5 milliós hitelfelvételből 33 milliós követelés keletkezett. Nincs itt olyan KDNP-s, aki meg tudja nekem magyarázni, hogy lesz az 5 millióból 33. Ez az önök által szabályozott végrehajtási szisztémán belül fordult elő. Az önök által szabályozott rendszerben fordult elő, hogy ugyanazt a tartozástömeget alapul véve két végrehajtó teljesen ugyanazt követeli: 5 millióból 33. De a következő kilakoltatás esetén, ahol egy '56-os hóst kívánnak lakásából eltávolítani, ott is elküldtem önöknek, az Orbán Viktor által megbízott miniszternek elküldtem a címet, a kontaktokat, minden egyebet, hogy nézzen utána ennek a konkrét ügynek, mert olyan szabálytalanságokat találtunk, amelyek beavatkozásért kiáltanak. Tudtommal az önök beavatkozása ebben az esetben sem történt meg.

Tehát egy kis lélekbatárságot kívánok önöknek a tekintetben, hogy merjenek szembemenni ezzel a rendszerrel, mert ez túlterjeszkedik önmagán. Szabálytalanságok tömegét követik el. Azt kell mondanom, hogy ha teljesen jó megoldást szeretnének találni, itt fekszik 2012 óta az asztalon, a Jobbik benyújtotta: ezeket az úgynevezett hiteleket a felvétel napján érvényes árfolyamon kell forintosítani. Szoktak önök hivatkozni arra, hogy piaci árfolyamon forintosítottak, tehát 155-160 forintos felvételt helyett 256 forintos piaci árfolyamon. Az indoklásuk két irányba szokott elindulni.

Az egyik, hogy jó, de később még magasabb lett az árfolyam, mintha ennek lenne bármi jelentősége igazságtételi szempontból, hiszen 155 forinton lenne igazságos visszaváltani ezeket, függetlenül attól, hogy később a rossznál még rosszabb lett a helyzet. A másik indoklásuk pedig az szokott lenni, hogy a Kúria önöknek egyfajta iránymutatást adott, ami nettó hazugság. A Kúria határozataiban szó sem volt piaci árfolyam bevezetéséről.

Tehát azt kívánom önöknek, hogy fogadják meg azokat az ellenzéki jobbító javaslatokat, amelyek önöket segítik egyébként, és most a választások előtt próbálják meg rendbe tenni ezt a helyzetet, mert a hitelkárosultak nem várhatnak még fél évig. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, Lehet Más a Politika. Öné a szó, jegyző úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a legjobb példa a kormány cinizmusára a választások előtt kevesebb mint fél évvel.

Múlt hét folyamán KDNP-s képviselők törvényjavaslatot nyújtottak be arra vonatkozóan, hogy meghosszabbítsák a kilakoltatási moratóriumot, ezen a héten pedig kivételes eljárásban tárgyalja ezt a parlament. Ez azért cinikus, mert nyáron rendkívüli parlamenti napot kezdeményeztünk pontosan ebben a témakörben *(Dr. Völner Pál: A CEU-ügyben kezdeményeztetek!)*, mert nem tűrt halasztást ez a kérdés. Önök nem vettek részt ezen az ülésen, erre most sürgősséggel nyújtanak be javaslatot. Fel kell hívnom a KDNP-s képviselőket és a kormány figyelmét is arra, hogy ez nem megoldás, hogy kitolják a moratóriumot március 1-jéről április 30-ra. Ez mindössze arról szól, hogy a kormány a választások utánra teszi a kényes kérdést.

Önök nagyon jól tudják, hogy hatalmas problémáról van szó, időzített bombaként ketyeg a devizahiteles probléma. Ugyanis akármennyire hangsúlyozzák, hogy önöknek sikerült, nem oldották meg a károsultak problémáját. Először is nem a felvételi árfolyamon forintosítottak, holott a kereskedelmi bankok forrásai fedezetet biztosítottak volna a tisztességes átváltásra. *(Zaj. - Harrach Péter, Szászfalvi László és Firtl Mátyás beszélget.)* Tisztelt elnök úr, szegény KDNP-s képviselőkkkel, akikhez szólnék, nem tudok beszélni, mindhármuk, akik jelen vannak az üléssteremben, beszélget valaki mással.

Így hatalmas extraprofitot szereztek a kereskedelmi bankok minden egyes hitelen, és rengeteg tartalékuk van még ezen kívül is. Többszörösére emelkedett a törlesztő, kétszeres-háromszoros összeget követelnek az adósoktól most is úgy, hogy valójában már rég kifizette a hitelét mindenki kamattal. A tisztességes forintosítás helyett a Magyar Nemzeti Bank közben alapítványokat hozott létre, és odacsoportosította át a vagyont. Elvesztette közpénzjellegét a forintosításból szerzett összeg, legalábbis önök így fogalmaztak. Emellett lehetőséget biztosítottak előtörlesztésre, de az is csak a jómódúaknak kedvezett, azzal az intézkedésükkel is csak a gazdagoknak és a kormányközeli embereknek segítettek, illetve azoknak, akiknek volt lehetőségük arra, hogy kiváltsák. Ezt értik önök a devizahiteles probléma

megoldásán, hogy a lojális embereket megsegítjük? A többiek nem számítanak?

Emellett még hangsúlyozni kell azt is, hogy a mindenkori bankfelügyelet sem tette a dolgát, és nem jelezte az ügyfelek felé a konstrukció kockázatát. Nekik ezt tudniuk kellett, és mégis hagyták a termék elterjedését. Amennyiben ez nem történt volna meg, akkor nem tartanánk itt, hogy tízezrek kerülnek utcára. A Kúria Polgári Kollégiumát vezető Wellmann György konkrétan elnézést kért a Bankszövetségtől, hogy a devizásoknak adtak igazat. Ez nagyon jól mutatja, hogy a Kúria kinek az érdekeit képviseli és kinek az oldalán áll. Itt megint a kormány felelőssége kerül előtérbe, ugyanis a független bíróságon ilyen nem történhet meg. Darák Pétertől kérték, hogy járjon el az ügyben, természetesen ez sem történt meg. Ügyvédek és károsultak beszámolója alapján ez az állásfoglalás megjelenik az alsóbb fokú bíróságok gyakorlatában is. Itt látszik a legjobban, hogy nincs bírói függetlenség.

(10.40)

Sokan azért hagyták és hagyják el az országot, hogy fizetni tudják a hiteleket, amiből az is ered, hogy hazai vállalatok nem találnak elegendő munkaterőt. Akik elmentek, azok nagy részének esze ágában sem volt elmenni, de kényszerhelyzet előtt álltak, mert a magyar bérekből ezt nem tudták megoldani; ebből a hazai munkaerőhiány is keletkezik.

Az árverezések meg jelenleg nincsenek leállítva, folyamatosan zajlanak, ennek következménye a kilakoltatás. Az LMP már a nyár folyamán benyújtott egy törvényjavaslatot, amely nagyon sok nehéz sorsú magyarországi hitelfeltevőt érint. Ez a javaslat, elmentésben az önök javaslatával, nemcsak arra irányul, hogy a téli időszakra vonatkozóan felfüggeszék a kilakoltatásokat, hanem a javaslat alapja az, hogy mindaddig állítsák le az ilyen irányú cselekményeket, amíg nem születik egy olyan devizahiteles törvény, amelyik figyelembe veszi azoknak a döntéshozatali eljárásoknak az eredményét, amelyek az Európai Unió Bíróságán születtek meg. Szomorú, hogy a nyáron, amikor rendkívüli parlamenti ülés keretein belül kezdeményeztük az ügy megoldását, ahol ezt egységesen támogatta az ellenzék, önök nem vettek részt az ülésen, most pedig benyújtanak egy javaslatot, hogy hosszabbítsák meg a moratóriumot. Ez a kérdés pártok feletti ügy, amiben kutya kötelessége lenne a kormánynak, hogy valós segítséget nyújtson, ahelyett, hogy kampánycélból kitolja a moratóriumot a választások utánra, majd utána ismét a szőnyeg alá söpörje a problémát.

A devizahitelezés helyzete mára odasodródott, hogy a magyar emberek tízezrei kerülnek az utcára érvénytelen devizaszerződések miatt. Érvénytelen szerződésekre érvényes végrehajtást nem lehetne folytatni, azonban a mai Fidesz-KDNP-kormány

vezette Magyarországon mégis ez történik. A Fidesz-KDNP-kormány nem törődik a magyar választópolgárokkal, a Fidesz-KDNP-kormány nem törődik az állampolgárok védelmét jelentő európai uniós fogyasztóvédelmi szabályok Magyarországon való alkalmazásával.

Amikor az eredeti javaslatunkat benyújtottuk, akkor azt mondtuk, hogy ennek a törvénynek azután kellene megszületnie, hogy a magyar ügyben folyó előzetes döntéshozatali eljárásban döntés születik, azonban ezt most kiegészítenénk azzal, hogy szükségesnek látjuk figyelembe venni azokat a szempontokat, amelyek a román ügyben, amely C-186/16. számon megtalálható, nemrég született devizahiteles tájékoztatási kötelezettség vizsgálatával kapcsolatosak. A magyar ügy, amely C-51/17. számon fut, pedig az árfolyamkockázatról szól, tehát a törvénynek erre kell reagálnia.

Amit még meg kell vizsgálnunk, az az, hogy hogyan viszonyulnak a magyar bíróságok az árfolyamkockázat viseléséhez, a bíróság eddig nem vizsgálta, hogy mennyire volt előnytelen a két fél pozíciója. Érthetetlen, hogy miért nem támogatja a magyar kormány a javaslatot, amikor összehasonlítható együttműködés van az ügyben. Ezen ügy kapcsán is hozzon a Kúria jogegyenlőségi határozatot, hogy a magyar bíróságok kötelezően vizsgálják, hogy fennállt-e jelentős egyenlőtlenesség a felek között a devizahiteles szerződés megkötésekor.

Amit még meg kell említenünk: a végrehajtási rendszerrel is probléma van Magyarországon, mert törvénytelenül folynak eljárások. Emellett van bent még törvényjavaslatunk, amely nagymértékben segítené a devizahiteles eljárást, amiben szintén várjuk a kormány támogatását.

A törvényjavaslatot támogatni fogjuk, mert minden egyes napra szükségük van a nehéz helyzetben lévő családoknak, de ez nem megoldás. Kérjük, hogy folytassunk érdemi vitát az LMP javaslatáról, egy valódi megoldást találjunk erre a problémára, mert a figyelmen kívül hagyással és halasztgatással nem oldódik meg az ügy. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity István képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előre bejelentett független képviselő asszony nem tartózkodik a teremben, ezért megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének. 3 perc 24 másodperce van, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Igyekszem a szűkös időkeretben egy-két fontos dolgot hozzátenni a vitához. Nagyon örülünk neki, hogy meghosszabbításra kerül ez a kilakoltatási moratórium, de nem mehetünk el amellett, hogy valószínűleg ennek a jövő tavaszi választások az oka, és nem szeretné a kormányzat, ha a választások előtt tömegek kerülnének utcára, nyilván

ez a sajtóban is megjelenne, és rávilágítana arra, hogy nem tettek eleget a devizahitelekért.

Emlékeztetnék arra, hogy 2013 őszén Rogán Antaltól hallhattunk bizalomgerjesztő szavakat és arra vonatkozó utalásokat, hogy ha a Fidesz nyer, akkor egy olyan korrekt megoldást kell a bankokkal szemben is érvényesíteni, illetve az igazság pártján érvényesíteni, amely esetében a bankoknak is jelentősen a zsebükbe kell nyúlni, illetőleg az igazságos rendezés őket is érintené.

Nagyon sok devizahiteles szavazott akkor, 2014-ben ezért a Fideszre, bár én mondtam nekik, hogy hiába várják azt, hogy egy forintalapú felvétel árfolyamán történő forintosítás fog megtörténni, mert ezt is bele lehetett érteni Rogán Antal szavaiba, nagyon okosan úgy fogalmazott, vagy inkább mondhatnám úgy is, hogy ravaszul úgy fogalmazott, hogy ezt is bele lehessen érteni. Természetesen a választások után ebből nem lett semmi.

Volt itt szó végrehajtók elszámoltatásáról és egy hatékonyabb rendszerről, ennek sem láthattuk az eredményeit, azt viszont látjuk, hogy továbbra is milliárdokat költenek el akár kommunikációs kiadásokra. Ezt egyébként a múlt héten a szóbeli kérdésekben is felvettem, államtitkár úr, akkor szerintem elfogadhatatlan volt, amit válaszolt, hogy a kommunikációs kiadások például a részletfizetésre való figyelemfelhívás és hasonló dolgok miatt történhettek meg. Sokkal inkább arról van szó, úgy gondolom, bár nem ismerem ily mélységeiben a végrehajtói kar gazdálkodását, hogy azok a költségátalányok, amelyeket beszedenek az adósoktól, és elmondtuk, hogy túlzottak, annyi pénzt jelentenek a kamarának, illetve most már a karnak, amit ki kell nyomni valahova.

Milyen érdekes, hogy a Századvég is kapott ezekből a pénzekből! Nem arról van-e szó, hogy amit az adósoktól behajtanak, az több száz milliós számlákkal Fidesz-közeli cégeknél landol? Most már látjuk a konkrét kimutatásokból is, hogy ez így van, ezt is el lehetett volna jobb módon költeni.

Aztán gépjárműhasználatról hallhattunk. Nagyon érdekes, hogy itt pont azt utasították el, hogy ha valakinek például nem önmagának, hanem a közeli hozzátartozójának, például a gyermekének, mondjuk, akár a fogyatékosága miatt kell a gépjárműt használnia, akkor kiterjesszék erre az esetkörüre is. Ezt önök elutasították, és ugyanúgy nem is olyan régen az Igazságügyi bizottságban a becsérték és a forgalmi érték szinkronba hozását, illetve a három éven belüli becsérték megtámadását és az értékbecslést évente lehetővé tevő javaslatot. Ez azt jelenti, hogy ahogy 2014-ben, a 2014. év végén felbecsülték az ingatlanokat, ma olyan áron árverezik el őket. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Elképzelhetik, hogy ez mennyire a forgalmi értéket jelenti; valószínűleg egyáltalán nem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Staudt Gábor képviselő úr. Most megadom a szót a Magyar Szocialista Párt képviselőjének, Teleki László képviselő úrnak.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ebben az országban nemcsak élni nehéz, hanem a lakásokat megtartani kívánó embereknek is nagyon nehéz a sorsuk. Az Igazságügyi Minisztérium közlése szerint közel 900 ezer magyar állampolgár ellen zajlik végrehajtási ügy, az Igazságügyi Minisztérium közlését pedig komolyan kell vennünk. Ebből 280 ezer tartozás behajthatatlan, mert az adósok nem rendelkeznek ingatlannal vagy ingósággal, ami fedezné a végrehajtást. Több mint 30 ezer otthon vár árverésre, ezek őszig várnak az árverésre.

Kérdezném a kormánypárti képviselőket... - az, amit előterjesztettek, nagyon fontos, és azt gondolom, az ellenzék számára is, mint ahogy hallhattuk, nagyon fontos jelenség, és támogatni is kívánjuk. A Magyar Szocialista Párt mindenképpen támogatni kívánja, de ez egy tűzoltás, ami arról szól, hogy valóban a választások előtti időszakot akarják behatárolni, hogy akkor egy újabb réteget tudjanak maguk mellé rendezni, viszont hosszú távon nem kezeli azt a problémát, amivel bírnak ezek a családok. Ezért tehát, ahogy hallottam a kormánypárti oldalról, hajlandóak egy hosszú távú stratégiát is kialakítani. A kérdésünk az, hogy miért nem most teszik, és miért nem most próbálják meg azt az Országgyűlés elé tenni még a választások előtt, hogy tiszta lappal indulhassanak önök is a 2018-as választások kapcsán ebben a témában.

Tehát az ellenzéknek és a Magyar Szocialista Pártnak az lenne az érdeke, ha hosszú távú megoldásokat találnának, és nem pedig tűzoltómunkát végeznének, ami csak egy-két esetben vezethetne eredményre. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ezért tehát a Magyar Szocialista Párt azt kéri, hogy hosszú távú megoldásokat találjanak. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

(10.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Teleki képviselő úr. Felszólalásra jelentkezett Turi-Kovács Béla képviselő úr, a Fidesz-képviselőcsoportból.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Az a különös helyzet állt elő, hogy miközben az ellenzék, úgy tűnik, egyhangúlag és egybehangzóan támogatja a javaslatot, aközben nem mulasztják el a kormánynak olyanfajta ostromozását, ami meggyőződésem szerint nemcsak megalapozatlan, nemcsak szakmaiatlan, de a történeti tényeknek sem felel meg. Azt Szászfalvi képviselőtársam hosszan felsorolta, hogy milyen döntéseket, intézkedéseket hozott a kormány annak

érdekében, hogy enyhítse azoknak a problémáját és nehézségeit, akik valóban súlyos helyzet elé kerültek.

Azért nem kellene elfelejteni, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezt a helyzetet nem mi idéztük elő. Ez a helyzet úgy állt elő, hogy egy nagyon nehéz, pénzügyileg, gazdaságilag válságos helyzetben megörökölt helyzeten belül kellett megoldásokat találni. Ezeket a megoldásokat nem lehetett másként elképzelni, csak úgy, hogy egy egyensúlyt fönntartson. Ennek az egyensúlynak meg kellett lennie a pénzügyi biztonságnál, meg kellett lennie a gazdasági biztonságnál, és meg kellett adni a segítséget. Ezért az, amit gondolnak, vagy amit most itt kívánnak, hogy egy huszáros rohammal neki kellett volna menni a bankoknak, aztán azt mondani, hogy most mindent fizessenek vissza, ez magát a pénzügyi csődöt hozhatta volna.

Ezt a kormányt azzal vádolni, hogy a bankokkal szemben nem járt el kellő erélyességgel... Egész Európa arra figyelte, hogy a világon nem volt még egy olyan helyzet, ahol olyan adókkal sújtották volna a bankokat, mint amilyenekkel éppen a mi kormányunk. És ez nem volt véletlen. De ezeknek a határait meg kellett határozni, ezeket be kellett határolni. Nem lehet úgy eljárni, hogy egyfelől a gazdaság biztonságát, a pénzügy biztonságát veszélyeztetem, másfelől pedig talán még csak nem is tudnék kellő segítséget adni.

Amit most mi megadunk, és amit megpróbálunk megtenni, az nem vitás, hogy azt a célt szolgálja, hogy azok, akik a legnehezebb helyzetbe kerültek, akár önhibájukból, akár más okból, azok az elkövetkezendő nehéz és hideg téli időszakban ne kerüljenek olyan helyzetbe, hogy lakás nélkül maradnak. Ezért érhető, gondolom, hogy miért április vége. Mert már bocsánatot kérek, a tavasz már csak nem az ellenzékhez igazodik, az nagyjából akkor elkezdődik. A tavasz az az időszak, amikor bejön az az idő, amikor bizonyos végrehajtásokat már meg lehet tenni.

Azt azért nem gondolhatja senki, jogászember különösen nem, hogy lehetséges olyanfajta jogügyleteket kötni, amelyeknek semmilyen következménye nincs. Minden jogügyletnek van következménye. A mi dolgunk az, hogy ezek a következmények ne legyenek méltánytalanok, ne legyenek súlyosan hátrányosak, s meggyőződésem szerint ebben a kormány, amit lehetett, mindent megtett. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Turi-Kovács Béla képviselő úr. Most megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, Fidesz.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Először is szögezzük le, hogy az elhangzott hozzászólások is bizonyítják, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt javaslatát az egész parlament támogat-

ja, várhatóan az egész Országgyűlés meg fogja szavazni. Ez egy nagyon fontos kiindulópont. Ehhez képest természetesen nem lényegtelen a vita közöttünk, de szögezzük le, hogy ez egy jó javaslat, amelyet a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség is támogat, hiszen sokak számára elviselhetővé teszi az adósság terheit és a végrehajtás terheit.

Azt azonban szeretném leszögezni, hogy a hozzászólásokból úgy tűnt nekem, hogy nem teljesen tisztázták a képviselőtársaim, hogy miről is szól ez a javaslat. Először is szeretném leszögezni, hogy a végrehajtási moratórium vagy a kilakoltatási moratórium mindenféle tartozásból keletkezett végrehajtásra vonatkozik, tehát nemcsak devizahiteles, hanem általános moratóriumot hirdet az Országgyűlés ebben a törvényjavaslatban. Mint ahogyan már eddig is volt egyébként egy ilyen kilakoltatási moratórium a téli időszakra, ezt fogja általánosságban meghosszabbítani az Országgyűlés.

A másik, amit szeretnék megjegyezni, hogy az úgynevezett devizahiteles adósok egy jelentős része vitatja magának a szerződésnek az érvényességét, vitatja azt, hogy ő tartozik a követeléssel, tehát megtámadták ezeket a szerződéseket. Márpedig az olyan esetekben, amikor megtámadják a szerződés vagy a tartozás jogalapját, akkor természetesen kérhetik a végrehajtás felfüggesztését. Tehát azok a devizahitelesek, akikről itt többen beszéltek, hogy még azt sem ismerik el vagy nem fogadják el, hogy érvényesen kötöttek velük szerződést, azok kérték a végrehajtás felfüggesztését, és a bíróságok az esetek döntő százalékában fel is függesztették a végrehajtást. Tehát most nem azokról beszélünk, tisztelt képviselőtársaim, akik nem ismerik el a tartozásukat, hanem azokról, akik már elismerték a tartozásukat, akik elfogadják azt, hogy valóban tartoznak a bankoknak vagy másoknak, és így folytatnak velük szemben végrehajtást.

Tisztelt Ház! Azért annyit én is hadd jegyezzek meg, hogy 2010 óta, de különösen 2014 óta ez a kormány és ez a kormánypárti többség, a Fidesz és a KDNP képviselői rendkívül sok lépést tettek az adósok helyzetének a jobbítása érdekében. Kétségtelenül vannak még olyan adósok, nem kevés olyan adós van, akinek nagyon nehéz a helyzete, de azért szögezzük le, hogy több százezer adóst mentettünk meg az adósságcsapdából, több százezer adósnak tettük lehetővé, hogy könnyebb feltételekkel tudják fizetni a hiteleiket. Magánjogi szerződésekbe avatkozott bele az Országgyűlés annak érdekében, hogy az adósok helyzete jobb legyen. Több százezer ember menekült meg ebből a csapdából, és bizony ennek az Országgyűlésnek, ennek a többségnek tudhatók be ezek a döntések.

Ez teljesen független attól, hogy még természetesen fennmaradt több tízezer olyan adósnak a nehéz helyzete, akiknek némi könnyítést okoz majd most ez a moratórium. Velük szemben legalább a téli és a

tavaszi időszakban nem lehet majd kilakoltatást folytatni. S a következő időszakban természetesen majd újabb lépéseket teszünk az adósok helyzetének könnyítése érdekében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert képviselő úr. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy ha valakinek 5 milliós adóssága van, akkor 33 milliót csak úgy követelhetnek rajta, hogy ha többen egyetemlegesen adósak, minden egyetemleges adós ellen megindítják a végrehajtási eljárást. Ilyenek jellemzően házastársak, szülők, akik egyébként úgy tudják, hogy ők kezesek, és akiket egyetemleges adósként vonnak be. De ha bármelyikük megfizeti a teljes adósságot, akkor az összes többin nem lehet követelni. Úgyhogy a riogatásról ennyit. *(Z. Kárpát Dániel: Milyen riogatás?! Két hete ott volt a valós eset!)* Én is meghallgattam, képviselőtársam.

Nem baj egyébként, hogyha valaki tisztában van a jogi környezettel. Tehát ha bármelyik egyetemleges adós megfizeti a tartozást, a többitől nem lehet követelni az adósságot. És ha ezt tenné bármelyik végrehajtó, akkor ez ellen végrehajtási kifogással nyilván fel lehetne lépni. De mondom, ha bárki megfizeti, nem lehet követelni, tehát a követelés ettől még nem lesz 33 millió, meg hatszorosa annak, mint amit eredetileg fölvettek.

Köszönöm szépen. *(Z. Kárpát Dániel: Elmehetnek az adósok a fogadórádra?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vas Imre képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* De nem bekiabálva, hanem amennyiben van lehetősége és időkerete, akkor kérem, jelezze. Ilyet nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát lezárom, és megadom a szót, amennyiben kéri, az előterjesztőnek, Harrach Péter frakcióvezető úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. 11 perc 10 másodperces időkeret áll rendelkezésére.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni minden frakciónak, hogy támogatja az előterjesztést. Ebből is látszik, hogy egy pozitív intézkedés megtételéről van szó.

Az is tény persze, hogy ez a vita alkalmat adott néhány kampányízü megszólalásra. Ennek van ideje, az kétségtelen, viszont azt hiszem, hogy a témához semmi köze nem volt. Volt ezek között meglehetősen ízléstelen szöveg is, ami nem a kezdeményezésről szólt és nem is az előzetes intézkedésekről, hanem a

képviselőtársak gyalázásáról. Ez méltatlan, de hát hadd minősítse őket.

(11.00)

Úgy gondolom, azt a tényt, hogy a banki és végrehajtói intézkedések tisztességessé tétele előzte meg ezt az intézkedést, nem lehet elhallgatni. Hiszen ezek között talán a bankok elszámoltatását még egyszer ki kell emelni, ami 1000 milliárdos tételt adott vissza az adósoknak. Ez egy olyan bátor intézkedés volt, amire jobbikos képviselőtársam felhívta a figyelmünket: bátorságra készítetett minket. Nem tudom, hányan vannak Európában, akik bátran szembe mernek szállni a bankok visszaélésével. Ha ez nem bátorság, akkor nem tudom, mire gondolt. De hát, ha ez csak a gyalázkodás része volt, akkor megértjük.

De beszéljünk talán arról, hogy az a 135 ezer, hiszen ez a legutolsó ismert adat, ami az ellehetetlenült adósok számáról szól, az elemzők szerint milyen összetételű. Nagyjából három harmadra osztható ezeknek az adósoknak a száma. Az első csoportban, amiről talán MSZP-s képviselőtársam is tett említést, olyanok vannak, akiknek az ingatlana sem értékesíthető, jövedelmük sincs, a tartozásuk gyakorlatilag behajthatatlan, és róluk még a követeléskezelők is lemondanak. Nyilván számukra, mivel ilyen értelemben nincsenek veszélyben, ez most nem jelent direkt, célzott védelmet.

Egy másik csoport, amelyik - szintén az elemzők véleménye szerint - tudna fizetni, de nem teszi. Ott nem nekünk van szerepünk.

Ahol nekünk közbeavatkozásra van szükségünk, az a réteg, amelyik hol fizet, hol nem fizet, szándékozik fizetni, de bizonyos okok miatt, legyen az munkanélküliség, családi események vagy bármi, nem tud fizetni. Nos, itt kell az államnak beavatkozni. Ez a megoldás, amit most javasolunk, egy ideiglenes megoldás, bár olyan értelemben hosszú távú, hogy nemcsak erre az évre vonatkozik, hanem későbbre is. Ez a legnagyobb veszély ellen ad védelmet az ellehetetlenült családoknak.

Úgy gondolom, hogy amikor több százezer családnak adtunk védelmet a devizahiteles esetében, akkor a legfontosabb intézkedést megtettük. De azt is látnunk kell, hogy az előbb említett 135 ezer eladósodott család elsöprő többsége nem a devizahittel sújtott családok közé tartozik, hanem közüzemidíj-tartozásra, társasházi követelésre és sok más okra vezethető vissza az eladósodásuk. Ez nem jelenti azt persze, hogy nekik nem kell segítséget nyújtani, csak a vita egy kicsit elment a devizahiteles ügye felé, ami nem a legnagyobb súlyt jelenti az érintettek között.

Még egyszer szeretném megköszönni a támogatást, és azt kívánom az érintetteknek is, hogy ezzel a megoldással immár ebben az egész parlamenti ciklusban élve kapjanak egy lélegzetvételyi szünetet, és

később legyen lehetőség arra, hogy ha szükséges, akkor újabb intézkedésekkel rendezzük a helyzetüket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harrach Péter frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a mai ülésnapon kerül sor.

Most pedig soron következik a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2017. október 17-ei ülésnapján elfogadott, **a belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/17458/15. számon, a köztársasági elnök levele T/17458/16. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata T/17458/18. számon, jelentése pedig T/17458/19. számon a honlapon elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, 8 perces időkeretben, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2017. október 26-ai ülésén megtárgyalta a T/17458. számú, a belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, amelyet a köztársasági elnök megfontolásra visszaküldött a kialakított álláspontjának megfelelően.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A bizottság a köztársasági elnök észrevételeinek figyelembevételével a határozati hárszabály 78. § (3) bekezdése alapján módosító javaslat benyújtásáról döntött. Így, mérlegelve a köztársasági elnöki átiratban foglaltakat, a bizottság álláspontja szerint a sarkalatosági záradék elhagyására kell hogy sor kerüljön. A köztársasági elnök úr indoklásában kifejtette, hogy a zárószavazás alkalmával az Országgyűlés nem fogadta el a javaslat sarkalatos rendelkezéseit, valamint azt a módosító javaslatot sem, amely a sarkalatosági záradék elhagyására irányul, ezért a jogalkalmazók számára félrevezető tartalommal bír az elfogadott javaslat. Ezért kérte a javaslat újratárgyalását.

A köztársasági elnök másik kritikája a kéményseprőipari tevékenységről szóló törvény módosításának szükségességét firtatja. A bizottsági ülésen a

jelen lévő államtitkár úr megnyugtató válaszokat adott a kormánypárti képviselőknek, és elmondta a kéményseprőipari tevékenységgel kapcsolatos kritikák megfogalmazásával összefüggésben, hogy nem szűnik meg az ellenőrzés az egy lakásos ingatlanoknál, vagyis a családi házaknál, hanem a tulajdonos megrendelése alapján, a szolgáltatóval egyeztetés alapján fogják ezeket az ellenőrzéseket elvégezni, a tulajdonos kérelmére. Tehát addig, amíg jelen szabályozás szerint kétszer elmegy a kéményseprő az adott utcába, addig az új szabályozás szerint a tulajdonos kérheti, hogy mikor jöjjön, vele egyeztetett időpontban; nyilván akkor, amikor ő vagy valamelyik szomszédja be tudja engedni a kéményseprőket. Hozzáteszem, ez ugyan a vitában nem merült fel, de ugyanúgy, mint ahogy, mondjuk, az autó műszaki vizsgájának lejárata se hívja fel senki a figyelmet, hogy menjünk el és az autót nézzük meg *(Z. Kárpát Dániel: A rendőr.)*, vagy ugyanúgy nem szólnak abban az esetben, ha elfelejtettük a jogosítványunkat megújítani orvosi alkalmasságira, nyilván mindenkinek a felelőssége, hogy tudja, hogy a kéményét ellenőrizni kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány továbbra is biztosítja a lehetőséget a térítésmentes ellenőrzés elvégzésére, ezért meggyőződése, hogy saját érdekeit a lakosság minden esetben képes lesz érvényesíteni. Kérem, hogy támogassák a javaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hát, ékes példa volt a bizottsági jelentés felolvasása Vas Imre képviselőtársam részéről, ez az egész törvényre rávetíthető.

(11.10)

Hiszen mással sem találkozunk e bizottsági jelentés elmondásánál, mint hazugságokkal, csúsztatásokkal és hasonlókval. Vas Imre olyanokat mondott itt, ami egyszerűen abszolút szakmaiatlan is, hiszen itt autóvizsgáztatásról beszélt és hasonlóról; csak azt felejté el, tisztelt képviselőtársam, hogy ha az autón nincs vizsga, nem viszi el az állampolgár vizsgáztatni, akkor azzal a közúti közlekedésben nem közlekedhet, amíg a lakóházaknál semmiféle ilyesmi előírás nem lesz, egyszerűen vagy megrendeli valaki, vagy nem rendeli meg.

Azt is mondta, hogy önök figyelembe vették a köztársasági elnök úr visszaküldött véleményét. Hát,

nagyon figyelembe vették, hiszen azt, amit kötelező volt, amit nem tudtak megkerülni, a jogtechnikai részeket valóban módosítják, a tartalmi részek közül viszont semmit. Engedjék meg, hogy felolvassam a köztársasági elnök úr levelét, mert lehet, hogy Vas Imre nem figyelt oda eléggé a bizottsági ülésen, vagy azóta sem olvasta el a köztársasági elnök úr levelét. A köztársasági elnök úr a következőket írta önöknek, hiszen önök vannak kormányon, önöknek címezte ezt a levelet:

„Az önkéntes, megrendelésen alapuló kéményseprő-ipari szolgáltatás - a mintegy 50 éve működő rendszerhez képest - radikális biztonsági szint csökkenést jelent, és az életveszélyes helyzetek számának jelentős növekedését eredményezheti. A nemzetközi tapasztalatok szerint a balesetek száma többszörös azon országokban, ahol az önkéntességen alapuló rendszer működik. Mindezek okán a Törvény 79-82. §-ában foglaltakkal nem értek egyet. Kérem ezért a Tisztelet Országgyűlést, hogy a Törvényt tárgyalja újra és a fentiek megfontolásával fogadja el ismét. Tisztelettel: Áder János”

Áder János nem azt mondta, amit ön, Áder János pontosan utánanézett valószínűleg ennek a dolognak... *(Dr. Vas Imre felé:)* Ki lehet nevetni, ön most Áder Jánost neveti ki, Vas Imre! *(Dr. Vas Imre: Nem! Én önt nevetem ki.)* Ön a köztársasági elnököt neveti most ki, pontosan! Ugyanezt csinálta ön az Igazságügyi bizottság ülésén, amikor dr. Bándi professzor úr elmondta önöknek a véleményét, az ombudsmanhelyettes úr mondta el, ön ugyanúgy kinevette a professzor urat, mert ön a professzor úr fölött is áll. Ön mindenki fölött áll, akár értelemben, akár tudásban, akár felelősségben.

Képviselő úr, kicsit szálljanak már le a földre! Nehogy már azt mondja, hogy ön többet tud Bándi professzor úrnál erről a kérdésről! Bándi professzor úr ugyanarra kérte önöket - az alapvető jogok biztonságának helyetteséről beszélek -, ugyanarra kérte önöket. A szakmai szervezetek ugyanerre kérték önöket. Önök nagyképűen, gőgösen, ilyen fellengzősen nevetgélnek mindenkin. Maguk a nagy tudósok. Senki más önökön kívül nem ért ehhez a kérdéshez. Ugyanezt csinálták a Törvényalkotási bizottság ülésén is - önérzetesen kikérték maguknak azt, hogy én azt mondtam, hogy ha ezt a törvényt elfogadják, akkor az akár gyilkossági kísérletnek is nevezhető az egész társadalommal szemben.

De önök önérzetesen kikérték ezt maguknak, hogy vonjuk vissza ezt. Majd kíváncsi leszek, hogy akkor is ilyen önérzetesekek lesznek-e, amikor - Isten ne adja, de - ennek a törvénynek a hatására halálesetek következnek be; akkor is önérzetesen oda kell menni a családtagokhoz, a hozzátartozókhoz, akiknek meghaltak a rokonaik, és önérzetesen el kell nekik mondani, hogy maguk milyen felelősségteljesen döntenek, és hogy maga nevetgél a köztársasági elnökön meg Bándi professzor úron. Akkor is oda

kell menni, oda kell állni, vállalni kell a felelősséget! A való életben kellene élni.

Elmondtuk statisztikákkal, mindenki elmondta: ezt a törvényt jelen pillanatban csak önök, a Fidesz-KDNP képviselői akarják megszavazni. Az ellenzéki pártok elmondták ezzel kapcsolatosan az aggályait. Mint mondtam, Bándi professzor úr, aki az alapvető jogok biztosának a helyettese, elmondta a szakmai érveit. A szakmai szervezetek, a kéményseprők elmondták a szakmai érveiket ezzel kapcsolatban. A köztársasági elnök úr elmondta a szakmai érveit ezzel kapcsolatban. És önök nem veszik figyelembe, hiszen úgy gondolják, hogy önöknél van a bölcsék köve, önök az egyetlenek, akik bármit ebben a kérdésben elmondhatnak, és ha tetszik, ha nem, akkor is meg fogják ezt szavazni. És semmi másról nem szól, ön is tudja meg én is tudom, arról szól az egész, hogy önök hoztak olyan törvényeket, amely törvények, már akkor elmondtuk, 2016 júliusában, nem lesznek betarthatóak, és ugyanúgy az életvédelemmel, a vagyon megőrzésével és a biztonsággal kapcsolatosan ez egy negatív törvény lesz, önök behozták, mert azt mondták, majd a katasztrófavédelem megoldja. Rájöttek azóta, hogy akkor is igaza volt az ellenzéknek, rájöttek a másfél év alatt, hogy a katasztrófavédelem képtelen megoldani ezt a feladatot, mivel két év volt arra, hogy leellenőrizzék az összes kéményt, lehet itt statisztikákról meg arról beszélni, hogy önök leellenőrizték, ezt nem fogják tudni végrehajtani, ezért most áttolják ezt a felelősséget a lakosságra. Úgy gondolják, hogy innentől kezdve majd amikor kéménytűzek lesznek, amikor majd szén-monoxid-mérgezések lesznek, akkor nem a katasztrófavédelem lesz a felelős ezért, ezt akarják csupán elérni ezzel az egészszel.

Vas Imre Képviselőtársam! Mondok még valakit, aki ezzel nem ért egyet. Tudja, a legtöbb kémény, 2,5 millió körülbelül a fővárosban van. A fővárosnak van, úgy néz ki, egy olyan vezetője, aki attól függetlenül, hogy a Fidesz támogatásával jutott ehhez a pozícióhoz, felelősségteljesen gondolkodik. Hiszen kiadtak egy közleményt a Főkéttüsszel együtt, amelyben Tarlós István és a Főkéttűsz azt mondja - majd fel fogom olvasni a hozzászólásomban teljes egészében, hogy ne hogy azt mondják, hogy hazudok -, hogy őt nem érdekli ez a törvény; azt mondja, hogy ez a törvény így, ahogy van, ha elfogadják, felelőtlen, és ők, ha van ilyen törvény, ha nincs ilyen törvény, akkor is a fővárosban minden egyes kéményt ellenőrizni fognak, mert ez garantálja az élet- és vagyonbiztonságot. Akkor úgy néz ki, hogy Tarlós István is olyan, aki nem ért hozzá, ki lehet őt is nevetni, Vas Imre képviselőtársam. Hiszen legyen akkor megfelelő a sor! Tehát Bándi professzor, köztársasági elnök, Tarlós István, az egész ellenzék, az egész szakma - maguk nevéssenek ki nyugodtan mindenkit! Csak mondom még egyszer: önérzetesen oda kell majd menni azokhoz a családtagokhoz, akik elvesztik a rokonaikat, a

szeretteiket egy kéménytűz vagy egy szén-monoxid-mérgezés esetén, és bele kell tudni nézni a szemükbe. Majd ott is nevetgéljen, Vas Imre képviselő úr! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Pogácsás Tibor államtitkár urat mint előterjesztőt, a vita e szakaszában kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A köztársasági elnök úr javaslatára a kormány megfontolta és kezdeményezte a Törvényalkotási bizottságnál a sarkalatossági záradék elhagyására vonatkozó módosító javaslat benyújtását. A benyújtott módosító javaslat a jogszabályi koherencia megtartását biztosítja, mivel minősített többséget igénylő törvényi rendelkezések nincsenek a törvényben.

A törvényjavaslat vitájának lezárásaként én megköszönöm a Törvényalkotási bizottság közreműködését. A módosító indítvány elfogadása, amely előttünk fekszik, és amely a köztársasági elnök úr döntése, illetve visszaküldése miatti technikai jellegű módosításokat tartalmazza, indokolt, és azzal a törvény elfogadható. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, LMP, aki írásban jelezte a felszólalási szándékát. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem tudok egyetérteni Pogácsás államtitkár úrnak a véleményével. Azt gondolom, hogy tényleg egy rendkívül veszélyes törvényjavaslat fekszik most előttünk, és én is igyekszem ehhez úgy hozzászólni, hogy az embert ne az indulatok és az érzelmek vezéreljék, hanem tényleg nézzük a racionalitást.

Tényleg nehéz úgy vitázni egy törvényjavaslatról, hogy az látszik, hogy semmilyen észérv nem szól ennek az elfogadása mellett. Egy olyan törvényjavaslatról és olyan módosításról beszélünk, ami viszont óriási veszélynek teheti ki az embereket úgy, hogy lényegében az állam nem nyer semmit. Azt gondolom, már a kettő külön-külön is eléggé súlyos érv kellene hogy legyen, hogy ne kerüljön ez elfogadásra, nemhogy a kettő együtt.

Én a mai napig nem látom azt, hogy akár ez az egész törvény az államnak, a katasztrófavédelemnek,

az igazgatási rendszernek miért lenne jó, miben okozna ez bármilyen, akár bürokratikus szempontból könnyebbiséget. Az látszik, hogy semmi. Ellenben hatalmas veszélynek teszi ki a társadalmat és az embereket.

Tudja, államtitkár úr, arra, hogy probléma van egy területen, és működhetne jobban és gördülékenyebben, nem az a megoldás, hogy megszüntetjük magát a feladatellátást. És amit Vas Imre képviselőtársam említett, az autó műszaki vizsgáztatását, ezen én is megrökönyödtem, hiszen erre nem az a megoldás, nem történt ilyen, hogy valaki megszüntetné a műszaki vizsgáztatását az autóknek, hiszen hatalmas veszélynek tenné ki ezzel a forgalomban részt vevőket - ugye, nem csinálunk ilyet.

(11.20)

Mint ahogy például nem szüntetjük meg a tan kötelezettséget csak azért, mert mondjuk, esetleg a szülőknek adminisztratív és egyéb terheket jelent az, hogy a gyermeknek iskolába kell járni. Ugye, nem csinálunk ilyet? Hiszen ez is más módon, de veszélynek tenné ki a magyar társadalmat.

Látszik az, hogy mind az ombudsmanhelyettes úr, mind pedig Áder János felhívta a figyelmet tartalmi problémákra ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, felhívták a figyelmet arra, hogy milyen óriási kockázatnak teheti ki az embereket, hogy igenis a fűtési szezonban többen veszthetik életüket, amennyiben ez a törvényjavaslat így elfogadásra kerül. Tudom én, hogy nem ők a megmondóemberek. Én nem gondolom, hogy önök érdemben figyelembe vennék akár Áder Jánosnak vagy az ombudsmanhelyettesnek, vagy magának az ombudsmannak a véleményét ilyen esetben. Az, hogy ők egyáltalán ilyen tartalmi véleményt kiállítottak, azt gondolom, hogy egy ritka és jelen esetben egy dicséretes dolog. Én nem gondolom, hogy önök erre alapoznának.

De alapozzanak arra, hogy önöknek is majd azoknak az embereknek a szemébe kell nézni, akik nem fogják megkérni a kéményellenőrzést, nem fogják tudni, hogy hogyan igényeljük ezt a szolgáltatást, olyan emberek, akiknek a mindennapjait az tölti ki, hogy túléljenek egyik napról a másikra, az tölti ki, hogy hogyan fognak például tűzifához jutni - és most nem mennék bele a tűzifakérdésbe, sajnos ott is vannak problémák -, erre figyelnek, nem pedig arra, hogy mikor volt az utolsó kéményellenőrzés, azt mikor kell elvégezni, és hogy hogyan jussanak egyáltalán hozzá ehhez a szolgáltatáshoz.

Az látszik, hogy a katasztrófavédelem nem képes megfelelően ellátni a feladatot, de akkor próbálják meg nyilvánvalóan a szakmával egyeztetve, de akkor ilyenformán a katasztrófavédelemnek, mondjuk, a munkáját segíteni, átalakítani. Tényleg, most itt az utolsó pillanatban, amikor még van egy-másfél óra ahhoz, hogy megakadályozzuk, hogy több ember

veszítse el az életét a fűtési szezonban, akkor én azt mondom önöknek, ha több pénz kell arra, hogy a katasztrófavédelem megfelelően ellássa a feladatot, akkor adjanak neki több pénzt. Mondják meg, mi kell hozzá, mi kell ahhoz, hogy azt mondják, hogy igen, ezt a törvényjavaslatot önök így nem fogadják el! Beszéljünk róla! Ülünk le erről beszélni! Hívjuk meg a szakmai szervezeteket!

Ez egy olyan pillanat, amikor ténylegesen azt kell mondjam, hogy egy utolsó esélyt kaptak családok, hogy megmenekülhessenek a fűtési szezonban - itt mind az élet-, mind a vagyonbiztonságról beszélünk -, és egy utolsó esélyt kaptak a képviselők is, főleg a kormánypárti képviselők - ellenzékiek ezt nem támogatták, de akkor vegyük egy kalap alá most kivételesen -, azért egy utolsó esély, hogy ne azzal kelljen bárkinek is leélni az életét, hogy megszavazott egy olyan törvényjavaslatot, amivel adminisztratíván legalább a lehetőségét megakadályozta (*sic!*) egy olyan dolognak, amivel emberek élete kerülhetett veszélybe. Egyikünk sem akarja úgy leélni az életét, hogy ezen a Házon egy olyan javaslat ment át, aminek ilyen súlyos következményei lesznek, s amik akár egy hónapon belül jelentkeznek majd.

Én tényleg még egyszer azt kérem nagyon higgadtan, hogy fontolják meg ezt, és valamilyen eszközzel akadályozzák meg, hogy ez a javaslat átmenjen a Házon. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez a törvényjavaslat, annak parlament előtti vitája, menetrendje és sorsa annyira abszurd, hogy Örkény István egyik egyperceséből is előléphetett volna, ez ugyanis az egyes belügyi feladatokról szóló salátatörvény, amiről ma beszélünk, egy olyan egyes belügyi feladatokról szóló salátatörvény, ahol a szögtől a repülőig egyébként minden megtalálható, a kéménysepréstől kezdve a rendvédelmi dolgozók béremelésén át az önkormányzati törvény kétharmados részéig. Azt hiszem, ezt az abszurd helyzetet nagyon jól mutatja, hogy bár belügyi tárgyú törvényről beszélünk, az Igazságügyi bizottság volt kijelölve ennek a törvénynek a megvitatására, a Honvédelmi és Rendészeti bizottság mint szakbizottság nem is látta ezt a javaslatot sem most, sem a visszaküldése után.

Az abszurd helyzetet tovább súlyosbította, hogy ugyan az általános vitában minden egyes ellenzéki képviselő elmondta, hogy óriási problémát fog okozni az, amit önök terveznek a kéményseprés területén, elmondták ezt a kéményseprő-szakszervezet tagjai, majd leírta és elmondta - ahogy itt többször szóba

került - Bándi Gyula ombudsmanhelyettes, aki a bizottsági ülésre is személyesen elment, és világosan elmondta azt az egyszerű magyar mondatot, amivel önök még itt egyetlenegyszer sem tudtak szembeállítani semmit, de még egy egyenes tekintettel a szemünkbe nézve se tudtak rá bármit mondani, hogy világos és egyértelmű, hogy ezen törvény elfogadásával önök veszélyeztetik a magyar emberek életét és vagyonbiztonságát. Ennél a mondatnál, ha nem Abszurdisztában élnénk, a Magyar Országgyűlés megállna, és önként és dalolva módosítaná a törvényt, vagy egyszerűen kivenné belőle ezeket a passzusokat. Önök meg röhögcsélnek és közlik mindenkivel, az országgal és az érintettekkel, hogy akkor is végiggázolnak mindenkin.

Ezek után a Magyar Köztársaság elnöke, János visszaküldte a törvényt ide a parlamentnek megfontolásra, méghozzá azzal a legkegyetlenebb érveléssel, amire szintén nem tudnak mit mondani, de most sem tud az államtitkár a szemembe sem nézni, ez a legkegyetlenebb érv ugyanis a számok, tisztelt Országgyűlés, azok a számok, amik világosan bizonyítják, hogy azokban az országokban, ahol nincs kötelező kéményseprés, hanem ilyen bejelentés önkéntes alapon, amit önök most kívánnak bevezetni, ott nem kicsit, hanem többszörösen több ember sérül és hal meg.

Hallják, amit mondok?! Hal meg! A köztársasági elnökük írja le ezt maguknak, és a fülük botját sem mozdítják! Szajkózzák, hogy ez milyen jó lesz! Kinek? Árulják már el nekem, kinek lesz ez jó! Kinek lesz az jó, amikor magatehetetlen, idős emberek vagy éppen békésen szundikáló gyermekek fognak meghalni ezen törvény miatt! (*Szilágyi György: Így van!*)

Kinek lesz ez jó? Hogyan fognak a tükörbe nézni? Mi a tétje, mondják már meg nekem, hogy ezekre az érvekre önök egyáltalán semmit nem reagálnak?! Üzlet? Hatalom? Vagy mi? (*Közbeszólás a Jobbik soraiban: Mind a kettő!*) Segítsenek már! Ezekkel az érvekkel nem lehet vitatkozni, és még csak nem is mi mondjuk, hanem a szakma, az erre feljogosított és ezért tartott ombudsmanhelyettes és maga a fideszes köztársasági elnök is. Tessenek már magukba nézni és megérteni, hogy ezt a törvényt nem lehet megszakítani!

S itt nem arról van szó, hogy a fideszes képviselők politikai vereséget fognak szenvedni, ha nem megy át ez a törvény. És igen, arról sincs szó, hogy az ellenzéki képviselők politikai győzelmet aratnak, ha ez a törvény nem megy át. Ez nem arról szól. Józan ésszel egyszerűen nem lehet indokot találni arra, hogy a törvényhozás előreláthatóan, megfontoltan, nem tudok mást mondani, aljas indokból veszélyezteti emberek életét. Előre figyelmeztették önöket rá.

Itt egyetlenegy nyertes lehet annak, ha ezt a törvényt önök visszavonják vagy nem szavazzák ma meg, vagy legalább ezt a részét (*Korózs Lajos: Tíz-*

millió magyar.), az a tízmillió magyar ember, igen, aki ebben az országban él.

Ha az a problémájuk, hogy a katasztrófavédelem átgondolatlan és kapkodó államosítása és átalakítása után nem képesek - mert nem képesek - ellátni ezt a feladatot, ha kívánja, államtitkár úr, személyes példát is fogok hozni itt a parlament előtt, hogy hogyan hívta föl valaki telefonon a katasztrófavédelmet, hogy akkor bejelentkezzen egy kéményseprés elvégzésére a következő időszakban, hallván a híreket, ahol kinevették őt, hogy nem is értik, hogy miről beszél, majd január 1-je után, de egyébként sem érnek erre rá. Ez a fantasztikus állami szolgáltatás ingyenes, persze így aztán pláne ingyenes.

Hanem mi lenne a megoldás? Mi lenne az a megoldás, amivel legalább mi, törvényhozók nyugodtan fekihethetnénk le, hogy mindent megtettünk, hogy egyetlen ártatlan áldozata sem legyen akár a kéménytűznek, akár a szén-monoxid-mérgezésnek Magyarországon? És az nem a kötelező kéményseprés megszüntetése, hanem akár a katasztrófavédelem, akár a kéményseprőcégek megerősítése, finanszírozásának megnövelése, létszámának megnövelése, és igen, államtitkár úr, pont az ellenkezője, akár fűtési szezononként, akár évente kétszer is kötelező ellenőrzés végrehajtása, ahogy minden normális országban, ahol szinte nullához közelít az ilyen balesetek, illetve halálesetek száma, ez a megoldás, évente akár többszöri kötelező ellenőrzés.

(11.30)

Nekem ne mondja senki, hogy a magyar állampolgárok úgy kelnek és úgy fekszenek, hogy be van írva a kis naptárunkba, hogy mikor kell megrendelni a kéményseprést. Előre borítékolható, hogy természetesen a nehezebb sorban élők, a szegényebbek nagyobb kockázatnak lesznek kitéve nemcsak az anyagi helyzetük miatt, hanem az információhoz hozzáférésük miatt is. De senki ne zárja ki, hogy bármilyen jómódú család fog olyan helyzetbe kerülni, hogy teljesen elfeledvén vagy mit sem tudván erről a fantasztikus törvény módosításukról, a következő 5-10 évben senki meg nem fogja nézni az ő kéményüket, és tragédia fog bekövetkezni.

Összegezve: azt szeretnénk kérni önöktől, hogy legyenek kedvesek ezt komolyan venni. Ez nem frakciófegyelem kérdése. Ez nem pártpolitikai kérdés. Ez egyszerű - nem tudok mást mondani, lehet, hogy ez a szó nem mond itt már semmit ebben a Házban, ott, a túloldalon - morális, erkölcsi és emberi kérdés. Kérem, ennek megfelelően viselkedjenek fél kettőkor a szavazáskor. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a

felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselő-csoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Folytatnám, amit a kisebbségi vélemény elmondásánál is említettem, hogy ezzel a törvénnyel önöknek valamit kezdeniük kell; tényleg, számomra is érthetetlen.

Nézzük meg a jelenlegi helyzetet, hogy miről van szó! Tízmillió magyar ember életvédelméről, tízmillió magyar ember vagyónbiztonságának a védelméről van szó. Erről beszélünk, erről vitatkozunk. Ebben a kérdésben úgy néz ki ma Magyarországon a felállás, hogy van a Fidesz-KDNP-kormány, vannak a fideszes képviselők, és velük szemben szinte mindenki, a teljes ellenzék, a szakma, az ombudsanhelyettes úr, a köztársasági elnök úr, a főváros polgármestere, és önök mégsem hajlandóak ezen változtatni, már csak azért sem.

Itt nem arról van szó, tisztelt képviselőtársaim, hogy megtiltsuk-e az önök legnagyobb hobbit, mondjuk, a korrupciót, amibe utána nem halnak meg emberek jó esetben, hanem emberek életéről. Önök ezzel kapcsolatban is ugyanolyan arrogánsak, mint amikor arról kell döntenünk, hogy megvédik-e az 1600 millió forinttal elszámolni nem tudó Farkas Flóriánt vagy az ország fölött röpködő Rogán Antalt. De ez nem egy ilyen típusú kérdés, ez ennél sokkal súlyosabb. Önök ezeket a dolgokat mégis elutasítják.

Akkor nézzük megint, ha már itt szóba került, hogy azon kívül, hogy önök azt mondják, hogy nem, és csak azért is átvisszük, önök egyetlenegy adattal nem tudják alátámasztani ennek a törvénymódosításnak a jogosságát, sőt minden egyes adat ez ellen szól. Gondolom, emlékeznek még arra - és nem lehet visszautogatni az elmúlt nyolc évre meg hasonlókra -, hogy 2014. április 1-jétől önök hozták ezt a szabályt a korábbi évtizedek gyakorlatától eltérően a szilárd tüzelésű, jellemzően fatüzelő-berendezések kéményeinek évi kétszeri ellenőrzéséről - tehát innen indultunk -, tehát évente kétszer kellett ellenőrizni. Önök ezt évi egyszerre módosították.

Tudják, mi történt 2014-ről a 2016. évre? Ezeknél a kéményeknél jellemzően a kéménytűzek száma 40 százalékkal emelkedett. Mondhatják itt önök azt, hiszen elhangzott olyan érv az Igazságügyi bizottság ülésén, hogy 2015-ben és 2016-ban egy kéménytűz volt az országban. Ja, persze, Németországban, lehet. 40 százalékkal emelkedett ennek az egy intézkedésnek a során a kéménytűzek száma. Aztán mi történt? 2016-ban önök úgy gondolták, hogy még változtattunk a biztonságon. Azt mondták, hogy az évi egyszeri ellenőrzést kétféleképpen egyszerűre változtatták, mert majd a katasztrófavédelem ezt ellátja. Aztán mi történt? A szén-monoxid-mérgezések száma a 2016. évben több mint a duplája lett a 2015. évnek, 28 haláleset történt. Bárhogy kozmetikázzák ezt az ada-

tot, bárhogy próbálják ráfogni bármi másra, 28 haláleset a 2015. évi 11-hez mérten.

És önök még most is azt mondják, hogy változtatnak, még menjünk lejjebb, még legyen rosszabb a biztonság. Ha ezt módosítják, akkor higgyék el, elmondta mindenki, a kéménytűzek és a szén-monoxid-mérgezések száma sajnos meg fog emelkedni ebben az országban. Nem tudom elképzelni, hogy ez valakinek a célja lehet, csupán azért, hogy védje a mundér becsületét, védje a katasztrófavédelmet, amely úgy-ahogy - ezek szakmai kérdések, meg kellene vizsgálni - végzi a munkáját.

Megkérdezem államtitkár úrtól, ha már beleme gyünk szakmai kérdésekbe, de valószínűleg nem fog tudni nekem erre válaszolni, mondja már el nekem, hogy mondjuk, elhangzott a Törvényalkotási bizottság ülésén, hogy 2,1 millió kürtő tartozik a katasztrófavédelemhez is. Az ő állításuk szerint ebből már 1,7 milliót le is ellenőriztek. Egy számot szeretnék kérni: hány helyen végeztek füstgázmérést? Egy helyen sem, mert a katasztrófavédelem munkatársai nem végzik ezeket a méréseket. Tudják, ki végzi? A Főkéntűsz. Ők kimennek és megméri. Ezt lehet látni egyszerűen, hogy meg van-e a fűrva a cső, a füstcső, vagy nincs megfűrva. Ha meg van fűrva a füstcső, akkor ott végeztek füstgázmérést. Ha nincs megfűrva, és esetleg majd a média eljuttatja a lakossághoz, akkor kérem a lakosságot, hogy nézze meg, egyszerű: van a füstcsőn egy lyuk, ahova be lehet tenni ezt a műszert, és meg lehet mérni. Ez egy nagyon fontos kérdés, mert ez már megelőzi azokat a problémákat, hogy ha ott olyan értékeket mérnek, akkor biztos, hogy valamilyen probléma van. Csak ezt önök nem végzik el. Nem értem, hogy hogyan lehet csupán a mundér becsületének védelme miatt a lakosságra rátolni ezt a felelősséget. Az állampolgárok maximum, legfeljebb 5 százaléka fogja ezt megrendelni, de akkor már egy nagyon jó adatot mondtunk, egy nagyon-nagyon jó adatot mondtunk. A 95 százaléka nem, a 95 százalék veszélyben lesz.

Arra hivatkoznak önök, hogy az adminisztratív terheit akarják csökkenteni a lakoságnak. Ez az érvük, ez az egyetlen érv. Azt a nagyon nagy adminisztratív terhet, ami azt jelentette, hogy megjelent a kéményseprő, leellenőrizte a kéményt, és ott a tulajdonos aláírta; egy aláírás: ez volt a nagy adminisztratív terhet. Ezt akarják önök időben és mindenben csökkenteni. Most majd nem lesz nagyobb terhet, hogy fel kellene hívni valakit, azt sem tudják, ahogy itt elhangzott, hogy egyáltalán miről beszél, majd kinevetik, vagy kijönnek, vagy nem jönnek ki, vagy megjelennek, vagy nem jelennek meg, megrendelőlapokat írni meg utána aláírni. Egyszerűen az egyetlen érvük már megdőlt, mert egy aláírás volt az a nagyon nagy adminisztratív terhet, időbeli terhet, és akkor itt még Vas Imre autókról beszél meg arról, hogy azokat hogy kell vizsgáztatni meg hasonló. Egyszerűen önök keverik a dolgokat.

Akkor arról még nem beszéltünk, hogy eddig úgy volt, hogy amikor kiment a kéményseprő és talált egy kisebb hibát, akkor arra kötelezhette a ház tulajdonosát, hogy javíttassa ki. A következő ellenőrzésig volt erre ideje. El tudják képzelni, hogy ebben a gazdasági helyzetben hány olyan család lesz, amelyik pontosan tudja, hogy az ő kéményével valami esetleg nincs rendben, de nem lesz, mondjuk, több tíz- vagy százezer forintja arra, hogy kijavítsa? Ki fogja hívni a kéményseprőket? Nem. Imádkozni fog inkább Istenhez, hogy ne legyen probléma. És ha lesz? Ez nem csak azokról szól, akik nem rendelik meg. Ez a törvény azokról is szól, akik mondjuk, felelősségteljes állampolgárként meg fogják rendelni a kéményseprést, és náluk minden rendben lesz, de lehet, hogy a szomszédja nem, és egy kéménytűznél nemcsak az a ház ég le, ha egy nagyobb tűz van, amelyiknél keletkezik a tűz, hanem az összes többi, amelyik a környékén van.

Egy dolgot felelősségteljes gondolkodásban ajánlok a figyelmükbe: a szén-monoxid és a tűz nem válogat aközött, hogy ki kire szavazott. Teljesen mindegy a pártszimpátia, az önök szavazói ugyanolyan veszélyben vannak, mint bármelyik más párt szavazói, hiszen a tűz és a szén-monoxid nem nézi azt, hogy az előző választásokon ki kire szavazott.

(11.40)

Tehát önök a saját szavazóikat is ilyen veszélybe sodorják. És mondhatnak majd bármit, az államtitkár úr fel fog állni, el fogja mondani, hogy milyen keményen dolgozik a katasztrófavédelem, aztán mi tehetünk fel bármilyen szakmai kérdést, arra úgysem fognak válaszolni.

De feltennem azt a kérdést is, hogy a GEK lassan másfél éve nem hajtja végre a törvényi kötelezettségét. Államtitkár úrnak mi a véleménye erről, hogy a katasztrófavédelemnél úgy működnek a dolgok, hogy másfél éve van egy törvényi kötelezettsége, miszerint a kéményseprőipari szolgáltatóknak átadja a gazdálkodó szervezetekről szóló adatbázisokat a kéményállománnyal együtt, és ezt nem teszi meg? Vagy nem tudja, vagy nem akarja, de az is lehet - és szerintem sajnos ez lehet a valóság -, hogy nincs is ilyen központi nyilvántartása.

Ez katasztrófális! A katasztrófavédelemmel önök katasztrófális helyzetbe sodorták Magyarországot, az élet- és vagyonbiztonságot. Kérem, hogy ne sodorják még mélyebbre, és ne tegyék ki még nagyobb veszélynek a lakoságot Magyarországon. Ezt a törvényt ne fogadják el! Köszönöm, hogy meghallgattak (*Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az államtitkár urat, mint előterjesztő kíván-e a vitában elhangzottakra reagálni. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Azt gondolom, alapvetően néhány dolgot mindenképpen érdemes tisztázni azon adatok halmazában, amiket itt sokan előadtak.

A kéményseprőipari szerv feladatába jelenleg 2 millió 150 ezer kémény tartozik, amelyeken a kéményellenőrzést el kell végezni, és a kéményellenőrzést kell elvégeznie *(sic!)*. Egyébként idáig, ahogy Szilágyi úr utalt rá, 1 millió 663 ezer kémény október 13-áig ellenőrzésre került, és a többi az év végére megtörténik.

Maga a törvény a kéményellenőrzéssel kapcsolatban, amely szerint a lakosság kérésére történik meg a kéményellenőrzés, kizárólag az egylakásos házakra vonatkozik, tehát nem vonatkozik a 10 millió emberre, nem vonatkozik a tömbházakra, a tömblakásokra. Egyébként az idézett fővárosban és a nagyvárosokban, ahol a régi bérházak vannak, jellemzően ott van a legnagyobb probléma a kéményekkel. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)* És ha ez a kéményseprés 2014 előtt vagy az ezt megelőző időszakban olyan jól működött volna, akkor nem lenne Magyarországon több mint 600 ezer olyan kémény, amely alig-alig alkalmas elvégezni a társasházakban, tömbházakban, régi bérházakban a füstgázelvezetést.

A kéményellenőrzés, különösen a kertés házi övezetekben, jellemzően a kéménydíj, az úgymond kéményadó vagy füstadó beszédésében merült ki. Éveken keresztül, évtizedeken keresztül tényleges kéményseprést vagy kéményellenőrzést nem végeztek, mindaddig, amíg a katasztrófavédelem ezt a feladatot át nem vette. Ezt egyébként a kiszabott bírságok és az intézkedések is alátámasztják.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy csak az egylakásos házakra vonatkozik ez a lehetőség. Mindenkinek lehetősége lesz a kéményseprést térítésmentesen megrendelni. És minden nemzetközi összehasonlítás ott sántít, hogy Magyarországon ez a tevékenység, amikor az állampolgár, az ingatlan tulajdonos megrendeli, ez térítésmentes, és díjmentesen elvégzik neki.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 30 perctől határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. 13 óra 30 percig szünetet rendelék el.

(Szünet: 11.44 - 13.32)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Gelencsér Attila és Ikotity István)

ELNÖK: Szép jó napot kívánok, tisztelt képviselőtársaim, és rögtön arra kérem valamennyiüket, foglalják el helyüket, mert határozathozatalok következnek. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy az országgyűlési kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben. *(Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a köztársasági elnök úr által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2017. október 17-i ülésnapján elfogadott, **a belügyi feladatokkal érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/17458/15. számon, a köztársasági elnök úr levele T/17458/16. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata T/17458/18., jelentése pedig T/17458/19. számon ismerhető meg. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség. *(Zaj.)*

Rendkívüli megtiszteltetésnek venném, ha visszafognák egy picit a zajt, hogy ne kelljen kiabálnom teljes erőből. Köszönöm.

Először a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17458/18. számú módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a köztársasági elnöknek T/17458/15. számon aláírásra megküldött, de ki nem hirdetett törvényt az imént elfogadott módosításokkal. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényt 117 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a Magyar Köztársaság és az Osztrák Köztársaság között a határokat átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése érdekében folytatandó együttműködésről** szóló, Heiligenbrunnban, 2004. június 6-án aláírt Szerződés módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló T/17564. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előter-

jesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17564. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 174 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Bosznia és Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételére céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/17780. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17780. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 174 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/17781. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17781. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 175 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyar Nemzeti Bank 2016. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója** című beszámoló **elfogadásáról** szóló H/17753. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/17753. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 117 igen szavazattal, 57 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Minoritry SafePack európai polgári kezdeményezés támogatásáról** szóló H/18032. számú határozati javaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi dönté-

sünknek megfelelően a határozati javaslatot házsza-bálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

(13.40)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/18032. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot, az Országgyűlés a határozati javaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról** szóló T/18004. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házsza-bálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/18004/4., összegző jelentését pedig T/18004/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/18004/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18004. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a nemzeti versenyképesség növeléséhez szükséges egyes törvénymódosításokról** szóló T/17571. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17571/5., összegző jelentését pedig T/17571/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17571/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17571/7. szá-

mű egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 144 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes migrációs tárgyú törvények módosításáról** szóló T/17565. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17565/5., összegző jelentését pedig T/17565/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17565/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17565/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 141 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnevezésének megváltoztatásával összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/17783. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17783. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 144 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról** szóló T/17562. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17562/6. számon, összegző jelentését pedig T/17562/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17562/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 146 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17562/8. szá-

mű egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 147 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a magyar jelyelv napjáról** szóló H/17785. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/17785. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról** szóló T/17572. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17572/6. számon, összegző jelentését pedig T/17572/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Staudt Gábor képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 117 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17572/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 145 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17572/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 145 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(13.50)

Soron következik **az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény hatálybalé-**

pésével összefüggő egyes törvények és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/17563. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17563/7. számon, összegző jelentését pedig T/17563/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 117 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat is Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 34 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 24 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17563/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen szavazattal, 31 nem ellenében és 27 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés elfogadta az összegző módosító javaslatot, elhagyásra kerültek a benyújtott törvényjavaslat minősített többséget igénylő részei. Ezért a zárószavazás során az egyszerű többség szabályai szerint döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17563/10. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról** szóló T/17566. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17566/6. számon, összegző jelentését pedig T/17566/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Tóth Bertalan és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 118 nem ellenében, tartózkodás nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17566/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 142 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés elfogadta az összegző módosító javaslatot, elhagyásra kerültek a benyújtott törvényjavaslat minősített többséget igénylő részei. Ezért a zárószavazás során az egyszerű többség szabályai szerint döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17566/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 25 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik az **általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról** szóló T/17786. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17786. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes állam által nyújtott támogatások és ösztöndíjak adómentességéről** szóló T/17787. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17787/7. számon, összegző jelentését pedig T/17787/8. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17787/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17787/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik az **átmeneti bányász-járadékban részesülők közérdekű nyugdíjas szövetkezeteken keresztül történő foglalkoztatása érdekében egyes törvények módosításáról** szóló T/17558. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17558/7. számon, összegző jelentését pedig T/17558/8. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17558/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 144 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 32 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17558/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 144 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 33 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatra vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatra veszik-e a Hadházy Ákos és Schmuck Erzsébet LMP-s képviselőtársaink által „A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénynek a kilakoltatási moratórium megújításához szükséges módosításáról” címmel, T/16750. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 57 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 1 tartózkodó szavazattal nem vette tárgysorozatba.

Megköszönöm képviselőtársaim együttműködését és figyelmét, a határozathozatalok végére értünk.

Most kétperces technikai szünetet tartunk. *(Rövid szünet. - Számos képviselő elhagyja az üléstermet.)*

(14.00)

Mindazon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan hivatali feladatuk ellátása miatt most elhagyják az üléstermet, arra kérem, hogy ezt minél gyorsabban és minél halkabban tegyék, hogy folytatni tudjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **országgyűlési képviselők választása kampány-**

költségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gulyás Gergely és Répássy Róbert fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/18003. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Gulyás Gergely úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Rövid, világos, egyértelmű törvény módosító javaslatról kell a Háznak tárgyalnia.

2013-ban fogadtuk el a kampányfinanszírozásról szóló új szabályokat. Abban talán nem mindig kimondott, de mégiscsak létező egyetértés volt a parlamenti pártok között, hogy az esélyegyenlőséget szolgálja, hogy ma az országgyűlési választásokra valamennyi pártnak, aki országos listát tud állítani, van lehetősége komoly állami kampánytámogatást kapnia.

Ez nem eltűzött, reálisan igazodik egy országos kampány jelenlegi költségeihez, és bár természetesen mindig lehetőséget ad populista hangok hallatására, összességében mégis azt mondhatjuk, hogy az országnak még mindig sokkal olcsóbb, ha állami kampányfinanszírozás korrekt feltételek között létezik, mint ha valaki egyébként külföldi vagy magyar gazdasági érdekcsoportok szolgálatába áll, ezek rabjává válik. Ezért úgy gondoljuk, hogy összességében helyes és jó döntés volt, amit akkor az Országgyűlés kétharmados többséggel törvényként, törvény formájában meghozott.

Ugyanakkor az is igaz, hogy az a feltételezés, ami arra vonatkozott, hogy ahhoz, hogy 27 egyéni választókerületben - ráadásul ennek a 27 egyéni választókerületnek 9 megyében, illetve a fővárosban kell lennie -, hogy valaki ezekben a választókerületekben listát tudjon állítani, ehhez országos szervezetségre van szükség, és úgy gondoltuk, hogy ez a kritérium önmagában megakadályozza azt, hogy visszaélések legyenek az állami kampánypénzekkel. Ezért míg a jelölteknek a kampányfinanszírozási törvény előírta azt, hogy a 2 százalékot el nem érő jelölteknek visszafizetési kötelezettségük van az 1 millió forintos állami kampánytámogatás kapcsán, addig illet az országos lista tekintetében a törvény nem tartalmazott. Az ezzel kapcsolatos kritikákat meghallgattuk.

Nem terhelném most képviselőtársaimat - legfeljebb majd a szavazás után megteszem -, hogy egyesével idézzek a különböző ellenzéki frakciókban ülő képviselőktől, vagy akár a korábban benyújtott módosító javaslatokból olvassak föl, amelyeket ellenzékiek nyújtottak be, amelyek arra vonatkoznak, hogy valamilyen küszöböt érvényesítsünk, amelyet

követően az országos listán ezt az eredményt el nem érő pártnak is visszafizetési kötelezettsége származik. Mi ezt megpróbáltuk megtenni idén februárban. Tehát ha a kérdés az, hogy miért most: idén februárban ötpárti egyeztetés volt, amin jelen volt valamennyi párt képviselője, mindenki visszajelzést ígért. A Jobbik, illetve az LMP az ígéretének nem tett eleget; a Magyar Szocialista Párt pedig további, nem a kampányfinanszírozással szorosan összefüggő feltételekhez kötötte az esetleges támogatását.

Ezt követően idén júniusban a plakáttörvény kapcsán a Magyar Szocialista Párt által benyújtott módosító javaslat szintén tartalmazott egy 1 százalékos küszöböt, amelynek el nem érése esetén a visszafizetési kötelezettség előállt volna, személyi felelősséget is érvényesítve. Ezt mi megszavaztuk - az előterjesztők pedig leszavazták, az egész ellenzékkel együtt. Ezért nincs ma a kampányfinanszírozási törvényben semmilyen küszöb.

Kétségtől igaz, hogy önmagában csak és kizárólag erről a javaslatról az Országgyűlés eddig nem szavazhatott, most viszont szeretnénk mi egy utolsó lehetőséget biztosítani mindannyiunknak arra, hogy egy egyébként az Állami Számvevőszék elnöke levélből is kiderülő hiányosságot pótoljunk, hogy egy, az ellenzéki kritikáknak is megfelelő törvényjavaslatot kétharmados többséggel fogadjunk el.

Az előterjesztés világos. Ha és amennyiben fél százalékot egy párt országos listán nem ér el, és állami kampánytámogatást kapott, akkor ezt köteles visszafizetni. Erre pedig biztosíték az, hogy a párt vezető testületének valamennyi tagja egyetemlegesen teljes vagyonával felel a visszafizetésért.

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát Földi László, Ikotity Istvánt Szávay István váltja fel.)

Úgy gondolom, hogy ha ezt a módosítást az Országgyűlés elfogadja, akkor megőrizzük a kampányfinanszírozási törvénynek az esélyegyenlőséget biztosító, ugyanakkor a különböző kül- és belföldi lobbierőtől mentesítő pozitív hatásait, ugyanakkor kiküszöböljük azt a kiskaput, amely lehetőséget adott visszaélésekre.

Ezért korábbi nyilatkozataikkal összhangban arra kérem valamennyi frakció képviselőit, hogy ezt a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megkérdem Völner Pál államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Most igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Röviden: a kormányzat minden olyan lépést támogat, amely a választások tisztaságát szolgálja. Úgy-

hogy a javaslat támogatását javasoljuk valamennyi frakciónak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Répássy Róbert képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Minden választási rendszer tartalmaz olyan szabályokat, amelyekkel a jelölés komolyságát biztosítják a választási jelöltek között. Tudniillik a jelölés, a választáson való indulás felelősséggel is jár, ezért a mi választási rendszerünk is tartalmaz ilyen küszöböket. Például gondoljanak csak az ajánlásokra, hiszen az ajánlás is azt bizonyítja, hogy valós támogatottsága van a jelöltnek; ezért indul, indulhat a választásokon, mert nemcsak önjelölt, hanem mások is támogatják.

Az ilyen szabályok között szerepel néhány választási rendszerben az olyan pénzügyi garancia is, amikor például egy letétet követelnek meg a jelöltektől, és ebben az esetben, ha nem érnek el bizonyos választási eredményt, akkor a letétbe helyezett összeget elvesztik. Tehát vannak más ilyen pénzügyi garanciák is. Itt a mi esetünkben nagyon fontos az a szabály, amire frakcióvezetőnk utalt, hogy állami támogatást kapnak a jelöltek, állami támogatást kapnak a jelölő szervezetek, az adófizetők pénzét kockáztatják ilyenkor a választásokon való induláskor, és az adófizetők pénzét használják fel.

(14.10)

Ezért elvárható, hogy egyrészt nyilván elszámoljanak ezzel az állami támogatással, másrészt, ha a jelölésről utólag bebizonyosodik, hogy az kellő támogatottság nélküli, komolytalan jelölés volt, akkor fizessék vissza az állami támogatást, ne csak az állami támogatás felvételéért, ne csak az állami támogatásért induljanak a választásokon. Ez a szabály már most is létezik a jelöltek esetén, ott 2 százalékos ez a határ vagy küszöb, és a most előttünk fekvő törvényjavaslat, ahogyan az előbb az előterjesztőtől is hallhatták, 0,5 százalékban határozná meg ezt a „komolysági küszöböt”, nevezzük így.

Felhívom a figyelmet arra, hogy valóban, a magyar választási kampány abban mindenképpen sok országétól tér el, hogy itt a jelöltek és a jelölő szervezetek állami támogatást kapnak a választási kampányban való részvételük segítésére. Tehát az esélyegyenlőséget az állam támogatja, mert érték az esélyegyenlőség, és nincsenek kiszolgáltatva a választásokon induló szervezetek, személyek az olyan külső finanszírozásnak, amely néha legális, néha illegális finanszírozás. Természetesen lehet legális is

egyébként, amennyiben a pártok törvényes módon adományt fogadhatnak el.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat tehát egyértelmű. 2014-ben láttuk, hogy sajnos sokan visszaéltek, sok jelölő szervezet visszaélt azzal, hogy ilyen nagyvonalúan támogatja a magyar állam, nagyvonalúan támogatják a magyar adófizetők a választási kampányt, ezért akkor számos szervezet ellen eljárás indult. Láthatjuk, hogy sajnos ezek döntő része azzal végződött, hogy végül nem volt, aki visszafizesse ezeket a támogatásokat, nem volt, aki elszámoljon ezekkel a támogatásokkal.

Ez a javaslat nemcsak a komolysági küszöb alatti jelölő szervezetek támogatásának a visszafizetésére irányul, hanem garantálja azt is, hogy a jelölő szervezetek vezető testületei számoljanak el az általuk felhasznált közpénzzel. Tehát a javaslat kettős célú. Egyrészt, ahogy mondtam, a világ számos választási rendszeréhez hasonlóan egyfajta kockázatot épít be a jelölő szervezetek számára, másrészt garantálja a személyes anyagi felelősség eszközével a jelölő szervezetek elszámolási kötelezettségét. Ezért kérem a tisztelt Házat, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetséghez hasonlóan önök is támogassák a törvényjavaslatot.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném azzal kezdeni, mielőtt még bárkiben kétség ébred, hogy a választási törvényt, mind az eljárási, mind az anyagi jogi törvényt, mind a választással összefüggő más jogszabályokat a Fidesz egyedül szavazta meg, egyedül dolgozta ki. Éppen ezért egyedül is felelős annak minden hibájáért. Senkivel nem egyeztetett, senkivel nem konzultált, magyarul szólva, bármi, ami abban hibás, ami abban problémát jelent, ami visszaélésekre ad alapot, az a Fidesz egyedüli felelőssége.

Szeretném ugyanakkor azt is hangsúlyozni, hogy az az irány, amit ez a javaslat megfogalmaz, jó. De a jéghegynek csak a csúcса. Olyan, mintha a jéghegy csúcsát, felszínét egy kis körömreszelővel kapargatnánk. A választójogi rendszer úgy rossz, igazságtalan, a Fidesz érdekeit szolgáló, ahogy van. E rossz rendszernek egyetlen eleme csupán a kamupártokra vonatkozó szabályozás, amit ez a javaslat érint. Ráadásul még azt sem komplex módon, mert például a többes ajánlás rendszeréről nem rendelkeznek, holott a Nemzeti Választási Bizottság már a választás után kifejezte aggályait, és javasolta annak eltörlését, pontosan a kamupártok miatt. Csupán a finanszírozás az, amiről beszél.

Szeretném azt is előljáróban elmondani, hogy nekünk van egy komplex javaslatunk a Ház előtt, amelyet a Közös Ország Mozgalommal hét párt dolgozott ki. Mi az abban foglaltakat tartjuk magunkra nézve kötelezőnek, ha úgy tetszik, ezt támogatjuk, és arra szeretnénk kérni önöket is, hogy támogassák. Ez az Országgyűlés előtt van, nyilván majd a bizottság a tárgysorozatba vételről hamarosan dönteni fog.

Kérdezem én, hogy ha ezt változtatják, akkor a többit miért nem. Ez számomra nehezen értelmezhető és érthető. Egy dolog, ami miatt, azt gondolom, nagyon el kell azon gondolkodni, hogy ezt a javaslatot ellenzéki pártok támogassák, ez pedig a következő. Ezek a kamupártok, amelyeknek gyakorlatilag nincs társadalmi támogatottságuk, semmi, hiszen a legnagyobb támogatottsággal rendelkező párt, amelyik nem jutott be a parlamentbe, 0,56 százalékot kapott, de volt olyan, amelyik összesen, országosan 1572 szavazatot. Ezek a pártok 3,5 milliárd forintjába kerültek a magyar adófizetőknek. 3,5 milliárd forintjába. Magyarán, azért érdemes elgondolkodni ennek a javaslatnak a támogatásán, még egyszer mondom, ellenzéki képviselőként is, mert abban az esetben, ha más nem is változik, legalább annyit meg tudunk tenni, hogy a magyar embereknek 3,5 milliárd forintot megspórolunk.

Szeretném mindazonáltal felhívni a figyelmet arra, hogy milyen problémák vannak még a választási jog körül. Hiszen ha annak egyik eleméről tárgyalunk, akkor ezt kontextusban kell látni és érezni. Kiindulási alapként veszem, és hogy egy független testület véleményére alapozzak, ne, mondjuk, a sajátunkra, elsősorban az EBESZ ODIHR jelentésének legfontosabb megállapításait; azt gondolom, ez kiindulási alapként nagyon jó. Nézzük miket írtak a 2014-es magyar választásról és azzal összefüggésben a választójogot érintő jogi szabályozásról is.

Első megállapítás: a választási eljárást is érintő közjogi átalakítás aláasta a fékek és ellensúlyok rendszerét. Nem volt biztosított a választási szervek pártatlansága. Az EBESZ-misszió külön kiemelte, hogy az NVB tagjai számának növelésével eljárás módja is megváltozott, mindinkább megfigyelhető volt, hogy egyes határozatokról pártérdekek szerint, semmint jogi érvek alapján döntöttek. Az EBESZ az NVB eljárását aggályosnak minősítette.

A választókerületi határok meghúzásá önkényesen történt, nélkülözte az átláthatóságot, a függetlenséget és a konzultációt. Azzal, hogy a magyarországi lakhely lététől függően a jogszabályok és eljárások nem azonos módszert alkalmaznak a külföldön tartózkodó szavazópolgárokra vonatkozóan, megsértették az egyenlő választójogra vonatkozó kötelezettségeket. Mindez a kormánypártoknak hozott 100 ezer szavazatot, és megkímélte őket legalább ennyi ellenszavazattól.

Választási időszakban a kereskedelmi médiára vonatkozó szabályokat úgy alakították, hogy ott nem

jelenhettek meg a pártok választási hirdetéseit. A kormánypártok azonban ezt könnyen kijátszották úgy, hogy kormányzati hirdetésként árasztották el a kereskedelmi televíziókat, azonos tartalmú hirdetésekkel, mint amelyeket máshol a kormánypártok használtak. Így ráadásul a kampánykiadások részét nem képező módon, állami forrásokból tudtak kampányfinanszírozni ott, ahol az ellenzéknek megtiltották azt.

Az EBESZ mérései szerint a közmédia és a kormányközeli üzletemberek tulajdonában lévő média a kormánnyal szemben kritikátlanul pozitív híreket sugárzott; az ellenzéki pártokról, elsősorban is a baloldali összefogásról legnagyobb részben negatív. Volt, hogy a pozitív és semleges hírek együttes aránya nem haladta meg a 20 százalékot. Ez a probléma egy most megtartott választáson még inkább így lenne. Az EBESZ-misszió szerint is függő helyzetben lévő közmédiában nem jelentek meg kormánykritikus hangok, az ellenzékéről viszont szinte csak olyan.

A misszió zárójelentése szerint a pártok részvételének hiánya a Médiatanácsban, valamint annak jelentős szankcionáló hatalma az önkényes beavatkozás veszélyével fenyeget. A kampányban a Médiatanács egyetlen panasszal kapcsolatban sem hozott döntést. Az ellenzéki pártok a jogszabály szerint ugyan igen, a valóságban azonban rendkívül korlátozott mértékben férhettek csak hozzá a köztéri hirdetőfelületek által nyújtott kampányolási lehetőségekhez, beleértve ebbe a hirdetőtáblákat, tömegközlekedési eszközöket, lámpaoszlopokat, amelyek szinte kizárólag a kormányhoz köthető magánszemélyek tulajdonában voltak és vannak. Na, ez egy picit már változott.

Ráadásul a cégeknek nem kellett közzétenniük a kültéri hirdetések árlistáját, így egyrészt a kampányköltségek átláthatóságát lehetetlenítették el, másrészt a kormányközeli cégek, ha adtak is el mutatóban hirdetési felületeket ellenzéki pártoknak, azt a sokszorosáért tették, mint a kormánypártok esetében.

(14.20)

Mindezek mellett az egyes kormányhoz köthető civil szervezetek, nevesítetten a Civil Összefogás Fórum, milliárdos értékű, az ellenzékét lejárató kampányt folytattak, ami a jogszabályi előírások híján nem tartozott a korlátozott kampányköltségek körébe.

Itt jön a sorban egyébként a következő: a kormánypártok kreáltak, illetve támogattak kis, önmagukat baloldalinak mondó pártokat, és minden valószínűség szerint támogatták őket abban, hogy össze tudják gyűjteni az induláshoz szükséges aláírásokat. Utóbbi támogatja alá, hogy ezek a pártok annyi szavazatot sem kaptak a választáson, ahányan ajánlot-

ták őket. Így alakulhatott ki, tisztelt képviselőtársaim, hogy a parlamenti küszöböt elérő ellenzéki pártok összességében több szavazatot kaptak, mint a kormányoldal, a kormánypártok mégis kétharmados többséget szereztek itt az Országgyűlésben.

De menjünk tovább ennél a jelentésnél: a Freedom House Európáról és Euráziáról szóló, a demokráciák szintjét mérő átfogó elemzésében első helyen elemzi az egyes országok választási eljárásait. A jelentésben jól látható, hogy a 2010 és '14 között megvalósult választási reform óta jelentősen zuhant a demokrácia szintje a választási eljárásoknál. 2011-ben még 1,75-ös pontszámmal szerepelt, míg 2012-től 2,25-össel, 2015-ben pedig tovább csökkent a szint, 2,25-ről 2,75-re nőtt a pontszám. De rengeteg elemzőintézet, a Political Capital, a Friedrich-Ebert-Stiftung, a Republicon, de a Századvég Alapítvány is elemezte a 2014-es választásokat. Mindegyik azt állapította meg, tisztelt képviselőtársaim, félreértés ne essék, a Századvég is, hogy az új rendszer lényegesen jobban torzít, mint az addigi hatályos, a legnagyobb pártnak, a győztesnek kedvez.

Pár szót talán az arányosságról, alkotmányosságról. Két kutató az úgynevezett Loosemore-Hanby-indexet használva, 2014-ben a hatályos választási rendszer arányosságát vizsgálta, amit egyébként fokozottan aránytalannak, azaz a kategorizáltság szerint a legaránytalanabb rendszerek egyikének talált. Érdekes számítási adat még e körben, és szintén ebben a tanulmányban szerepel, hogy „2014-ben a Fidesz-KDNP jelöltjeire és listájára leadott egy szavazat a mandátumszerzés szempontjából több mint kétszer annyit ért, mint a baloldali választási szövetség voksai, és mintegy háromszor annyit, mint a Jobbikra és az LMP-re leadott szavazatok”.

Hogy egy alkotmányjogász véleményéből idézzek, itt már az alkotmányosságra térünk át: „Az esélyegyenlőség elvébe ütközhet, ha a győztes politikai erők túlréprezentáltsága valósul meg. A választás nem vezethet valamely politikai erő olyan felülreprezentáltságához, amely következtében a szavazattal kifejezett népakarat jelentősen torzul, a parlament összetétele a leadott szavazatokhoz képest igazolhatatlanul eltérő eredményt mutat.” Márpedig én azt gondolom, hogy ha egy szavazási eredmény kétharmados többséget hoz, akkor, amikor az ellenzékre leadott szavazatok száma nagyobb, mint a kormánypártokéra, akkor ez a megállapítás a magyar választójogi rendszerre igaz.

Egy-egy felvetéssel csak, hogy ezek a problémák konkrétan mik voltak. Győzteskompenzáció: a kutatások szerint a győzteskompenzáció eredményeképp 2014-ben a kormánypártok az országos listán 6 mandátummal szereztek többet az ellenzéki pártok rovására, az intézmény bevezetése nélkül pedig az általam említett Loosemore-Hanby-index 22-ről 17-re mérséklődött volna. Más pedig úgy fogalmaz ezzel kapcsolatban, hogy egy semmivel nem indokolható

választáspolitikai abszurd, mármint a győzteskompenzáció.

A határok meghúzásáról, mármint a választóközrtekréről. Az elemzők azt mutatták ki, hogy a határokat a kormánypártok úgy húzták meg, hogy az egyértelműen nekik kedvezzen. Erre több szót vesztegetni, azt gondolom, nem is érdemes. A második választási forduló eltörlése - szintén azt állapította meg minden elemzés - a szakértők álláspontja szerint a kormánypárti jelöltek mandátumszerzési esélyeit növelte. A külföldiek szavazati joga, illetve a szavazás módja közti különbségtétel, amit az EBESZ-véleményből már idéztem, azt eredményezte, hogy egyébként a külföldön dolgozó magyar állampolgárok közül 500 ezer főből összesen 28 ezren mentek el és adták le a szavazataikat. Nyilván ezek alapvetően nem önöket támogatták volna.

Egy rövid mondattal még a médiaszabályozásról kampányidőszakban. Gyakorlatilag alig volt politikai reklám, ugyanakkor dömpingszerűen jelentek meg a kormány közpénzből fizetett hirdetései, amelyekre nem vonatkozott a kampányfinanszírozás, a hírműsorokban pedig a kormányt dicsérő és az ellenzék számára negatív hírek jelentek meg. A kereskedelmi televíziókban a kormányhirdetések szintén nagy számban jelentek meg, a pártok hirdetései viszont egyáltalán nem.

És akkor eljuthatunk persze oda, amit most önök szabályoznak. Azért vettem ezt végig, tisztelt képviselőtársaim, hogy lássák, borzasztó sok probléma van ezzel a választójogi rendszerrel - miért pont ezt az egyet emelik ki belőle? Akkor beszéljünk az összesről! Szóval, eljutunk a többes ajánlásig, a párttámogatások rendszeréig. Azon kis pártok közül, amelyek a 2014-es országgyűlési választáson országos listát állíthattak, de végül nem jutottak be a parlamentbe, meglepő adatot fogok most mondani, 14-ből 12, majdnem az összes kevesebb szavazatot kapott a választáson, mint amennyi ajánlásuk volt, 14-ből 12. Volt, amelyik 25 ezer ajánlás után országosan 1572 szavazatot, indulásuk után pedig párttámogatásként, ahogy az előbb említettem, összesen 3,5 milliárd forint állami támogatást kaptak, amellyel elszámolniuk tételesen, jogszabály szerint sem kellett, és ha jól tudom, a jövőben sem kell majd, ha ezt elfogadjuk, még akkor sem.

Már csak azért is érdekes mindez, mert az egyéni jelölteknek juttatott 1 millió forint állami kampánytámogatás igénybevételekor a törvény kizárja a készpénzmozgást, megköveteli a szigorú számlaadási kötelezettség előírásának betartását, és a költségeket a Kincstár közvetlenül ellenőrzi. Nos, ráadásul ezeknél a jelölteknél nem 0,5, hanem 1 százalékos az a küszöb, ahol a pénzt vissza kell fizetni, már ha azt nem érte el támogatásként.

Ha már a finanszírozáshoz is hozzányúlunk, én azt javasolnám, hogy egyébként fontoljuk meg, hogy miért nem tesszük ezt a többes ajánlási rendszerrel,

hiszen ez is közvetlenül a kamupártokkal összefüggő szabályozás, és miért nem szigorítjuk az elszámolási kötelezettségüket is. Egy viszont biztos. Mi azt a logikát és azt a javaslatcsomagot tudjuk a magunk számára, még egyszer mondom, követendőnek tartani, amelyet a Közös Ország Mozgalommal együtt fogadtunk el. E témakörben az szerepel, hogy 1 százalékos legyen ez a küszöb. Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, mert ez a javaslat természetesen házszabályszerűen csak azt teszi lehetővé, hogy ezzel összefüggésben nyújtsunk be módosító javaslatot, mi ezt a módosító javaslatot be fogjuk nyújtani, tehát az 1 százalékos küszöbön való felemelését a visszafizetési kötelezettségnek. Én arra kérem önöket, hogy fontolják meg. Azt gondolom, ez nemcsak emiatt fontos, hanem amiatt is, mert így válik majd koherenssé az egyéni jelöltekre vonatkozó szabályozással és egyébként a párttámogatás rendszerével. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letelét.)*

Úgyhogy ezek megfontolását kérem, tisztelt Országgyűlés, és ehhez képest fogjuk mi is megfontolni ennek a javaslatnak a támogatását. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Hargitai János képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Négy évvel ezelőtt a választójogi törvényt a Fidesz és a KDNP frakciója szavazta meg *(Dr. Józsa István: Saját magának!)*, tehát azt a felelősséget, amivel a Fidesz-frakciót illette a szocialista vezérszónok, azt mi magunkra vesszük. Ugyanakkor korrekciókra is hajlandók vagyunk. *(Dr. Józsa István: A saját javára!)* Nem gondoljuk azt, hogy ez a választójogi törvény tökéletes. Vitázni is lehet nyilvánvalóan minden eleméről, olyanokról, ami most nincs itt a törvénytervezetben. Ilyen Bárándy képviselő úrnak az a mondata, amiben azt mondta, hogy megfontolandó, ha csak egy kis korrekciót is teszünk a választójogi törvényen, azt tegyük meg, hisz itt közpénzzel való gazdálkodásról is szó van. Én magam sem számítottam arra, hogy a választásokon való részvételt az is motiválhatja önmagában, hogy közpénzhez hozzájussanak *(Dúró Dóra: Ajajaj!)*, és nem is a választási végeredményt tekintik esetleg ezek az úgynevezett kamupártok magukra nézve fontosnak.

Ezért a közpénzzel való gazdálkodás lehetősége kapcsán, emellett, hogy nem akartuk megnehezíteni a választásokon indulás feltételeit, most se tennénk, de valami mércét azért itt felállítanánk. Fontosnak tartom, és a frakcióm is fontosnak tartja, hogy ezek a szigorítások történjenek meg, azzal is, amit a szocia-

lista vezérszónok mondott; megfontolandó mindaz, amit e tárgykörben mondott. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Dúró Dóra képviselő asszony, parancsoljon, öné a szó.

(14.30)

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Gulyás Gergely azt mondta az előterjesztői expozéban, hogy tudna idézni ellenzéki képviselőket, mi meg tudnánk idézni kormánypárti politikusokat, vagy megkérdezhetnénk személyesen önt is vagy Répássy képviselő urat is, hogy a Jobbiknak az erre vonatkozó javaslatát korábban, az előző ciklusban az Alkotmányügyi bizottságban miért nem engedték napirendre sem venni. *(Dr. Gulyás Gergely: Elmondtam.)* Mind a ketten jelen voltak azon az ülésen, és szavaztak is, amikor a Jobbik benyújtotta - egyébként 2 százalékos küszöböt megállapítva - azt a javaslatát, ami lényegében ugyanezt a szabályozást terjesztette elő, és hogyha azt akkor elfogadták volna, akkor már a 2014-es eset sem történt volna meg. Tehát ha valakinek van felelőssége abban, hogy 2014-ben kifizettük ezt a 3,5 milliárd forintot kamupártoknak, akkor azok önök, tisztelt képviselőtársaim. Hogyha akkor felül tudtak volna emelkedni a pártpolitikai indíttatáson - mert nyilvánvaló, hogy ez volt az oka, hogy a Jobbik javaslatát akkor nem támogatták -, akkor megspórolhattuk volna 2014-ben is azt, hogy ilyen volumenű pénzt kifizessünk, és azt utána ne is lehessen behajtani ezektől a kamupártoktól.

Valóban, az egész választási rendszer tekintetében mind a választójogi anyagi jogszabályokat, mind az eljárási szabályokat, mind a kampányfinanszírozási szabályokat kizárólag a Fidesz fogadta el, egypárti szabályozásról van szó... *(Dr. Gulyás Gergely: Két párt!)* Két párt... - a KDNP-t sajnos nem tudom önálló entitásként tekinteni e tekintetben sem. Amikor... *(Dr. Gulyás Gergely: Pedig jogilag önálló! - Dr. Hargitai János közbeszól.)* Lesz lehetőségük válaszolni a felszólalásomra. Amikor az előző ciklusban az Országgyűlés, mivel kétharmados törvényekről volt szó, és elindultak ezzel kapcsolatban ötpárti egyeztetések, akkor a Jobbik volt az egyetlen olyan ellenzéki párt, amely ezeken részt vett, mind az LMP, mind az MSZP távol maradt.

Akkori frakcióvezetőjükként még Lázár János vett részt ezeken az egyeztetéseken, Gulyás Gergely képviselő úr egy későbbibe kapcsolódott be, az első egyeztetés akkor indult el. A KDNP is képviseltette magát természetesen, és a Jobbik is, és a képviselői munkámnak az egyik legnagyobb tanulságul szolgált, hogy mi lett annak az eredménye. Ugyanis elementünk ezekre az egyeztetésekre, becsülettel felké-

szültünk, a szakmai javaslatainkat előterjesztettük, a Fidesz is hozta a saját rendkívül jó szakmai javaslatait, majd amikor beterjesztették a törvényjavaslatot, akkor egy homlokegyenest más javaslat került a Ház elé, mint amit egyébként az egyeztetéseken elének tártak, és amiről a szakmai vitát lefolytattuk, tehát köszönőviszonyban sem volt azzal a javaslattal, mint amiről előtte a szakmai egyeztetéseket lefolytattuk. Ez tehát egy igen nagy tanulságul szolgált, hogy mennyire érdemes választójogi témákban komolyan venni azt, hogy az ellenzék be akarják vonni, már akkor világossá vált számunkra, hogy semennyire.

Valóban, a mostani választási rendszernek, kampányfinanszírozási rendszernek az egyik legnagyobb hibája a kamupártoknak az ilyen módú megjelenése és támogatása, erre a Jobbik is számos alkalommal felhívta a figyelmet. Ugyanakkor a beterjesztett javaslatban van néhány olyan részletkérdés, amiben szerintünk korrigálásra vagy javításra lenne szükség. Ugyanakkor, ha megváltoztatjuk ezt az egy szabályozást, attól még a kampányfinanszírozási rendszer nem lesz átlátható, az esélyek nem lesznek egyenlők, és a választójogi törvény sem lesz olyan, amely biztosítja azt, amit egy demokráciában a választásnak biztosítania kellene, hogy az emberek akarata érvényesüljön az Országgyűlés mandátumának összetételében is.

Itt azért alapvetően nem arról van szó, hogy kormányt választunk, amikor részt veszünk a választáson, hanem kinyilvánítjuk a pártpreferenciánkat, egy olyan pártot választunk, amelynek az értékrendjével azonosulni tudunk, függetlenül egyébként attól, hogy most kormányra kerül az adott párt, vagy nem kerül kormányra. De Magyarországon a választójogi rendszer is arra tolja el az aránytalanság miatt is az emberek gondolkodását, hogy kormányzó pártot válasszanak, és hogyha le akarják váltani a kormányzatot, mint ahogy 2014-ben a magyar emberek le akarták váltani az Orbán-kormányt, ez ténykérdés, a magyar választók többsége azt akarta, hogy Orbán Viktor ne kormányozzon tovább, többen szavaztak ellenzéki pártokra, mint szavaztak kormánypártokra, ezért a választási rendszer torzításának a következménye az, hogy Orbán Viktor miniszterelnök maradt.

Tehát hogyha valóban elkötelezettek lennének a demokratikus választások mellett, akkor nem egy ilyen részletszabályt változtatnának meg, aminek egyébként a pénzügyi következményei és az igazságossági következményei is súlyosak, de az össz választási rendszer tekintetében az eredményen nem sokat változtatna. És az a baj, hogy a XXI. században, a mediatizált politika világában már nem is csak és nem is elsősorban a választási rendszer technikai lebonyolítása vagy a választási rendszernek az elemei azok, amelyek leginkább meghatározzák egy választásnak a végeredményét, hanem a médiaszabályozás, és nem is csak a médiának a kampányidőszakban,

abban az 50 napban betöltött szerepére gondolok, hanem arra a négy évre, ami két választás között lezajlik.

Az, hogy Magyarországon a Médiatanácsnak az éves statisztikája alapján elmondható, hogy több mint 70 százalékban - több mint 70 százalékban! - kormánypárti megszólalók szerepelnek a politikai műsorokban, az elfogadhatatlan. Ez a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének a megcsúfolása, a semmibe vétele, és évek óta ez zajlik Magyarországon, holott ez semmilyen nemzetközi sztenderdnek nem felel meg. Mert van a francia sztenderd, amit sok országban alkalmaznak, az kétharmad-egyharmad arányban jeleníti meg a kormány-kormánypárt-ellenzék megszólalási arányt, de Magyarországon még ezt sem tudják, még annyira sem tudják magukat korlátozni, hogy kétharmad arányban jelenjenek meg a kormánypárti megszólalók, mert 70 százalék fölött, az előző évben még brutálisabb volt, és a közszolgálati médiában volt olyan hírműsor, közszolgálati hírműsor, ahol a megszólalóknak a 89 százaléka kormánypárti politikus volt - 89 százalék! Tehát egy magára valamit adó látszatdemokráciában is azért ennél nagyobb teret szoktak engedni az ellenzéknek egy közszolgálati hírműsorban, mint hogy 89 százalékban csak a kormánypártok szólaljanak meg. Igazából tehát ilyen médiamegjelenési arányok tekintetében gyakorlatilag felesleges lenne arról beszélni, hogy most akár a győzteskompenzáció hány mandátumot torzít, mert az, hogy négy éven keresztül ennyire lerabolják a médiát, na, az aztán rengeteg mandátumot torzít, nem hármát, négyet vagy ötöt, hanem sokkal többet ennél.

Rádásul most már gyakorlat lett a médiában, hogy sorozatosan, tudatosan, felülről irányítottan hazudnak a Jobbikról. Egy év alatt - egy év alatt! - több mint 70 sajtó-helyreigazítási pert nyertünk meg kizárólag fideszes médiumokkal szemben, egy év alatt 70-et! Nem arról van szó ezekben az esetekben, hogy egy-egy újságíró téved vagy pontatlanul fogalmaz, az teljesen látszik, hogy felülről irányítottan, tudatosan, sorozatosan hazudnak, és a sajtó-helyreigazítási szabályozás és a végrehajtási szabályozás miatt gyakorlatilag hónapok telnek el, mire ténylegesen meg tud jelenni a helyreigazítás ezekben a sajtóorgánokban; mert olyan a végrehajtási szabályozás, hogy a sajtóorgánumnak megéri hazudni, mert hónapok telnek el, a sértettnek kell még pénzt befizetnie, végrehajtási illetéket befizetnie azért, hogy a végrehajtásra egyáltalán sor kerüljön, és majd 4-5 hónappal később, miután a jogerős bírósági ítélet megszületett, 4-5 hónappal később hozzák le a helyreigazítást.

De most már nemcsak ezt csinálják, nemcsak azt csinálják, hogy nem hozzák le a helyreigazítást, hanem azt, hogy elbuknak egy pert, és utána még egyszer leírják ugyanazt, amiben a pert elbukták - ez

a legújabb, erre még nem is nyújtottunk be törvényjavaslatot. Tehát azt állítják... (Dr. Gulyás Gergely közbeszól.), azt állítják... - a kampánynak a... (Az elnök csenget.) Nem térek el jobban a tárgytól, mint Bárándy Gergely képviselő úr tette... (Az elnök csenget. - Dr. Gulyás Gergely: Kétségkívül az is házasbályellenes volt! - Dr. Bárándy Gergely: Miért? A környezetéről beszéltem! Mi kéne még?) Tehát ne bírálja az elnököt, frakcióvezető úr, hogyha... Arról beszéltem tehát, hogy a médiaszabályozás sokkal jobban torzítja a választás végeredményét, mint akár a kampányfinanszírozás. Tehát hogyha tényleg azt szeretnék, hogy egyenlő erők küzdelme legyen a választási rendszer, akkor ezen kellene leghamarabb változtatni.

Ugyanígy változtatásra szorulna, és a kamupártokkal függ össze, sokkal szorosabban, mint a médiaszabályozás, a többes ajánlásnak a rendszere. Ez is önmagában, a vak is látja, hogy a csalásoknak a melegágya, tehát különböző adatbázisokból különböző, akár nagyobb pártoktól megkapott címlistákból kis pártok, kamupártok úgy tudnak jelölteket állítani, hogy azok mögött valós társadalmi támogatottság nincsen.

(14.40)

Azt meg aztán utána pláne senki nem tudja ellenőrizni, hogy ha az adatok megfelelnek a valóságnak - hiszen többes ajánlásra lehetőséget ad a törvény -, hogy az adott választópolgár ajánlotta-e az adott jelöltet vagy nem. De akkor, amikor lead valaki több mint 20 ezer ajánlást és utána 1500 szavazatot kap, akkor az teljesen világos, hogy azok mögött az ajánlások mögött nem volt tényleges támogatás.

Tehát hogyha a kamupártoknak az elindulását ki szeretnénk szűrni, amit nemcsak finanszírozási szempontból kell megtennünk, hanem a demokrácia és a népakarat érvényesítésének szempontjából is, akkor kötelességünk már az elindulásukat is gátolni azáltal, hogy tényleges ajánlásokkal, tényleges támogatottsággal bírjanak a tekintetben, hogy elindulnak a választásokon.

A Fidesz a saját csapdjába is bele tud sétálni akkor, hogyha a választókerületi határoknak az alaptörvény-ellenességére gondolunk, hiszen a lakosság-szám olyan mértékben fog már megváltozni néhány kisebb megyében, amely a választókerületi határok alaptörvény-ellenességét fogja eredményezni. Lehet, hogy már 2018-ban, de 2022-ben nagyon valószínű, hogy ha ezek a trendek érvényesülnek, amelyek az elmúlt években voltak tapasztalhatóak, akkor mind Tolna megyében, mind Somogy megyében lesznek olyan választókerületek, amelyek el fognak térni az Alaptörvényben meghatározott határoktól.

Még egy olyan kérdés, amiről szeretnék mindenképpen beszélni, ez a határon túli magyarok szavazásának a lehetősége, illetve a külföldön dolgozó

magyarok szavazásának a lehetősége. Hiszen legalább akkora problémája ez mind a kampánynak, mind pedig a választásnak, a választójogi szabályozásnak, mint amit ezek a kamupártok tesznek. Az, hogy a határon túli magyarok akár halott emberek helyett is leadhatnak szavazatokat, ez olyan elképesztő szabályozás, amire sehol a világon nincsen példa, és teljesen egyértelművé teszi, hogy ez is a csalások melegágya lehet, hiszen az, hogy a regisztrációt nem ellenőrizzük minden egyes választást megelőzően, úgy gondolom, egészen elképesztő, és lehetőséget ad arra, hogy mások helyett adjanak le szavazatokat.

Hogyha ténylegesen azt szeretnénk, hogy nemzetközi legyen a Magyar Országgyűlés, ahogyan azt magasztos módon megfogalmazta például Kövér László elnök úr is, akkor nemcsak a határon túli magyarok felé kellene kinyújtanunk a kezünket, hanem a külföldön dolgozó magyarok felé is. De azzal, hogy önök azt mondják, hogy ők szüntessék meg a magyarországi lakcímüket, és akkor majd tudnak levélben szavazni, ez nem Magyarországhoz kapcsolja őket, hanem éppen hogy egy Magyarországhoz való kapcsolódást megszüntet, és eltávolítja őket Magyarországtól, egy köteléket elvágva azáltal, hogyha a magyarországi lakcímüket megszüntetik.

Sokkal egyszerűbb lenne, hogyha azt mondanák, hogy megvizsgáljuk - közösen, bár nem tudom, a választójogi szabályozásban ez értelmezhető-e az önök számára - az elektronikus szavazás lehetőségét, hiszen Észtországban már a 2009-es európai parlamenti választások során is az egyik lehetséges szavazási mód volt - az Európai Unió által elfogadott módon értelemszerűen - az elektronikus szavazás. Kiegészítő lehetőségként tehát Észtországban lehetővé tették, és legitim választást bonyolítottak le 2009-ben úgy, hogy elektronikus szavazás is lehetséges volt a választópolgárok számára. Egy olyan országban, ahol körülbelül 600 ezer ember dolgozik külföldön, vándorolt külföldre, ott igenis, fontos lenne, hogy a XXI. századnak ezzel a vívmányával éljünk, és az elektronikus szavazást is lehetővé tegyük.

Összességében a javaslat alapelvével egyetértünk. A mi korábbi javaslatunkban 2 százalék szerepelt. Végleges döntés még nem született a javaslat támogatásáról, azt később fogjuk meghozni, de az alapvetéssel természetesen egyetértünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP a végső szöveg ismeretében fog majd dönteni arról, hogy támogatja-e a ja-

vaslatot, viszont szeretnék rámutatni arra, hogy egy, még a címében is hazug törvény módosításáról tárgyalunk, hiszen az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló törvény átláthatóvá aztán az LMP erre irányuló módosító indítványainak kivétel nélküli elvetése után semmit nem tett.

Valójában a kampánytámogatási törvénnyel kapcsolatban áll tehát fenn a 2014-es választások óta már mindenki által jól láthatóan az az alapvető szabályozási hiba, hogy a pártlistához járó állami támogatás mintegy ajándékként a semmilyen választói támogatással nem rendelkező kamupártok számára is jár. Hogy ennek ellenére csak a választások előtt bő négy hónappal kerül az ügy önálló javaslatként az Országgyűlés elé, egy ideális világban akár betudható lenne annak is, hogy a kormánypártok eddig szélesebb körű konszenzusra törekedtek a választójogi kérdésekben az ellenzékkel. A párttörvényt megkezdő plakátszabályozás egyszerű többséggel való elfogadtatása azonban megmutatta, hogy a politikai verseny alapvető játékszabályai tekintetében sincs a kormánypártokban semmilyen igény a konszenzusra, még akkor sem, hogyha amúgy még maguk is érdekeltek lennének egyes problémák megoldásában.

De nemcsak ezért lehet keserű a szánk íze e megkésett javaslat kapcsán, hanem azért is, mert az ügyben nem egy szakmai hibán alapuló jogalkotói tévedésről van szó, hanem a kormánypártok 2013-ban hozott egyoldalú, hideg fejjel meghozott hatalmi döntései egyikéről. A 2014-es kamupárt-invázió nem mellékhatása volt a törvénynek, hanem az maga volt a szabályozás kívánt eredménye. A szabályozás valódi célja azonban, ahogy a választási rendszer arányosságát romboló választójogi módosítások vagy ebben a ciklusban a plakátpiacot átalakító törvények esetében, az volt, hogy a kormánypártok a saját választási esélyeiket minden eszközzel javítsák, és olyan előnyöket szerezzenek, amelyek nem választói támogatásokból fakadnak.

Ilyen előzmények után különösen álságos ennek a javaslatnak a benyújtása és megtárgyalása. Nem gondolom, hogy egy demokráciában egyébként abnormális lenne, hogy kormánypártok a választójogi álláspontjukat annak rendelik alá, hogy hogyan növelhetik meg a hatalmon maradásuk esélyét. Azt viszont gondolom, hogy ennek megvannak a demokratikus működés által adott határai, amelyeket a Fidesz már 2013-ban átlépett.

Ha csak a következő választás törvényes lebonyolításához feltétlenül szükséges módosításokat nézzük, akkor is legalább számos jóval nagyobb horderejű kérdésben kellett volna törvényt alkotnia ebben a ciklusban az Országgyűlésnek. Ezek közül a külföldről szavazók levélben történő szavazásának diszkriminációmentes biztosítására és a levélszavazók nyilvántartásának naprakésszé tételére az LMP többször javaslatot tett a ciklus során.

Még egyszer: az LMP a végső szöveg ismeretében fog dönteni, és köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség független képviselői felszólalásra. Megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Eddig csak azt tapasztaltuk, hogy a hosszú és középtávú memóriájával van probléma a kormánypárti képviselőtársaimnak, ugyanakkor úgy látszik, hogy a választások közeledtével már a rövid távú memóriájuk is egyre rosszabb. Gulyás Gergely képviselőtársam még a hónap elején azt mondta, hogy fél évvel a választások előtt a választásjogi rendszerhez nem fogunk hozzányúlni. *(Dr. Gulyás Gergely: Nem ezt mondtam.)* Amikor a Közös Ország Mozgalom beadta az ellenzéki pártok által elkészített komplex módosító javaslatát, illetve ez napirendre került, akkor ön egy lakossági fórumon ezt nyilatkozta, képviselőtársam. *(Dr. Gulyás Gergely: Nem ezt mondtam.)* Azt mondta, hogy fél évvel a választások előtt már nem nyúlunk hozzá, mert az bizonytalanságot okozhat a választókban. *(Dr. Gulyás Gergely: Nem ezt mondtam.)* Hát, most a kamupártokban okoznak bizonytalanságot. *(Dr. Gulyás Gergely: A kamupártoknak.)* A kamupártoknak, így van. *(Általános zaj, közbeszólások.)*

ELNÖK: Frakcióvezető úr, adok önnek szót majd, csak kérjen!

KÓNYA PÉTER (független): Ugyanakkor azt legalább elismerték, hogy önök a felelősei mindennek, hiszen 2013-ban, amikor elfogadták ezt a törvényt, akkor számos ellenzéki javaslat volt, és nézzenek utána, én ugyan akkor nem voltam még itt a padsoroknak tagja, de számos ellenzéki javaslat volt arra nézve, hogy igenis, megakadályozzák a kamupártok indulását, igenis, szigorítsák ezt a törvényt az önök által benyújtott javaslatához képest, amelyet önök szándékosan nem hallgattak meg.

Teljesen egyértelmű, hogy az önök szándéka az volt, hogy minél több párt elinduljon ezen a választáson, ezzel gyengítve az ellenzék erejét, és biztosítva az önök választási győzelmét. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy 2014-ben mindenki látta, hogy kamupártok indultak el, 2014-ben, '15-ben kiderült, hogy ezektől a kamupártoktól nem lehet begyűjteni ezt a pénzt.

(14.50)

Ehhez képest most mit írunk? 2017. október 31-ét. Miért nem hozták előbb egyébként a parla-

ment elé ezt a törvényjavaslatot? És ne hivatkozzanak arra, hogy az ellenzéki képviselők nem támogatták! Az ellenzéki képviselők igenis támogatták volna, ha komplexen hozzák be, és mindazt az igazságtalanságot érdemben megvitatták volna, hogy egyébként egyoldalúan hoztak önök egy választójogi törvényt. Egy normális demokráciában hiába van egy pártnak kétharmados többsége, a választójogi törvényt az ellenzéki pártokkal közösen megvitatva, konszenzussal változtatják meg általában, és nem egyedül meghozva, hatalmi pozíciójukkal visszaélve.

Én azt gondolom, hogy mindazt, amit egyébként a képviselőtársaim megemlítettek problémaként, akár a többszörös ajánlás problematikáját, ha már behozták ide, akkor ilyen dolgokat miért nem hoztak ide? Hiszen egyértelműen ez az alapja, az alfája és ómegája annak, hogy a kamupártok el tudnak indulni. Ha nem lenne többszörös ajánlás lehetősége, akkor nyilvánvalóan azok a tudatos választópolgárok, akik egyébként valamilyen módon bele akarnak szólni az ország döntéseibe, egy pártra leadnák a szavazatukat, arra, amelyiket szeretnék, hogy egyébként az ő érdekeiket képviselje a parlamentben. Ez a többszörös választás, illetve ajánlás lehetősége pontosan azt bizonyítja, önök járnak az országot, én jártam a választásokat megelőzően is meg a választásokat követően is, hogy ezek a kamupártok bemennek egy faluban a kocsmába, azt mondják, hogy fizetünk egy feleket, ha aláírjátok az ajánlást, és innentől kezdve milliókat tudnak kaszálni. Milliárdok mentek ki az állam zsebéből azért, mert önök azt akarták, hogy gyengítsék az ellenzéki pártokat egyébként a 2014-es választásokon.

Most úgy tűnik, azt látják, hogy egyébként nyeregben ülnek, és most már azért odanéznek arra, hogy talán nem kellene kidobni ezt a pénzt az államkasszából, jó lesz ez még másra is. Ennek egyébként különösen örülök, remélem, hogy nem az önök és Mészáros Lőrinc zsebébe fog vándorolni az, amit ezen megspórolunk.

Ami egyébként szintén probléma, és azt gondolom, hogy az egyik legnagyobb problémája a választási törvénynek, a külföldön élő és dolgozó magyarok szavazási lehetőségének a korlátozása. Miközben a határon túli magyaroknak megadtuk a szavazati lehetőséget, azt gondolom, hogy másodrendű állampolgárrá minősíteni egyébként a külföldön élő és dolgozó állampolgárokat, és nem biztosítani számukra ugyanazokat a lehetőségeket, hogy szavazhasanak levélben akár vagy elektronikusan, mint a határon túl élő magyarok, ez, azt gondolom, az önök szégyene és gyalázata mindaddig, amíg ezt a törvényt nem fogják megváltoztatni, és azt gondolom, hogy itt lett volna a lehetőségük arra, hogy egyébként ezzel a módosítással együtt ezt a lehetőséget is behozzák.

Ha már konkrétan a törvényt módosításokról egy javaslatot Gulyás Gergely kollégának a figyelmébe ajánlhatnék *(Dr. Gulyás Gergely dr. Répássy Ró-*

berttel konzultál.), ha nem beszélgetne, azt írják a törvénymódosításban, hogy a pártok nevezzék majd meg azt a vezető testületet, amely egyébként anyagi felelősséget vállal abban az esetben, ha nem tudják visszafizetni a pénzt. A törvény szerint - és egyébként, ha önök alapítottak vagy vezettek már pártot, tudják nagyon jól - a bíróságon és a bírósági bejegyzésben rögzíteni kell azokat a vezető tisztségviselőket, illetve a pártok vezető tisztségviselőit, akik a bíróságon be vannak jegyezve és ott vannak. Én azt gondolom, hogy ahhoz, hogy újabb kiskapukat ne nyissunk meg, és ne arról szóljon a dolog, hogy a pártok majd megnevezik azt a vezető testületet, amelyik egyébként anyagi felelősséget vállal, mert a kamupártok újra meg fogják találni azt a kiskaput, hogy létrehoznak olyan vezető testületet, amit majd megneveznek, és ebbe a vezető testületbe adott esetben majd hajléktalanokat választanak meg, és ugyanúgy futhatunk a pénzünk után, célszerű lenne ebben a törvénymódosításban, ha már valóban be akarják hajtani a kamupártoktól ezt a pénzt, azt nevesíteni, hogy azok az emberek feleljenek teljes anyagi felelősséggel, akik egyébként a bírósági bejegyzésben mint vezető tisztségviselők szerepelnek - pont. És akkor nem kell itt tovább maszatolni vagy megkeverni ezt az egész dolgot.

Azt gondolom, hogy az egész választójogi rendszerük, amit egyoldalúan létrehoztak, se nem igazságos, se nem arányos, mégis felelős állampolgárként azt gondolom, hogy minden egyes olyan lehetőséget és minden egyes olyan módosítási javaslatot, ami arra irányul, hogy egyébként az adófizetők pénzével és a közpénzzel gazdálkodásnál valamiféle szigor tudjunk bevezetni, vagy egyáltalán akadályozzuk azt, hogy fölösleges pénzköltések történjenek, én magam független ellenzéki képviselőként, ha rosszabb irányba nem módosítják ezt a javaslatot, meg fogom szavazni, és adom a támogatásomat ahhoz, hogy meglegyen a kétharmaduk a módosításhoz, ugyanakkor a Szocialista Párt, Bárándy képviselőtársam javaslatával, hogy fel kellene emelni 1 százalékra egyébként a küszöböt, én magam is egyetértek.

Örülnék neki, ha elfogadnák egyébként Bárándy képviselő úr javaslatát, ennek ellenére, ha nem fogadják el, akkor is tudom támogatni, mert azt gondolom, hogy minden egyes adófizetői pénzt, amit jobb célokra is lehetne fordítani, és ha meg tudjuk fogni azt, hogy egyébként visszaélések legyenek a közpénzekkel, azt én mindig támogatni fogom. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem a képviselőtársaimat, hogy kétperces felszólalásra jelentkezik-e valaki. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Akkor most már a képviselői felszólalások következnek.

Elsőként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Sokszor rácsodálkozok az ember azokra a történésekre, amelyek a Parlament falai között zajlanak. Valójában miért is kezdem ezzel a mondandómat? Azért, mert belegondolok abba az időszakba, ami a 2014-es választások előtt jellemezte a Fidesz viselkedését ebben a konkrét ügyben, nem úgy komplexitásában a választójogi törvényt érintően, hanem ebben a konkrét ügyben, ami a bizniszpártokat érintette.

A bizniszpártoknak most az ellehetetlenítéséről beszélnek, akkor meg éppen a hallgatóságukkal, nem cselekvésükkel azt fejezték ki és azt erősítették, hogy a bizniszpártok sokasága jelent meg és torzította a rendszert, illetve költségvetési forrásokat emésztett fel, nem is keveset, nem is keveset: 3500 millió forintot. 3500 millió forintot! Ezt a pénzt egészen más felületeken is fel lehetett volna használni.

Hozzá kell tennem azt is, hogy azt az érvrendszert, amivel önök jönnek, hogy kell egyfajta komolysági küszöb, vagy Répássy képviselőtársam, ha jól emlékszem, úgy fogalmazott, hogy egyfajta kockázati tényező beépítése szükségszerű, értem, még azt is mondom, hogy logikusnak tartom ilyen értelemben. Csak azt nem értem, hogy négy évvel ezelőtt ugyanebben a kérdésben, amikor az ellenzék egyöntetűen álláspontot rögzített, és valójában azért folytatott küzdelmet, hogy ne következzen be mindaz, ami előreláthatóan bemérhető volt, hogy be fog következni, akkor önök hol voltak, akkor önök mit csináltak, akkor önök miért nem szólaltak meg ezekben a kérdésekben, akkor önöknek miért nem volt álláspontjuk, miért nem viszonyultak, vagy inkább azt mondom, miért úgy viszonyultak, ahogy viszonyultak, hogy hagyták, hogy kialakuljanak ezek a torz helyzetek, a bizniszpártok sokasága hívódjon életre, hogy legyen olyan párt, amely országos viszonylatban - országos viszonylatban! - 2 ezer szavazat megszerzése mellett 200 millió forintos nagyságrendet tud a közpénzekből elvinni. Magyarra fordítva: egy szavazat százezer forintos nagyságrendű pénzkivitelt jelentett a költségvetésből, a közös kasszából.

Nem érzik azt, hogy e tekintetben önöknek óriási felelősségük van? Nem érzik azt, hogy a politikai szándékaik, az akkori per pillanat érdekeik vagy vélt érdekeik szerinti ekképpen döntés, akképpen döntés, ami akkor kialakult e vonatkozásban, gyakorlatilag felelősséggel terheli önöket? És ez az ébredés úgy négy év után, azt gondolom, dicséretet semmiképpen nem érdemel. Tehát nem tudom azt mondani, hogy de jó, hogy a Fidesz ma már úgy gondolja, hogy... Azt tudom csak mondani, hogy mindaz, amit négy évvel ezelőtt az ellenzéki oldalon a különböző politikai erők mondtak, sajnálatos módon beigazolódott, aszerint folytak le a választások, és aszerint fosztották ki, nyugodt lelkiállással mondhatom, a költségvetést, olyan értelemben, hogy 3500 millió forintot kivittek a költségvetésből. Most pedig azt mondják,

hogy egy pártlistán visszafizetési kötelezettséget határoznak meg kampánytámogatás címszó alapján elért pénzekből, ha a fél százalékot nem érte el a listán ez a párttámogatottság.

(15.00)

Az előbbieken Kónya képviselőtársam arról is beszélt, hogy a vezető testületek tagjainak egyetemleges felelőssége fogalmazódik meg ebben a kérdés-körben és lehet, hogy nemcsak ennek kellene megfogalmazódnia, hanem bírósági bejegyzéseken alapuló felelősségvállalást is érdemes lenne számításba venni, hogy ne lehessen megint újabb olyan kerülőutakat találni, amelyek gyakorlatilag torz helyzeteket hívnak életre.

Értem azt a szándékot is, ami arról szól, hogy majd a választásokat követően az Állami Számvevőszék egy éven belüli vizsgálatokat folytat le e tekintetben, mármint azt vizsgálja, hogy mi történt, az ellenőrzések után a támogatások felhasználása hogyan történt meg. Rendben van, ezzel nekem különösebb bajom nincs. Amivel nekem alapvetően bajaim vannak, az a következő. A legalapvetőbb az, hogy a választójogi törvénynek nem egy komplex módosítására kerítünk sort. A legalapvetőbb az, hogy most csak egy morzsát csípünk ki vagy csípnek ki ebből a történetből, és nem komplexitásában akarják ezt a kérdést kezelni. Gondoljanak csak a külföldön tartózkodó, Magyarországról elüldözöttek körére, akik magyar lakcímmel bírnak, és Európán kívül, de többségében Európa különböző országaiban végeznek munkatevékenységet a saját és családjuk megélhetéséért.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Gondoljanak bele abba a helyzetbe, hogy ezek az emberek ma hogyan, miként, milyen formában szavazhatnak. Tudják, teljesen világos önök számára, hogy a nagykövetségeken történő szavazási lehetőségek gyakorlatilag korlátok közé szorítják az embereket. Nem véletlen, amit Bárándy képviselőtársam vezérszónokként elmondott: gyakorlatilag egy több mint 500 ezres szavazási lehetőséggel bíró körből nem volt 30 ezer sem azoknak a száma, akik gyakorlatilag a voksukat érvényesítették, leadták a szavazatukat; 5 százalékos mértékű részarányt képvisel az egészen belül. Nem véletlen, mert adott esetben 300 kilométert kellett volna utazniuk az adott országban ahhoz, hogy a szavazataikat leadják, vagy Magyarországra kellett volna hazautazniuk, ha mondjuk, a repülési költséget akkor a kormány megfinanszírozta volna, lehet, hogy nagyobb lett volna a szavazási hajlandóság. De nem akarok nonszensz kategóriákat felállítani. Azt mondom, hogy egyszerűen csak annyit kellett volna biztosítani, amit egyébként a kül-

honi magyar állampolgárok számára biztosítottak, az pedig a levélben történő szavazás lehetősége.

Persze, azt a torzót, ami a külhoni szavazásoknál fennáll ma is a regisztráció vonatkozásában, hogy adott esetben holt lelkek is szavazhatnak, ezt meg nem kívánják likvidálni, nem kívánják megváltoztatni, nem kívánják kitörölni a rendszerből. Magyarul, azt akarom mondani, hogy a célszerűségét annak a gondolkodásnak, amit önök most elővettek, még azt is mondhatom, hogy értem. Ha nagyon azonosulni akarok az önök elképzelésével, még azt is mondhatnám, hogy üdvözlöm azt, hogy valamit, egy morzsát ebből az egészből, mármint a komplex választójogi törvényt érintő módosításból most kicsípnek, de azt akarom a mondat végén mondani, hogy tisztelt képviselőtársaim, ez félelmetesen kevés. Sokkal több mindenről kellene hogy szóljon ez a kezdeményezés ma. Sokkal több mindenről! Nem csak a bizniszpártokról, nem csak arról a felelősségről szól a történet, amit önök négy évvel ezelőtt elkövettek ezzel az országgal, a közpénzek felhasználásával szemben. Nem, sokkal többről szól ez a történet.

Szól ez a történet arról is, hogy abszolút torz ma a választási rendszerünk. Szó esett talán egy-két gondolat erejéig a győzteskompenzáció kérdéséről. De gondoljanak csak bele, hogy a listán megszerezhető mandátumok tekintetében milyen torzítást jelentett ez az önök számára, az önök javára. Nem a hatalommal való visszaélés ez, amit önök életre hívtak e tekintetben? Az, hogy 5-6-7 mandátummal többet szereztek a listán, mint amit az ellenzék szerezhetett volna, ezeket önök rabolták el ilyen szabályozási keretek megvalósításával.

Vagy gondoljanak bele abba, hogy milyen algoritmusok mentén haladva alakították ki az egyes választókörzetek határait. Ha nem az országgyűlési választási határokról beszélnek csak, hanem picit túlterjeszkedve az önkormányzatra áttérnek például, ott ismerek olyan példát, ahol egy tízemeletes bérház különböző lépcsőházaiban különböző választókörzetekben helyezkednek el. Abnormális ez a folyamat, csakis az önök politikai érdekeit szem előtt tartó. Nem kellene végiggondolni az arányosság elve szerint, hogy hogyan kell ennek működni? Vagy a második forduló eltörlése mit is hoz, mit is jelent?

Abban már nem is akarok elmélyedni, ami a média- vagy a hirdetési felületeken zajlik a választás előtti hónapokban. De teljesen igaza van képviselőtársamnak, amikor azt mondja, hogy nemcsak a választási időszakokban, hanem a ciklus teljes egészében önök uralják, uralni kívánják a média szinte minden felületét. Ezzel is azt a helyzetet kívánják megteremteni, hogy szinte ne is lehessen másfajta vélekedést, véleményt megismerni az országban, mint ami az önöké. Nem gondolják, hogy ez kőkevényen a hatalommal való visszaélést jelenti?

A lényeg tehát az, hogy sokkal inkább célszerű lenne ma a Parlament falai között azt tárgyalni, vagy

már célszerű lett volna a korábbi időszakban, ami a komplex választójogi törvény módosításával lenne kapcsolatos; pontosan azért, hogy azokat az ellentmondásosságokat, azokat a torzókat ki lehessen gyomlálni, pontosan azért, hogy az arányosságot biztosítani lehessen, pontosan azért, hogy a választói akarat függvényében a voksok leadásának figyelembevételével szülessen meg egy végkifejlet, egy végeredmény a parlamenti patkóban, magyarul: az arányosság köszönjön vissza.

A helyzet az, hogy e tekintetben, mármint a választójogi törvénnyel kapcsolatosan a Közös Ország Mozgalommal való együttgondolkodásunk kapcsán sokkal szélesebb körben nyitottuk a gondolkodás kapuit. Egy részletelme e vonatkozásban illeszthető ahhoz a mai törvénymódosítási javaslatához, amely a Ház előtt van. Ez az önök által meghatározott 0,5 százalékos mértékű nagyságrendhez illeszkedik, amely tekintetében ennek a közös együttgondolkodásnak az eredménye az 1 százalékos mértékű küszöb meghatározása. Ezt a módosítást, mint Bárándy Gergely vezérszónokunk elmondta, a Magyar Szocialista Párt be fogja nyújtani, és érdeklődéssel, kíváncsian várjuk a viszonyulásukat. De még egyszer hangsúlyozom, nekem önmagában ennek a kérdésnek a rendezése, a bizniszpártok ellehetetlenítése, a komolysági küszöb bevezetése vagy épp a Répássy képviselőtársam által említett kockázati helyzetnek az életre hívása kevés. Az kevés! Itt a komplex megoldás, a teljes körű áttekintés, a torz választási törvény normális mederbe történő terelése lenne az, ami megfelelő és jó megoldást jelenthetne.

Völner államtitkár úr, amikor a választás biztonságáról beszélt, egy összetett gondolatot mondott viszonyulásként, ha jól emlékszem (*Dr. Völner Pál: Tisztaságáról!*) Parancsol? (*Dr. Völner Pál: Tisztaság!*) Igen, a választás biztonságáról beszélt. Azt gondolom, hogy ennek van létjogosultsága. Csak ahhoz, hogy mindez, a választás biztonságának megerősödése kialakulhasson, tényleg nem egy-egy elem kiragadásával, hanem a komplex áttekintéssel és a szükségszerű, sokelemű módosítással lehetne révbe érni, olyan helyzetet teremteni, ami tényleg szolgálná az arányosság kérdéskörét.

Összességében tehát azt szeretném mondani, hogy ez a törvénymódosítási javaslat az én számomra kevés, még akkor is, ha célszerűnek tekintem, sokkal inkább az lenne a jó, ha a komplex választójogi törvény módosítására kerített volna sort a parlament. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr. Soron kívül megadom a szót az előterjesztőnek, Gulyás Gergely frakcióvezető úrnak.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! A parlamenti udvariassági szabályoknak megfelelően a vezérszónoki kört végig akartam hallgatni, hiszen mindketten jelen vagyunk, előterjesztők, aztán volt egy olyan reményem, hogy miután a javaslat elég rövid, ez akár rövid is lehet, és reagálni tudok rá a legvégén előterjesztőként, de miután el kell mennem, ezért most reagálnék érdemben az elhangzottakra, utána pedig előterjesztő-kollégám, Répássy Róbert marad, és ő majd minden továbbiakra reagálni fog.

Először is örülök annak, hogy annak idején a Törvényalkotási bizottságban általam is alkalmazott végtelenül liberális ülésvezetés az Országgyűlés plenáris ülésén is gyakorlat. Ennek köszönhető az, hogy képviselőtársaim a felszólalásaik 90 százalékát elmondhatták, hiszen semmi közük nincs ahhoz a módosító javaslatához és ahhoz a törvényhez sem, amit a módosító javaslat érint. Tehát ha azokra a mondatokra szorítokozom - nem volt tíznél több összesen az összes felszólalásban -, amelyek a benyújtott javaslatot érintették, akkor, ha jól értem, képviselőtársaim megfontolják ennek támogatását.

Kónya képviselő úr, ha így marad a javaslat, támogathatónak tartja, a Magyar Szocialista Pártnak van egy, a fél százalékot 1 százalékra módosító javaslata, a Jobbik pedig még nem döntötte el, hogy megváltoztatja-e a korábbi álláspontját, vagy kitarthat és támogatja a törvényt, hiszen ahogyan azt a képviselő asszony előadta, korábban ugyanezt javasolták, csak nem fél, hanem 2 százalékos különbséggel. Erre azt tudom mondani, hogy megnéztük a parlamenti választási eredményeket, a fél és 1 százalék, de akár a fél és 2 százalék közötti különbségnek sincs komoly jelentősége. Egyetlenegy eset volt az elmúlt választások során - képviselőtársam, ha meghallgatja, akkor esetleg megfontolja, hogy hátha még igazam is van -, a Munkáspárt esetén, ahol 0,57 vagy 0,58 százalékot ért el a Munkáspárt, tehát egy olyan párt volt, pont a Munkáspárt, akinél ez a változás jelentene valamit, de a legtöbb esetben semmit nem jelentett volna, tehát az elmúlt három választás közül kétszer semmit nem jelentett volna. De nekem nincs elvi kifogásom az 1 százalék ellen sem, ha képviselőtársam előterjeszti, akkor a Fidesz-frakció erről döntést hoz. Én jó szívvvel tudok támogatni 1 százalékos javaslatot is.

Viszont ha már itt minden szóba került az elmúlt bő másfél órában, ami a választójogi rendszerrel kapcsolatos, akkor még annak az ódiámát is vállalva, hogy a vita tovább fog folytatódni, mégis röviden szeretnék reagálni az elhangzottakra.

Azt az állítást megfogalmazni, hogy ha valakire nem szavaz a választópolgárok több mint 50 százaléka, akkor a többség le akarta váltani, akkor szeretném jelezni, hogy ma Európának talán egy kivétellel nincs olyan kormánya, ahol a többség ne akarta volna leváltani a kormányfőt azon a választáson,

amelynek következtében utána kormányfő lett. Szerintem érdemes végiggondolni ezeknek az állításoknak a komolyságát. Azt tudom mondani, hogy a Fidesz a 2014-es választáson olyan eredményt ért el, amelyet országgyűlési választáson egyetlenegy kivétellel, amely szintén a Fidesz volt 2010-ben, soha egyetlenegy párt, egyetlenegy választáson 1990 óta nem tudott elérni. Lehet azon vitatkozni, hogy ez jó vagy rossz eredmény, mi a magunk részéről büszkék vagyunk rá, és úgy gondoljuk, hogy azok az ellenzéki pártok sem szégyellnék ezt az eredményt, amelyek most kritizálják a választójogi rendszert.

Másik észrevételem: 1990-től 2010-ig is voltak választások, és az a választási rendszer semmivel nem hozott arányosabb eredményeket, mint a jelenlegi, sőt aránytalanabbakat hozott. S érdekes módon a Magyar Szocialista Párt aggódik itt az aránytalanság miatt, amely az egyik legnagyobb haszonélvezője volt ennek az aránytalanságnak, 32-33 százalékos eredményre a mandátumok 54 százalékát kapta, mint ahogy az 1994-ben történt. De ha visszamegyünk az időben, akkor 1990-ben még aránytalanabb volt, hogy 24,5 százalékos eredményre a Magyar Demokrata Fórum a mandátumok 42 százalékát megszerezte. Szeretném jelezni, hogy a korábbi választójogi rendszerben, nyilván egy más pártstruktúrának a következtében, de ettől még a korábbi választójogi rendszerben lényegesen aránytalanabb választási eredmények fordultak elő, mint legutóbb.

Ha pedig valaki a kompenzációról beszél, akkor ne csak a győzteskompenzációról beszéljen, hiszen még úgy is egy vegyes rendszer lenne, ha nem lenne veszteskompenzáció, és lenne 106 egyéni választókerület és lenne 93 listás. Ebben az esetben meg a Fidesz öt mandátummal többet szerzett volna. Magyarországon egy vegyes választási rendszer van 1990 óta, ezen mi alapvetően nem változtattunk, csekély lépést tettünk - minden más ezzel kapcsolatos, tudományosnak álcázott politikai vélemény valótlan - a kormányzati stabilitás irányába, az arányosság kárára. De ez kifejezetten csekély lépés volt, fenntartottuk a választás vegyes rendszerét. A határon túli ügyekben meg világos kategóriák nélkül mindenki különböző mércéket vet fel.

Szeretném ismételtelen jelezni, nem bízva abban, hogy bármilyen eredménye is lesz a mostani figyelemfelhívásnak, de az a kategória, hogy határon túli magyar, az egy egységes kategória - most nem nemzetpolitikai szempontból mondom, hanem választójogi szempontból, de bizonyos szempontból egyébként nemzetpolitikailag is -, és a határon túli magyarba pedig beletartozik a kolozsvári magyar meg a londoni magyar is, és mind a kettőre ugyanazok a szabályok vonatkoznak. Tehát ha valakinek a lakóhelye Londonban van, mert már ott él öt éve vagy hat éve - hozzáteszem egyébként, hogy majdnem minden uniós tagállam jogszabályai előírják a lakhely létesítését -, és nincs Magyarországon lakóhelye, akkor mi

tettük lehetővé azt, hogy levélben szavazzon. Korábban erre nem volt lehetőség. Kár bárkinek a fejét rázni, erre korábban nem volt lehetőség. Ma meg, ha van egy londoni címe és nincs magyarországi, akkor szavazhat levélben.

Egyebekben pedig nem változtattunk semmin. Egyebekben ugyanolyan, ha valakinek itt van Magyarországon lakóhelye és a választás napján külföldön tartózkodik, akkor ugyanolyan szabályok szerint szavazhat, mint a Szocialista Párt kormányzásának időszakában, meg a korábbi Fidesz-kormányzás után, amikor először tettük lehetővé a külföldön történő szavazást, mert korábban egyébként nem lehetett külföldön szavazni a választás napján. Ilyen értelemben a választójog gyakorlása csak bővült. S még egyszer mondom, általában a tagállami szabályok a lakóhely-létesítési kötelezettséget három hónapra, hat hónapra, de legkésőbb tizenkét hónapra szólóan megállapítják. Tehát aki évek óta külföldön dolgozik, annak elvileg nem Magyarországon, hanem külföldön kell hogy legyen lakóhelye.

Ráadásul van egy alkotmánybíróvási határozat, amit nem tudom, hogy képviselőtársaim ismernek-e, de annak idején ünnepelték, ez pedig a belföldi regisztráció megsemmisítésekor hozott alkotmánybíróvási határozat. Ez világossá teszi, hogy két különböző homogén csoport van. Az egyik homogén csoport a magyarországi lakóhellyel rendelkező, a másik homogén csoport pedig a magyarországi lakóhellyel nem rendelkező magyar állampolgárok. Rájuk nézve kell egységes szabályokat megállapítani. Magyarul, ha valaki be akarja vezetni - hiába rázza Szávay képviselőtársam a fejét, ez van benne az ítéletben -, tehát ha valaki be akarja vezetni a levélben szavazást a magyarországi lakóhellyel rendelkezők számára, akkor ezt 8 millió választópolgárnak kell lehetővé tenni, mert különben a homogén csoporton belül teszünk különbséget. Mi ezt nem akarnánk, és szerintem önök se akarnák, mert utána az a vádaskodás, ami a magyar belpolitika mérgezett légkörében egymással szemben elhangzana, az végképp nem érdeke szerintem egyikünknek sem, meg az ország egészségének sem.

Tehát azt remélem, illetve nem remélem, mert nem hiszem, hogy nem értik meg, amit mondok, de ettől még újra és újra el fogják ismételtelen, szeretném még egyszer egyértelművé tenni azt, hogy senkinek semmilyen választáson való részvételi jogát mi nem korlátoztuk, az eljárás tekintetében pedig csak lehetővé tettük azt, ami korábban nem volt lehetséges, hogy akinek külföldön van a lakóhelye és nem Magyarországon, függetlenül attól, hogy ez Kolozsváron van, Londonban, Los Angelesben vagy Washingtonban, az pedig levélben is tud szavazni.

S akkor csak halkan teszem hozzá - Gyurcsány Ferenc most nincs itt -, hogy az a fajta hadjárat, amit a magyarországi lakóhellyel nem rendelkező magyarokkal szemben indítanak, éppen azért komolytalan,

mert nem értem, hogy ha az egyik felétől meg akarja vonni a választójogot, akkor miért ne akarná a másik felétől is megvonni. Ráadásul, s erről sem szoktak önök beszélni, egy anyagi jogi különbséget is tettünk, s ez az anyagi jogi különbség pedig az, hogy akinek nincs Magyarországon állandó lakóhelye, az egyéni jelöltre nem szavazhat, így a teljes választójog értékének mintegy 40 százaléka az ő szavazatának az értéke. Szerintem ez a magyar társadalom adott ügghöz való viszonyulására tekintettel egy méltányos kompromisszumos ajánlat, ezért mi értékeltük azt, hogy Gyurcsány Ferencsel szemben, akinek a magyar nemzethez való sajátos viszonyát 2004. december 5. után szerintem nem kell magyarítani jóérzésű embereknek, értékeltük azt, hogy a többi párt ezt a kérdést elfogadta, hogy ebben mi nem törekedtünk maximálisan hatalmi szempontok érvényesítésére, mert nyilvánvaló, hogy ha több mandátumot eredményezne a határon túl élő magyarok szavazata, akkor az a Fidesz számára sokkal kedvezőbb lett volna. Tehát szerintem ezt érdemes megbecsülni, és azt a kompromisszumot, ami ebben legalább hallgatólagosan kialakulni látszott, fenntartani.

Végül természetesen, bár úgy tűnik, ez önöket is meglepi, de ne zárjuk ki a lehetőségét annak, hogy egy vitában nem nekünk, hanem önöknek van igazuk. A 2013-as helyzet az, és én ezt kellő önkritikával elmondtam, ezért utána nem azt mondom, hogy lehetetlen a fejünkre olvasni, csak nem feltétlenül korrekt, szerintem az egy világos álláspont volt, hogy visszafizetési kötelezettséget érvényesítettünk a 2 százalékot el nem érő egyéni jelölteknel, mert a többes ajánlás mellett is meg amúgy is elég könnyű összegyűjteni 500 vagy korábban 750 ajánlást.

(15.20)

Viszont azt gondoltuk, azt mondtuk, nyilvánosan is többször elmondtam, én is elmondtam valóban - ezért nem támogattuk annak idején az Alkotmányügyi bizottságban az önök hasonló tartalmú módosító javaslatát -, hogy az országos megjelenés, aláírásgyűjtés kilenc megyében és a fővárosban, legalább 27 választókerületben egy olyan korlát, ami automatikus szűrő, és a kampányfinanszírozási rendszerben komoly visszaélésekre nem ad lehetőséget. Ebben mi tévedtünk, ezt az Állami Számvevőszék elnökének a levele, amelyet a házelnök minden frakcióvezetőnek a múlt héten megküldött, egyértelműen rögzíti, ebben az ügyben folynak büntetőeljárások, de most a jövőről van szó. Tehát önök ezzel kapcsolatosan triumfálhatnak, mi ezt tudomásul vesszük, további sikereket kívánunk a politikai vitákban, de most a jövőről van szó, tehát azt kell eldönteni, hogy ezt a jövőre nézve megengedjük, vagy nem engedjük meg.

Hogy miért most? Először is szeretném tájékoztatni Kónya képviselőtársamat, hogy én nagyon pon-

tosan fogalmaztam, mert tudtam, hogy ezt a javaslatot be fogjuk nyújtani. Én azt mondtam, hogy alapjaiban változtatást a választójogi rendszeren ennyivel a választás előtt már nem szabad megtenni, a Fidesz-sajtótájékoztatón és egy kispesti fórumon is ezt mondtam, bármelyiket olvashatta a képviselőtársam, a szó szerinti szöveg ez volt. Ez nem érinti alapjaiban a választójogot, ez kizárólag a visszaéléseket zárja ki. Ráadásul nem most jutott eszünkbe, de ezt is elmondtam az első felszólalásomban, hanem egészen pontosan már tavaly volt erről szó, és idén februárban, tehát a választások előtt lényegesen több mint egy évvel ötpárti egyeztetés volt. Kár, hogy ígérete ellenére az ott jelen lévő Jobbik meg az ott jelen lévő LMP válaszra sem méltatott bennünket az általuk ígért határidőre, a Magyar Szocialista Párt pedig olyan feltételeket szabott, amelyeket mi nem tudtunk elfogadni, ezért nem nyújtottuk be akkor a javaslatot.

Azt is elmondtam már egyszer, hogy a plakát-törvény részeként pedig önök itt mindannyian, ön is, Kónya képviselőtársam, leszavazta ezt a lehetőséget, mármint leszavazta azt, hogy ez a törvénymódosítás már júniusban hatályba lépjen. Azt csak zárójelben és halkán jegyzem meg Bárándy képviselőtársamnak, hogy ennek keretében önök azt is leszavazták, ami teljes kormányzati reklámtiltalmat vezetett volna be a kampány időszakára. Ezt is mi megszavaztuk, önök pedig leszavazták, tehát ezt követően ezt rajtunk számonkérni nem a legelegánsabb az én véleményem szerint.

Végül, miután egy érdemi észrevétel volt, mi is gondolkoztunk ezen, és nyitottak vagyunk minden módosító javaslatra, csak pillanatnyilag nem találunk jobbat: nincs a vezető testület megjelölve, semmilyen vezető testület nincs megjelölve a bírósági nyilvántartásban. Most megkerestem pont a Magyar Szocialista Párt nyilvántartását, ahol is három személy aláírásra jogosult: Gógös alelnök úr, Tóbiás képviselőtársunk és Molnár Gyula, nem tudom, hogy együttesen vagy külön-külön, de vezető testület nincs megjelölve. Ezért nem tudtunk jobbat kitalálni, de ha valakinek jobb ötlete van, nyújtsa be, nyitottak vagyunk rá, mint hogy a párt a vezető testületéről nyilatkozik, hogy később ez ne legyen vita, mert különböző a felépítése a különböző pártoknak. Tisztán jogi, szakmai kérdés, mondom még egyszer, ha valakinek van jobb javaslata, állok rendelkezésre, de nem tudunk annál jobbat, mint hogy a vezető testületet nevezze meg, mert van, ahol választmány van, van, ahol elnökség van, van, ahol teljesen a pártdemokrácia olyan túlburjánzásai vannak, hogy alig vannak vezető testületek, tehát különböző pártok különböző gyakorlattal rendelkeznek. Ezért én arra kérem a képviselőtársaimat, hogy ezt tekintsük nem politikai, hanem jogi kérdésnek. A mi célunk világos: azt szeretnénk, ha ilyen értelemben világos lenne az, hogy a párt valódi vezető testületének kell a felelősséget vállalnia.

Végül még egy mondatot szeretnék az elhangzottakhoz hozzátenni: ez pedig az, hogy a többes ajánlás szerintem semmilyen problémát nem jelent, a többes ajánlás addig jelentett problémát, amíg vissza lehetett élni a kampányfinanszírozási rendszerrel. Tehát ha ezt a kiskaput bezárják vagy bezárjuk itt közösen, akkor ez a gyakorlatban semmilyen problémát jelenteni nem fog. Ahhoz egyébként, hogy pártok el akarnak indulni, és jelölteket állítanak, ha ez anyagi haszonszerzéshez nem vezethet, mindannyian, akik a demokráciában hiszünk, csak sok sikert kívánhatunk.

Köszönöm szépen még egyszer a támogató véleményeket, és őszintén remélem, hogy a kétharmados törvényt az Országgyűlés képes lesz elfogadni annak érdekében, hogy ezek a visszaélések megszűnjenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gulyás Gergely frakcióvezető úr. Kettő percre megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindössze, ha még két perc türelme van Gulyás Gergelynek, akkor... *(Dr. Gulyás Gergely: Igen.)* Köszönöm szépen, csak mondta, hogy el kell mennie.

Azt szeretném kérdezni, azt komolyan gondolja-e, hogy az úgy rendben van, hogy a külföldön munkatevékenységet folytató emberek sajátos szándékaiból fakadóan csak 5 százaléka vesz részt a választáson; nyilván nem azért, mert így gondolják, hogy nem akarnak vagy csak ennyien akarnak részt venni, hanem azért, mert a peremfeltételek olyanná vannak kialakítva, olyaténképpen vannak kialakítva, hogy ez következik ebből. Tehát nem hiszem, hogy az arra való biztatás oldaná fel ezt a kérdést, hogy költözzön külföldre, legyen külföldi lakcíme, és ne legyen magyarországi címe. Azt gondolom, nem azt kellene elérni, hogy a meglévő hazai lakcíme mellett külföldi lakcíme megszületése hozza az eredményt, hogy ne az 5 százaléuk, hanem a 25 százaléuk vagy a 45 százaléuk, vagy a 62 százaléuk vegyen részt a választáson, hanem másfajta megoldást kell találni ebben a dologban.

Talán egy életszerű példával akarom még alátámasztani, hogy mi a különbség. Mondjuk, az a különbség, hogy tíz évvel ezelőtt Magyarországról Európában vagy bárhol a világban töredéke ember volt, aki kint végzett munkatevékenységet, 40-50 ezer ember, most több mint 600 ezer ember. A két mérték között olyan nagyságrendi különbség van, amit szerintem a szabályozás tekintetében is érdemes számításba venni, és nem úgy, még egyszer hangsúlyozom, hogy valakinek a hazai lakcímét kelljen feladni, és más országban kelljen lakcímmel bírnia ahhoz, hogy ugyanolyan feltételek mellett szavazhas-

son, mint a határon túli magyarok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Gulyás Gergely frakcióvezető úrnak.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen. Miután közvetlenül hozzám intézett a képviselőtársam egy kérdést, az udvariasság szabályai szerint szeretnék rá válaszolni.

A helyzet az, hogy a szabályozás a helyzetnek megfelelően, mármint a munkaerőpiaci helyzetnek megfelelően abba az irányba változott, ahogyan azt a képviselőtársam számonkéri *(Gúr Nándor közbeszól.)*, mert 2014-ig - hát hogyne, legfeljebb ön ezt kevesli - semmilyen lehetőség nem volt arra, hogy valaki külföldről, aki külföldön élt, ott volt a lakóhelye, onnan levélben szavazhasson, most pedig erre van lehetőség mindenhol a világon. Szerintem ezt nem lehet másként minősíteni a logika alapvető szabályai szerint, csak ebbe az irányba tett helyes és jó lépésként.

Azt, hogy mennyien dolgoznak külföldön: én értem, hogy az ellenzék 600 ezer emberről beszél, a Központi Statisztikai Hivatalnak is csak becslései vannak, de mégis nekik inkább hiszek, mint az ellenzéknek, ők egyébként körülbelül 400 ezer emberről beszélnek.

Rádadásul, hogy valami jó hírt is itt a liberálisan felfogott házaszályi keretek között megoszthassak a képviselőtársaimmal, szeretném jelezni önöknek, hogy a tavalyi évben, ha figyelembe vesszük a Magyarországra Nyugatról visszajövőket és a határon túli magyarok közül Magyarországra bejövőket, az ő együttes számuk több volt, mint amennyien kimentek, ami soha így az elmúlt évtizedben nem volt. Tehát most először többen jöttek be és vissza magyarok Magyarországra, mint amennyien kimentek. Szeretném, ha ezt a jó hírt is a vita során figyelembe vennénk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő hozzászóló Turi-Kovács Béla képviselő úr, Fidesz.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem volt előttem kétséges, hogy ha csak halvány összefüggések lennének is a választójogi törvénnyel, egy előterjesztett törvényjavaslat esetén a teljes választójogi törvény kerül itt a Ház elé megvitatásra. Én azt kifejezetten pozitívnak érzem, hogy a frakcióm ma nem zárkózott el ez elől a vita elől, kifejezetten a frakcióvezető közreműködésével történtek olyan jellegű megnyilvánulások, amelyek magára a választójogi törvényre vonatkoznak.

Ugyanakkor azt előre kell szintén bocsátanom, hogy mióta a világ világ, a hatályos választójogi tör-

vényt az éppen kisebbségben lévők és azok, akik nem túl nagy reménnyel indulnak a következő választáson, mindig aggályosnak és kétségesnek tartják. A jelenlegi választójogi törvénnyel szemben az egyik legerősebbnek látszó kifogása az ellenzéknek az, hogy ez erőteljesen lejt, álláspontjuk szerint a Fidesz felé, valójában a győztes felé. Meggyőződésem szerint, amikor az ellenzék folyamatosan ezt hangoztatja, nagyon határozottan nyilvánítja ki, hogy esélyt sem lát a választás megnyerésére, ellenkező esetben kifejezetten előnyösnek kellene tekintse a választójogi törvénynek azokat a szabályozásait, amelyek a győztest preferálják. *(Szávay István: Nem mindenki magából indul ki!)* Ez nem egyedülálló Európában, sőt azt kell mondanom, hogy a legtöbb országban, ahol stabil kormányzás van, a választójogi törvény preferálja a győztest hol nagyobb mértékben, hol kisebb mértékben.

Azt gondolom, az világos itt a mi esetünkben is, hogy a választójogi törvény alapvető megváltoztatására most - most már nem mondok hónapot, mert ezek minden nappal kevesebb időt jelentenek - kerüljön sor.

(15.30)

Tehát osztom a frakcióvezető úrnak azt az álláspontját, amit korábban mondott, hogy ennek ma már nem lehet időszerűsége, és én azt gondolom, hogy mire befejezzük a vitát, egy nappal megint kevesebb az esélye annak, hogy ilyenfajta változtatást végre lehessen hajtani. De helyes, és úgy gondolom, hogy föltétlenül követendő az, amit a kereszténydemokrata vezérszónok, Hargitai János képviselőtársam elmondott, nevezetesen, hogy nyitottak vagyunk, nyitottak kell legyünk, hogy az előterjesztett törvényjavaslat esetében kisebb-nagyobb olyan változtatást, amely azt pontosítja, és amely esetleg nagyobb mértékben zárja ki a kamupártok érvényesülését, nem kell úgy csipőből elutasítani, azzal foglalkozni kell, meggyőződésem szerint meg kell vitatni, és ha azok alkalmasak, akár be is kell fogadni.

Miért mondom ezt? Amikor ezt 2013-ban - akkor még annak a bizottságnak voltam a tagja - megvitattuk, erős fenntartásaimat hangoztattam azzal kapcsolatban, hogy vajon az a visszatartó erő, amire számítani lehetett, elégséges-e, ami a törvénybe be van építve. El kell mondanom, hogy volt egy nagyon erőteljes nyomás, aminek engedni kellett, nevezetesen a civil szervezetek, amelyek nagy számban jelezték azt, hogy ők akár párttá is szeretnének alakulni, de nem látják a feltételeit annak, hogy majd valamilyen módon a választáson érvényesülni is tudjanak, hiszen ha semmi mást nem, azt azért el kell fogadnunk, hogy kétségtelen, hogy három dolog azért erőteljesen kell ahhoz, hogy egy választáson sikeresek legyünk, és ennek az egyik része a pénz. Ha a pénz teljesen hiányzik, akkor reménytelen egy civil

szervezetnek akár a párttá alakulása és az indulása. Ezért én azt gondolom, az egy helyes nyitás volt, amikor azt mondtuk, hogy ebbe az irányba érdemes nyitni.

Az egy másik kérdés, még egyszer mondanám, hogy jól mértük-e fel a következményeket. Azt gondolom, hogy túlságosan jóhiszeműek - talán nevezem magunkat jóhiszeműnek - voltunk abban a tekintetben, hogy talán a beépített fékek elégségesek, talán a tisztesség a politika területén még érvényesül, és ennél fogva nem fognak megalakulni talán ilyen valóban nagyon nagy számban azok a pártok, amelyeket joggal nevezünk kamupártoknak.

Tisztelt Ház! Én azt gondolom, hogy a javaslat a maga nemében kifejezetten pozitív és jó, ezért - és ez a másik dolog, ami miatt szót kértem - azok az álláspontok, amelyek össze akarják kötni ennek a javaslatnak a támogatását egy szélesebb választójogitörvény-módosítással, meglehetősen hiteltelenek. Bocsánatot kérek, az azért mégsem megy, hogy ha a büntető törvénykönyvbe be akarok helyezni valami helyes és jó szankciót, akkor azt mondom, hogy ezt nem fogadom el, csak akkor, ha még a másikat, a harmadikat meg a negyediket is elfogadom. Ez így értelmetlen, és azt kell mondanom, hogy nem más, mint a kamupárti lét fenntartásának a támogatása. Én azt javaslom az ellenzéknek, fontolja meg, hogy el lehet-e idáig menni, vagy pedig valóban meg kell fontolni, hogy egy értelmes és jobbító javaslatot támogatnak.

Azt osztom, még egyszer mondanám, amit Hargitai János itt nem egészen pontosan így, de azt hiszem, mégis erre utalóan előadott: én úgy gondolom, hogy lehet, hogy a fél százaléknál az egy százalék egy erőteljesebb visszatartó erő. Van-e ennek jelentősége? Jó példa volt, amit a frakcióvezető úr elmondott, hogy egy párt volt, amelyik ilyen helyzetben volt, de azért én most úgy gondolom, hogy az könnyen lehet, hogy ezek a kamupártok tanulnak is, és pedig azt tanulják meg, hogy miként lehet a következő etapban a fél százalékot akár többeknek is és több összefogás mellett elérni, ennél fogva, még egyszer mondom, tovább élni és tovább érvényesülni. Ezért ezt is érdemes megfontolni.

Összességében a magam részéről kifejezetten hasznosnak, előremutatónak tartom a javaslatot, és csak azt tudom remélni, hogy az ellenzék valamiféle álságos meggondolásból nem fogja azt mondani, hogy „azért nem támogatom, mert”. Bocsánatot kérek, végül mégiscsak azt kell hogy rögzítsem végső gondolatként, hogy azért mindig fontolják meg, amit az elején mondtam: lehet, hogy a pálya a győztes irányába lejt azért, hogy kormányozható ország legyen, azért, hogy kormány alakulhasson, hogy stabil kormányzás legyen az országban - de nem a Fideszért, hanem kifejezetten a győztes irányába! Tessék megpróbálni győzni, és ha sikerül, akkor ez a pálya oda fog lejtetni! Azt gondolom, hogy azért ez a pró-

bálkozás talán most még korai lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Turi-Kovács Béla képviselő úr. A következő hozzászóló Szávay István képviselő úr, jegyző úr, Jobbik.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Sajnálom, hogy elment Gulyás képviselő úr, mert több dolog miatt is megszólalásra ingerelt. Most azon elegánsan túllépnék, hogy 13 perces felszólalása elején ostorozta az ellenzékét, amiért csak néhány mondatot szántunk a javaslat konkrét témájának, majd 12,5 percet beszélt ő maga is más kérdésekről. De hát ezek fontos kérdések, hogy idejőjenek, és nem teljesen értek egyet Turi képviselőtársammal, hiszen itt nemcsak arról van szó, képviselő úr, hogy más javaslatok is felmerülnek, hanem arról, hogy önök és a Fidesz arról beszél, hogy a választás tisztasága és demokratizmusa, és nem tudom, milyen magasztos szempontok szerint járnak most el, amikor ezt az egy apró részletszabályt most idehozzák a Ház elé.

De hadd fogalmazzak nagyon világosan! Bennünk az égvilágon semmilyen megelőlegezett bizalom meg jó szándék nincs az önök irányában akkor, amikor önök bármilyen választójogi vagy választási eljárásról szóló törvényt idehoznak, mert az elmúlt hét évben azt mindig csak azért hozták, mert amögött önöknek valamilyen érdeke, valamilyen szándéka, valamilyen sanda szándéka volt.

Nyilvánvalóan most sem véletlen, hogy ez a javaslat itt van, és hogy ez a javaslat önmagában van itt. Ha önöket tényleg az vezérelné, hogy a választások tisztasága, demokratizmusa, valamiféle egyenlő esélyeknek a megteremtése lenne a szándék az önök részéről, akkor ezt egyrészt nem fél évvel a választások előtt hoznák, másrészt nem egy ilyen apró kérdést emelnének ki, ami önmagában fontos, ezt én nem vitatom, de emellett még számos más, a választás biztonságáról szóló javaslatról is beszélhetnénk. Harmadrészt pedig akkor, igen, az történt volna, hogy jóval hamarabb, a választásokat több idővel megelőzően, valamilyen közös, előzetes ötpárti megállapodás alapján beszélhetünk volna arról, hogy hogyan lehetne a választójogi törvényt módosítani akár a választás módját vagy akár olyan kérdéseket illetően, amelyek a választás eredményére lehetnek kihatással, tehát bizonyos szabályokra vonatkoznak, vagy olyan kérdésekre, amelyek hatással lehetnek arra, hogy mely párt milyen szisztéma alapján milyen mandátumokat szerezzen, vagy hány mandátumot, de akár beszélhetünk volna arról is, hogy tekinthetjük át a választásokat valóban biztonsági szempontokból.

Többen elmondták itt képviselőtársaim, de hadd mondjam el én is megint nagyon világosan: ha van biztonsági rés a választásokon, akkor az éppen az,

hogy a külhoni magyarok közül elhunyt személyeknek a szavazatával vissza lehet élni. Államtitkár úr, ez miért nem zavarja önöket? Miért nem zavarja önöket az, hogy a jelenlegi szabályozás szerint, ha valaki regisztrál, akkor ő tíz éven keresztül kapja a választási levélcsomagot? Ha valaki sajnálatos módon akár a regisztrációját követő másnap vagy egy héttel vagy két hónappal később elhunyt, attól ő még tíz éven keresztül kapja a levélcsomagot, a magyar állam ugyanis nem tud arról, ha valaki Erdélyben elhunyt, amennyiben a család ezt nem jelenti. És előfordulhat, sőt bizonyára sok esetben már előfordult az elmúlt évek során, hogy a család ezt nem jelentette. Sok esetben lehet, hogy nem is tudott erről a kötelezettségéről, meg ha van egy halott a családban, akkor kisebb gondja is nagyobb mindenkinek annál, mint hogy a magyar államhoz szaladgálgon még.

Vigyünk tovább ezt a történetet csak a jegyzőkönyv meg az örökkévalóság számára, hogy pontosan milyen visszaélésre is van itt lehetőség. Pusztán annyi kell a regisztráció megújításához, hogy valaki a következő tíz évben ismét részt vegyen a szavazáson. Oda fogunk eljutni nem is olyan nagyon sokára, egy-két választással később, hogy majd 110 éves választópolgárok lesznek a névjegyzékben, ugyanis meg lehet csinálni azt, hogy ha valaki elhunyt, tíz éven keresztül kapja a szavazási levélcsomagot, amit ha a hozzátartozók közül valaki a nevében egy alkalommal adott esetben visszaküld, akkor azzal automatikusan tíz évre meghosszabbodik az adott illető regisztrációja. Ezt a szabályt önök egyértelműen azért hozták, mert ez önöknek kedvez a külhoni magyarok körében. S önök azért rekesztik ki a külföldre vándorolt magyarokat ténylegesen - illetve csak a gyakorlatban, elviekben nem, de gyakorlatilag igen -, közülük nagy tömegeket a választójog gyakorlásából azáltal, hogy csak a külképviseleteken szavazhatnak, mert közülük meg nagy számban, nagy részben nem az önök szavazói vannak, mert nagy részük éppen önök miatt és az önök kormányzása alatt hagyta el Magyarországot.

(15.40)

Van némi igazság abban, amit Gulyás Gergely mondott, hogy eddig nem volt lehetőség külföldről szavazni, most meg van. Ez tényleg egy ilyen irányba tett változtatás. De önök itt most szabályokból indulnak ki azzal kapcsolatban, hogy kinek hol van a bejelentett lakóhelye. Holott itt valójában élethelyzeteket kellene vizsgálni, képviselőtársaim! Ugyanis az élethelyzet az, hogy valahol Skóciában egy munkahelyen dolgozik vagy egy albérletben lakik két fiatal. Az egyikük Budapestről jött, a másikuk meg, mondjuk, Kolozsvárról. Azt egyiküknek fel kell adnia az otthoni állandó lakcímét, a másikuknak meg nem kell feladnia az otthoni állandó lakcímét ahhoz, hogy levél-

csomagban megkaphassa a szavazólapját. Az a kolozsvári fiatal, aki kimegy Skóciába dolgozni, ő oda, arra a lakcímére kapja a levélcsoomagját; annak a fiatalnak pedig, aki Budapestről érkezett, el kell utaznia Londonba, több órás utat, költségeket, kieső munkaidőt vállalva.

Ezért nem igazságos ez a rendszer. És még egyszer mondom, itt élethelyzetekből kellene kiindulni. Az pedig, amit önök mondanak, és erre utalt Dúró Dóra képviselőtársam is, számomra egész egyszerűen teljesen elfogadhatatlan, de Répássy képviselő úr is beszélt már erről korábban az Igazságügyi bizottság ülésén, hogy önök magyar embereket arra biztásanak, csakis ebből a megfontolásból, hogy könnyebben vehessenek részt a választásokon, hogy vágjanak el egy közjogi kapcsolatot saját maguk és Magyarország között. Vágjanak el egy újabb olyan kapcsolatot, ami őket Magyarországhoz köti, adják föl az állandó lakcímüket csak azért, hogy azt az igazságtalanságot ki lehessen küszöbölni, hogy egy külföldi magyar megkaphatja a világ bármely pontjára, ugyanis nemcsak otthonra, a kolozsváriak nemcsak Kolozsvárra kérhetik a levélcsoomagjukat, hanem kérhetik akár Argentínába vagy Ausztráliába is, bárhová a nagyvilágban kérhetik a levélcsoomagjukat úgy, hogy az állandó otthoni lakcímüket nem kell feladniuk. Egy magyarországi ezt nem csinálhatja meg.

És volt egy nagyon komoly csúsztatás abban, amit Gulyás Gergely képviselő úr mondott, nem is csúsztatás, inkább csak elhallgatott egy nagyon fontos részletet az Alkotmánybíróság döntése kapcsán; még meg is jegyezte, hogy ne hadonásszak. Való igaz, az Alkotmánybíróság nem mondta ki annak az alkotmányellenességét, amiről az előbb beszéltünk, tehát hogy külföldiek kérhetnek levélcsoomagot, magyarországi lakcímmel rendelkezők nem. Ugyanakkor az alkotmánybírói határozatban is, nem tudom most szó szerint idézni, elnézést, de a lényeg az volt, hogy az alkotmányellenesség ki nem mondása mellett szerepelt az is, hogy ezzel együtt egyébként az Alkotmánybíróság úgy látja, hogy a jogalkotónak van lehetősége a magyarországi állandó lakcímmel rendelkezőkre vonatkozó egyéb további szabályok megalkotására is.

Tehát ha önökben lenne hajlandóság arra, hogy a levélben szavazás lehetőségét, vagy akár az elektronikus szavazás lehetőségét, ha már a XXI. században vagyunk, megteremtsek, ha erre lenne szándék, akkor ezt meg tudnák csinálni. És arra már nem lehet azt mondani, hogy micsoda különbség, meg akkor most a Magyarországon élőknek is kell biztosítani a levélszavazás lehetőségét; ugye, ez a legdemagógbab érve, amit önöktől hallunk ezzel kapcsolatban, hiszen nem erről van szó.

Államtitkár Úr! Akkor miért nincsen e-szavazás 2018-ban Magyarországon? Ezt meg lehetne csinálni, ez igazságos lenne, mindenkit érintene, meg-

szűnne ez a vita innentől kezdve, hogy ki kaphat levélcsoomagot. Ja, és egyébként sokkal olcsóbb is lenne. Sokkal olcsóbb is lenne. Nem tudom, valaki kiszámolta-e, érdemes lenne utánanézni, hogy a magyar államnak mennyibe kerül ennyi levélcsoomagot a nagyvilágba szerteszét postázni. Mennyivel egyszerűbb lenne az interneten ezt a dolgot megoldani!

Tehát amikor biztonsági problémákról beszélünk, akkor ezeket a kérdéseket ide lehetne rakni. De ezekkel a kérdésekkel önök nem kívánnak foglalkozni.

És akkor még egy reakció Gulyás Gergely képviselő úrra, aki itt a szemünkre vetette, hogy a Jobbiktól meg sem tiszteltük őt, valahogy így fogalmazott, meg sem tiszteltük őket válasszal. Ez meg egész egyszerűen nem igaz. Két dolog történt. Ezen az egyeztetésen, ahol Dúró Dóra képviselőtársunk vett részt, világosan jeleztük, hogy ebben a formában ezt a javaslatcsoomagot nem fogjuk tudni támogatni. Kész, pont. Ezt az álláspontot ott közöltük, ezek után semmit nem kellett volna különösebben még utólag jelezniünk, hiszen ezen a megbeszélésen világossá tettük az álláspontot. Egyébként pedig ekkor én magam adtam ki a Jobbik nevében egy közleményt, ahol szintén jeleztem, hogy ilyen szabályokhoz nem kívánunk hozzájárulni akkor, ha önök a már jelzett igazságtalanságot a levélszavazás kapcsán nem oldják fel. Hiszen akkor az egyik törekvése a Fidesznek egyébként éppen az volt, hogy még tovább könnyítse a külföldi magyarok választáson való részvételét. Ezzel kapcsolatban akartak önök még újabb könnyítéseket hozni, például annak kapcsán, ami valóban probléma volt, hogy az anyja neve hogyan szerepeljen. Emiatt volt sok érvénytelen szavazat, hiszen nem mindenki a hivatalos iratainak megfelelően írta be az édesanyja nevét a megfelelő regisztrációs ívré.

Tehát önök ebben az irányban, egy olyan választói célcsoport felé, egy olyan választói csoport felé, amelyben erősen dominál a Fidesz-szavazók száma, megtettek volna egy újabb könnyítést. Azzal pedig nem voltak hajlandók foglalkozni semmilyen módon, sem a levélszavazás kiterjesztésével, sem az internetes szavazással, sem bármilyen más ötlet felvetésével, hogy hogyan lehetne ténylegesen könnyíteni annak a 400 ezer embernek a választásokon való részvételét - rendben van, legyen akkor csak 400 ezer; nem annyi egyébként, de rendben van, legyen akkor csak 400 ezer -, akik számára ez a lehetőség elviekben adott, de ezzel a választójoggal a gyakorlatban nem tudnak élni.

Visszatérve még egy gondolat erejéig, amikor itt hátsó szándékkal meg sandasággal vádoltam önöket, két dolgot engedjenek meg. Nekünk ilyenkor, főleg akkor, amikor apró kis részletszabályokhoz nyúlunk hozzá valami nagy egész kapcsán, mindig fel kell tennünk a kérdést, hogy önöknek mi a valódi szándéka. És a legkritikábban az, amit egyébként mondanak. Két dolog lehet, ami itt a szemünk előtt felsejülhet ebben a kérdésben. Először annak a meg-

vizsgálása, hogy önöknek politikai szempontból miért érdekük az, hogy ezt az elszámoltathatósági küszöböt fölemeljük.

2014-ben a Fidesznek az volt az érdeke, amikor összeállt egy nagy baloldali tömb, amelyet önök veszélyesnek ítélték a választások szempontjából, hogy ezt megpróbálják egy kicsit lefaragni, minél több kicsi ellenzéki pártocskát legyen, amelyik a választásokon részt vesz, és talán szavazatokat elvisz a baloldaltól. Hát, most meg ugyanígy felmerülhet ez a kérdés, csak fordítva. Most meg van egy csomó nagy baloldali párt, amelyik az istennek se akar összeállni, mindenki a saját kis pár tizedével meg 0,5 százalékkal működget. Ez a törvény kiválóan alkalmas lehet arra, hogy adott esetben kisebb pártok között összefogást kovácsoljon, és ezáltal a baloldalt legalább valamennyivel potensebb kihívónak tüntesse fel, mint amilyen valójában.

Önök ezen a választáson ugyanis már nem a baloldaltól félnék, hanem a Jobbiktól. Ezen a választáson a Jobbik lesz az önök kihívója, ezen a választáson önöknek az az érdekük, hogy a Jobbikot próbálják lejjebb nyomni, hogy a Jobbikot tudják lefaragni. Ezen a választáson önöknek az az érdekük, hogy a baloldal potensebb kihívónak tűnjön, mint amilyen. És egyébként nem hiszek abban, megpróbálhatjuk, tehetünk egy kísérletet erre, vagy lehet, hogy már valamelyik képviselőtársam meg is tette, hogy ezt a 0,5 százalékot emeljük föl 1-re. Gulyás képviselő úr azt mondta, hogy ő akár egy ilyen javaslatot is tud támogatni. Bennem azért erős szkepticizmus van ezzel kapcsolatban, ez talán egy kicsit túl magas. Itt elhangzott a Munkáspárt neve, amelyik egyedül tudta a múltkor ezt a 0,5 százalékot megugrani. Éppen ebből kifolyólag a Munkáspárt ellehetetlenítése nem különösebben érdeke a Fidesznek. Anélkül, hogy bármit is konkrétan állítanék, azért arra felhívom a figyelmet, hogy a Munkáspárt hogyan szerepelt, mondjuk, az elmúlt hónapokban a választásokon. Ez önmagában beszédes lehet. Ugyanis, ha megnézzük az időközi választásokat, mondjuk, az elmúlt egymásfél évre visszamenőleg, tessenek csak nyugodtan felmenni a valasztas.hu-ra, akkor azt láthatjuk, hogy a Munkáspárt a legkisebb szabolcsi falutól egészen Zalaig, Salgótarjánig és Szegedig mindenhol, minden időközi választáson valamilyen jelölttel el tudott indulni, ami egyébként totál nonszensz és totál képtelenség. A munkáspárti jelöltek valahogy, valahonnan minden kis faluban és minden kis helyi körzetben, Józsefvárostól kezdve, nem is tudom, hogy hol voltak most választások (*Heringes Anita közbeszól.*), Tata, Paks - köszönöm, Pakson is volt munkáspárti jelölt, köszönöm a segítséget itt balról -, a Munkáspártnak mindenhol volt jelöltje. Mindenhol össze tudta szedni valahogy, valamilyen rejtélyes, vagy valószínűleg egyébként annyira nem is rejtélyes módon az induláshoz szükséges aláírásokat - aztán érdemes végigböngészni, hogy hány szavazatot kaptak.

(15.50)

Egy számjegyű szavazattal szerepelt mindenhol, kedves képviselőtársaim, a Munkáspárt jelöltje. Négy meg három, meg kettő, meg egy, ilyen szavazatszámok szerepeltek. Ezt maguktól nem tudták volna megcsinálni. Hogy a Munkáspárt el tudott indulni, abban neki valaki segített, ezeket az ajánlásokat valaki, valamilyen politikai érdekből a Munkáspártnak segített összeszedni. Egy perc hosszabbítást itt lehet kérni, elnök úr? (*Az elnök jelzésére.*) Köszönöm szépen.

Még egy utolsó dolog akkor a biztonság kapcsán, államtitkár úr vagy Répássy képviselő úr, és kérem, hogy erre válaszoljanak. Mi a véleményük arról, ahogy az RMDSZ a választási regisztrációt bonyolítja Erdélyben? Van ez a Minority SafePack nevű kezdeményezés, nagyon fontos. Az RMDSZ úgy gyűjti ehhez az aláírásokat, hogy egyben nyilatkoztatja az erdélyi magyarokat arról, hogy ők regisztrálni szeretnének a magyarországi választásokra, ezáltal az RMDSZ gyakorlatilag jogtalanul megszerzi a magyar választópolgárok adatait, és azokat jogtalanul tudja kezelni. Ezt egyébként a Nemzeti Választási Iroda néhány nappal ezelőtt az erdélyi Átlátszó kérésére ki is mondta.

Ez nem biztonsági kockázat, államtitkár úr, képviselő úr? Kérem, hogy erre válaszoljanak. Nem fognak, tudom, de azért én ezt a kérdést feltettem. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Szávay képviselő úr, jegyző úr. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban, itt a vitában elhangzott néhány olyan felvetés, amire érdemes és szükséges válaszolni. Elsősorban Gulyás Gergely képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak mondanám, hogy az a felvetés, miszerint itt egy liberális ülésvezetés szükséges ahhoz, hogy ezeket a gondolatokat mi elmondhassuk, azt gondolom, ez nem igaz. Nem igaz azért, mert aki ismeri a házsabályt, márpedig ő nagyon ismeri, az pontosan tudja, hogy egy törvényjavaslat általános vitájában a jogi környezetnek és a társadalmi környezetnek az elemzése éppúgy része a vitának, mint a konkrét törvényjavaslat, mondjuk, paragrafusi szinten. Tehát az, amit ő elvárna e tekintetben, az a részletesvita-szakaszra igaz, és nem az általánosvita-szakaszra. Márpedig, ha egy választással kapcsolatos jogszabály-módosításról beszélünk, akkor ott a választójogi rendszer elemzése igenis adekvát egy általános vitában.

A másik, amire mindenképpen szeretnék reagálni, az 1 százalékos támogatási küszöb, amit mi javasolunk a módosító javaslatunkban. Először is, az elvi alapja az, hogy a párttámogatás is minden párt-

nak 1 százalék után jár. Ezzel hozná összhangba a mi javaslatunk ezt a törvényjavaslatot.

Másrészt, ahogy kiemeltém, volt egy nagyon sok párti, ellenzéki párti egyeztetés, amit a Közös Ország Mozgalom szervezett. Még a Jobbik is elküldte egyébként a javaslatait ennek a mozgalomnak. Ott az aláírók azt vállalták, hogy közösen nyújtanak be egy törvénycsomagot a választási jogszabályokkal összefüggésben. Ez egy komplex javaslatcsomag. Én is azt gondolom, még egyszer hangsúlyozom, hogy ezt egyben lenne érdemes támogatni és elfogadni, de azt kell mondjam, hogy ez a javaslat ennek egy kis részéről szól, viszont a mi javaslatunkban, a közös javaslatunkban az 1 százalék szerepel. Éppen ezért tehát, tartva magunkat a közös megállapodáshoz, a hét párt által aláírt nyilatkozathoz, ezt csatornázzuk be most ide az Országgyűlésbe. Mielőtt még bárki egyéb hátsó szándékot gyanítana, ennek ez az oka, szeretném nagyon hangsúlyosan kijelenteni.

És pont itt térnék vissza arra az összeesküvés-elméletre, amit Szávay képviselő úr itt a baloldaltól elmondott, hogy ez majd az összefogást hogy segíti vagy nem segíti, és hogy ki a kihívó. Arra az apróságra szeretném felhívni a figyelmét képviselőtársamnak, hogy azokat az ellenzéki pártokat, amelyek között most folyik a tárgyalás, évek óta minden közvélemény-kutató 1 százalék fölött méri, de leginkább 2 százalék fölött. Tehát ez azt jelenti, hogy ennek az 1 százalékos küszöbnek az égadta világon semmi köze ahhoz, amit ön elmondott. Én értem, hogy a Jobbik politikájába ez most beletartozik, de én azt gondolom, ha már ez a téma kinyílt, akkor legalább ennyi említésre érdemes ebből.

Tehát el szeretnék oszlatni minden olyan feltételezést, amelyik erről szól. Hogy ne mondjam, ezt az 1 százalékos egyébként pontosan azok a pártok is javasolják a Közös Ország Mozgalom keretében, amelyekre ön gondol; nyilvánvalóan nem saját maguk ellenségei. Magyarán, ez biztos, hogy ez nem egy rosszindulatú javaslat a mi részünkről, hanem éppen hogy az ő javaslatukat csatornázzuk be most ide, akik ezek közül nincsenek most bent a parlamentben.

Az 1 százalék mellett még egy érv szól, én azt gondolom, hogy látjuk azt, hogy azért azok a pártok, amelyek egy kicsit is komolyan veszik magukat, hadd fogalmazzak így, és tényleg szeretnének a közéletben szerepet játszani, könnyen megugorják ezt az 1 százalékos küszöböt. Hadd mondjam például a Momentumot, amelyik egy nagyon új párt. Rögtön, stabilan 1 százalék fölött mérik őket, de inkább 2 százalék az, ami az esetükben reális. De mondhatnám a PM-et, az Együttet, bármelyiket ezek közül, ezek stabilan mind 1 százalék fölött vannak. De azt kell mondjam, hogy még a választáson tudomásom szerint valójában induló, nem is igazán komolyan indulni szándékozó Kétfarkú Kutya Pártot is 1 százalék fölött mérik.

Akkor én azt gondolom, hogy ez az 1 százalék abszolút reális szám, főleg akkor, ha mellé tesszük,

hogy mi is ennek a joghatása. Hát az, hogy valaki 150 milliótól 600 millió forintig terjedő állami támogatást kapjon közpénzből a kampányára. Tehát nem arról van szó, hogy itt az indulást korlátozza bárki - bárki elindulhat -, az állami támogatásra való jogosultság az, amiről itt szó van. Az, hogy valaki legalább, minimum 150 millió forintot közpénzből megkapjon, ott elvárható egy reális társadalmi támogatás, és ezt mi 1 százalékban határozzuk meg.

Ami a választási eredményt illeti, erről Gulyás képviselőtársam beszélt, és részben Turi-Kovács képviselő úr is. Szóval, senki nem azt mondta, hogy az a probléma, hogy egy választójogi rendszer torzít. Az a probléma, ha nagyon torzít. Szokták mondani, hogy még a nagy Oroszországnak is van határa. Szóval, akkor, ha az ellenzék, és úgy tűnik, hadd fogalmazzak úgy, ezt félreértette Gulyás képviselő úr, frakcióvezető úr, ha egy kormányzó párt, szövetség kevesebb szavazatot kap összességében, mint az ellenzéki pártok, és úgy nem sima többsége, kettőharmados többsége lesz az Országgyűlésben - és ez itt a lényeg, kettőharmados többsége -, alkotmányozó többsége úgy, hogy kevesebb szavazatot kapott mint az ellenzék, az probléma, mert az már egy olyan torzítása a rendszernek, ami a választói akaratot írja felül. És amely jogszabályok ma hatályban vannak és a választási eljárásra, a kampányfinanszírozásra vonatkoznak, ezt eredményezik. Ez az, amire rámutatott az EBESZ, hogy ez így nincs jól, ez így nagyon nincs jól.

Turi-Kovács képviselő úrnak is azt mondanám ezzel összefüggésben, ha itt lenne a teremben, hogy azért a kiszagdáktól furcsa volt hallgatni, hogy valaki közülük a pártok választási győzelmi esélyeiről beszél és azt latolgatja. Náluk például nem az 1 százalék, a fél százalék sincs meg, úgyhogy e tekintetben én azt gondolom, hogy ez több szerénységet kívánna meg Turi képviselőtársamtól, minden tiszteletem ellenére.

Ami pedig a tartalmi mondanivalóját illeti: ez a választójogi törvény nem a mindenkorai győztes számára kedvez. Nem, tisztelt képviselőtársaim, ez a Fidesz számára kedvez, és a kormány számára kedvez. Az EBESZ, amelyről talán önök sem vitatják, hogy egy hozzáértő szervezet, az itteni missziója megvizsgálta a hazai helyzetet, és ezt konkrétan leírta. Hadd mondjak egy példát, tisztelt képviselőtársaim! Az, hogy a pártoknál nem jelenhet meg politikai hirdetés, de orra-szájba dőlhet a médiából a kormánypropaganda, ami azonos a Fidesz propagandájával, ez nem a legerősebb pártnak kedvez, hanem a kormánynak, annak, aki kormányon van, aki kormányhirdetést tud ingyen, közpénzből megjelentetni a médiában. És minden más párt, legyen az bármilyen erős és bármilyen társadalmi támogatottságú, ezt nem tudja megtenni.

Vagy: a választókörzetek átírása kifejezetten a Fidesz számára volt kedvező; nem a legerősebb párt

számára, a Fidesz számára. Tele van olyan elemmel ez a választójogi törvény és a választási eljárási törvény, a médiára vonatkozó szabályozás, ami kifejezetten a Fidesz jelenlegi helyzetének kedvez, sőt a Fidesz jövőbeni helyzetének is kedvez. Ez itt a probléma! Mert ha arról lenne szó, hogy a mindenkori legerősebb pártnak kedvez, akkor erről lehetne vitatkozni. Ez az aránytalan torzítás akkor sem jó, de akkor lehetne erről beszélgetni.

(16.00)

De itt nem erről van szó, itt arról van szó, hogy effektíve a Fidesznek mint politikai pártnak kedvez, az EBESZ-misszió ezt mutatta ki, és ez az, amit mi a legfőképpen kritizálunk.

Turi-Kovács képviselőtársam felvetését, hogy a civilekkel kapcsolatban mi motiválhatta önöket, elég furcsa volt számomra hallgatni. Biztos elkerülte a képviselő úr figyelmét, hogy civilek a jogszabályok alapján a választáson nem indulhatnak, csak pártok, tehát valószínű, az ez irányú okfejtése nem teljesen... - nem vehetjük figyelembe mérvadóként, hogy így fogalmazzak.

Azt is cáfolom, hogy itt jóhiszeműségről lett volna szó. Képviselőtársaim, akik képviselők voltak akkor is, és itt voltak a vitában, pontosan emlékeznek arra, hogy a választási törvény vitájában, a választási eljárási törvény vitájában, a kampányfinanszírozási törvények vitájában elmondtuk azt, hogy ez így nem jó, elmondtuk azt, hogy bizonyos rendelkezésekből mi lesz, elmondtuk azt is, hogy az állami támogatásokból mi lesz, hova fog vezetni, hogy a többes ajánlások hova fognak vezetni, hogy a győzteskompenzáció hova fog vezetni, és sorolhatnám. Jóhiszeműségről szó sincs, egy fikarcnyi nem volt önökben. Pontosán tudták, hogy önöknek mi a hatalmi érdeke, és aszerint alakították át a választójogi törvényt és a környező jogszabályokat. Színtiszta kimutatható most már a választások után, minden elemző egyértelműen kimutatta, hogy az újításoknak minden eleme önöknek kedvezett, az összes, és nemcsak elméletben, hanem ezt a gyakorlatot be is igazolta, önöknek kedvezett. Itt jóhiszeműségről beszélni óriási butaság, azt kell hogy mondjam.

Ami a határon túli szavazatokat illeti, igen, képviselőtársaim, mondhatjuk azt, hogy lehetősége lenne a kinn dolgozóknak arra, hogy eladják itt a lakásukat, és csak ott legyen lakhelyük, és akkor szavazhatnának ők is levélben. De mi a realitás? Ezek az emberek miért adnák el itthon a lakásukat? Miért adnák fel itthon a lakóhelyüket? *(Szávay István: Haza akarnak térni!)* Ők, gondolom, hogy a jelentős részük hazá akar egyszer jönni, de legalábbis szeretné a hazájában a gyökereit megőrizni. Önök arra akarják kényszeríteni őket ezzel, hogy ha levélben akarnak szavazni, akkor adjanak fel mindent Magyarországon? Milyen gondolkodás ez? Mert az, amit

önök most itt elmondtak, az erről szól, hogy végül is nekik is megvan a lehetőségük arra, hogy itt Magyarországon felszámoljanak mindent, aztán Londonban vagy Berlinben létesítsenek lakóhelyet, és akkor ők is szavazhatnak levélben. Ezt javasolják önékik? Ahelyett, hogy egyébként önök módosítanának a jogszabályon, és azt mondanák, hogy és ha van itt egy lakása, de egyébként kinn él életvitelszerűen, vajon miért ne szavazhatna ugyanúgy levélben, mint a többi határon túli magyar, akinek itt nincsen, mondjuk, ingatlana? Szóval, egyszerűen a realitásokat, a racionalitásokat nem veszik önök figyelembe, azt, hogy ma mi a helyzet.

Azt gondolom, hogy az a szám, amit én elmondtam, önmagáért beszél: 500 ezer emberből 28 ezer megy el szavazni. Ez mennyi? 5 százalék, 6 százalék, ugye? És mennyi a kívánt részvételi arány egy választáson? Az a jó, ha 70-80 százalék, ugye? De Magyarországon még a legalacsonyabb esetekben is bőven 50 százalék fölött van, azaz ennek a kevesebb mint egytizede ment el külföldön szavazni. Akkor talán mondhatjuk azt, hogy ez a rendszer rossz, és főleg úgy, hogy itt most már nem egy-két emberről van csupán szó, hanem több százezerről, és teljesen mindegy, hogy most Gulyás Gergely 400 ezeréről vagy az általunk mondott 600 ezeréről van szó, ez egy olyan jelentős szám, ami indokolná azt, hogy itt változtatás legyen a választójogi törvényben. Ezek az emberek azok, akiket az önök politikája üldözött ki oda, és önök nyilvánvalóan tartanak attól, hogy nem önökre szavaznának, és ez már egy olyan kritikus tömeg, ami akár egy 10-12 százalékot tudna befolyásolni a magyar politikai viszonyok között. *(Dr. Völner Pálnak:)* Hiába mosolyog ezen, államtitkár úr, én azt gondolom, hogy attól még ez így van és így igaz. Én örülnék, hogyha a vitában elmondaná a véleményét *(Szávay István: Soha nem szokta!)*, de persze ön tényleg soha nem szokta, sajnos azok közé tartozik, aki soha nem szokták, ezt már elfogadtuk, illetve kényszerűségből elfogadjuk; nyilván azért a véleményünk nemcsak nekünk, hanem a választópolgároknak is megvan erről a hozzáállásról.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, még egyszer mondom, szó nincs arról, hogy itt jóhiszeműek lettek volna, szó nincs arról, hogy itt minden rendben lenne. Itt egy rendkívül széles körű és átfogó módosításra lenne ahhoz szükség, hogy Magyarországon megint tisztességes és fair választásokat lehessen tartani. Ennek az egyik eleme tehát, amiről beszélünk, és azt zokon venni, hogy mi egy ilyen javaslat kapcsán egyébként valóban önökre öntjük és borítjuk azokat a problémákat, amelyek még ugyanebben a témakörben relevánsak, azt nem lehet. Én azt gondolom, hogy az a minimum, hogy elviselik, hogy ez megtörténik. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bárándy Gergely képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még élni

valaki a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom, és megkérdem Répássy Róbert előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Répássy Róbert bólint.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Csak rövid leszek, hiszen előterjesztőtársam, Gulyás Gergely frakcióvezető úr igen részletesen válaszolt az itt elhangzottakra. Mindekelőtt szeretném megköszönni a támogató nyilatkozatokat, illetve bízom abban, hogy akik még hezitálnak, azok is támogatni fogják később ezt a törvényjavaslatot.

A lehetséges módosító javaslatokat meg fogjuk fontolni. Valóban nincs ez a félszázalékos határ kőbe vésvé, bár itt elhangzottak pró és kontra érvek is e mellett a határ mellett. Azt gondolom, hogy néhány nap múlva, amikor döntenünk kell a módosító indítványról, addigra megfontoljuk ezt a módosító javaslatot.

A vita nagy része nyilvánvalóan a választási rendszerről szólt. Én nem szeretnék ebbe belemenni, én pusztán csak azt szeretném az önök figyelmébe ajánlani - egyébként minden ilyen jellegű vitán a figyelmükbe ajánlom -, hogy 2010-ben a régi választási törvény szerint a 2010-es ellenzék két darab egyéni választókerületben tudott mandátumot szerezni, míg 2014-ben az új szabályok mellett tíz egyéni kerület nyert az ellenzék, úgy, hogy közben a választókerületek... *(Dúró Dóra: 600 ezer szavazót veszített a Fidesz!)* - a választókerületek száma - hadd mondjam végig, kedves képviselő asszony, értem, hogy ön ezt nem szereti hallani, de hadd mondjam végig! -, tehát 2014-ben 176-ról 106-ra csökkent le az egyéni választókerületek száma, remélem, jól mondom a számokat, és mégis tíz választókerület nyert az ellenzék, és utána még időközi választáson is nyert két egyéni választókerületet az ellenzék. *(Dr. Bárándy Gergely: 600 ezerrel rosszabbul szerepeltek!)*

Tehát, tisztelt Ház, tisztelt Ház, mi lenne kevésbé demokratikusabb egy választásitörvény-módosítás során, mint hogy az az ellenzék, amely ezt a választásitörvény-módosítást elutasította, a haszonélvezője volt ennek a választásitörvény-módosításnak? *(Dúró Dóra felnevet. - Dr. Bárándy Gergely: Azért ilyet ne mondj, Robi, ilyet ne mondj! Jézusom! - Heringes Anita közbeszól.)* Az ellenzék több mandátumot szerzett, több egyéni mandátumot tudott szerezni, tehát látható, hogy ebben a választási rendszerben is lehet egyéni választókerületeket nyerni, ebben a választási rendszerben is lehet választásokat nyerni, önök is megpróbálhatják *(Dúró Dóra: 600 ezerrel kevesebben szavaztak rátok, azért!),* önök is megpróbálhatják a választásokat megnyerni.

Tehát ugyanazokkal a feltételekkel indulunk választójogi szempontból a választásoknak. Ebben egy kicsit talán tényleg segít az, hogy ha a kis pártok, tehát azok a pártok, amelyek a fél százalékot vagy az 1 százalékot nem érik el, most már ezek a pártok is alaposan megfontolják, hogy mennyire komoly a jelölésük, ebben segíthet ez az új törvényjavaslat, amit most a Ház elé terjesztettünk. Kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája. A Tapolczai Gergely és Nyitrai Zsolt fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/18005. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tapolczai Gergely úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, képviselő úr.

(16.10)

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az általunk benyújtott javaslat az olimpiai járadék szabályait igyekszik szabályozni. Mint ismeretes, az úgynevezett olimpiai bajnoki járadék 1997 óta létezik, 1997 áprilisában fogadta el az Országgyűlés, tehát az elmúlt húsz évben több módosítás is történt a járadék intézményével kapcsolatosan. Először az olimpiai járadék bővült, tehát nemcsak az aranyérmesekre vonatkozott, hanem idővel az ezüst- és bronzérmesekre is vonatkozott a járadék intézménye. A későbbiekben pedig ez a kör még tovább bővült az edzőkkel, illetve az özvegyek is jogosulttá váltak a járadékra. A későbbiekben a sportesemények köre is bővült a paralimpiával, illetve a siketlimpiával. Később a társadalmi igazságosság szempontjai alapján bevezetésre került az olimpiai járadékra való érdemtelenesség is, miszerint a büntetett előéletű vagy a próbára bocsátás hatálya alatt álló személyek elveszítették a járadékra való jogosultságukat.

A jelenlegi szabályozás alapján jelenleg körülbelül 900 fő részesül olimpiai járadékban, beleértve a sportolókat, az edzőket és az özvegyeket is. A legutóbbi módosítás 2011-ben volt, ekkor szigorúbb szakmai, sportszakmai feltételeket állapított meg az Országgyűlés a járadékra való jogosultság szempontjából. Tehát azok a sportolók válhattak jogosulttá a járadékra, ahol olyan sportágakban szereztek érmet,

ami kvalifikációs versenyrendszerben kerül megrendezésre, vagy az adott számban legalább nyolc nemzet indult az adott versenyen. Ez a szabályozás olyan rendelkezéssel került rögzítésre, hogy a 2012. január 1-je utáni eljárásokra vonatkozik, ez pedig olyan helyzetet eredményezett, elsősorban csapatsportágak esetében, hogy akik 2012 előtt szereztek érmet, és 2012 előtt be is adták a kérelmet, az akkori feltételek alapján meg is kapták a járadékot. De voltak olyan sportolók, akár ugyanabból a csapatból, elsősorban életkoruk alapján, akik 2012 januárja után adták be a kérelmet, viszont a 2012 utáni feltételeknek nem feleltek meg. Tehát ilyen helyzetből adódott, hogy egy csapaton belül a fele csapat megkapta az olimpiai járadékot, a csapat másik fele pedig nem.

A javaslat ezeket az eseteket próbálja rendezni, mégpedig úgy, hogy a 2012. január 1-je utáni sporteseményekre vonatkoznak a szigorúbb feltételek. Tehát a 2012. január 1-je után rendezett olimpia, paralimbia, siketlimpia esetén legyen hatályos a '11-ben elfogadott módosítás, illetve a módosított feltételrendszer.

Ebből a szempontból nem érint sok sportolót a módosítás, viszont rendezi a hátrányos helyzetű sportolók helyzetét is, tehát kérem az Országgyűléstől, hogy támogassák ezt a módosító javaslatot. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Tapolczai Gergely képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Most, amennyiben szólni kíván, megadom a szót a kormány képviselőjének, Szabó Tünde államtitkár asszonynak.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A képviselő urak által benyújtott 2004. évi I. törvény módosításáról a T/18005. számú törvényjavaslat az olimpiai járadék szabályait kívánja pontosítani, így, ahogy a képviselő úrtól hallhattuk.

Az olimpiai járadék intézményének és mint állami juttatásnak a bevezetéséről 1997 áprilisában döntött az Országgyűlés. Az olimpiai játékokat az egész világon fokozott figyelem kíséri, a televíziós közvetítéseknek és különböző internetes felületeknek köszönhetően világszerte milliók követik az olimpián zajló eseményeket. Egy-egy versenyszámban való részvétel, dobogós helyezés vagy győzelem világszerte ismertté tehet egy sportolót, egy csapatot vagy akár egy országot. Az olimpiai helyezettek nemzeti lobogója, a győztes sportoló nemzetközi szinten is, nemzetének a himnusza szinte a világ összes országában megjelenik és hallható, ennek értéke pedig felbecsülhetetlen.

Az olimpiák történetében az olimpiák művészeti versenyein elért eredményekkel együtt hazánk sportolói 176 arany, 151 ezüst és 174 bronzérmet szerez-

tek. A megszerzett érmek alapján a nyári olimpiai sportágak közül a legsikeresebb sportágaink: a vívás, a kajak-kenu, az úszás, az öttusa és a vízilabda, a téli olimpiai sportágak közül pedig a műkorcsolya sportágunk a legeredményesebb sportág.

S tudjuk, hogy az olimpia és paralimbia ideje alatt közös élményekké válik a szurkolás, a versenyeken, mérkőzéseken történtek megvitatása, közös az átélt öröm és a sikerek. A részvétel, a fair play, a becsületes helytállás, a helyezés vagy győzelem nemcsak a sportolót, hanem az egész országot büszkeséggel tölti el. Az olimpiai játékokon legendává és példaképekké váló sportolók kiemelkedően ösztönző hatással bírnak a társadalomra, az ország sportéletére, hiszen gyermekeink százai kapnak kedvet a sporthoz, egy-egy sportág kiválasztásához, felnőttek kezdenek el sportolni, mozgásgazdag életmódot élni.

Az olimpiai járadék intézményének fő célja a kimagasló sporteredményt elérő sportolók elismerésének, megbecsülésének kifejezése. A magyar állam az olimpiai járadékkal kívánja ezúton is támogatni '97 óta a sportolókat és az őket segítő és támogató edzőket, az évtizedek munkáját, az országnak szerzett örömet és büszkeséget, azzal, hogy a bérből és fizetésből élők átlagkeresetének megfelelő összeget, illetve annak meghatározott százalékát nyújtja életjáradék formájában.

Emellett az olimpiai járadék segít azokon az eseteken vagy nehézségeken, amelyek abból fakadhatnak, hogy a sportoló ifjú és fiatal felnőtt korában ideje nagy részét a sportra fordítja, esetlegesen a tanulás és a felsőfokú tanulmányai rovására.

Az olimpiai járadék megállapításával és folyósításával kapcsolatos feladatokat 2017. január 1-jétől a sportért felelős államtitkárság látja el. Az olimpiai járadék adómentes juttatás, amelynek bevezetése óta eltelt húsz évben többször is módosításra kerültek a járadékkal kapcsolatos szabályok. Ennek során bővült például a járadékban részesülők köre is, előbb az érmes sportolókkal, majd az edzőkkel és a nevelőedzők jogosultságával. Hiszen a nevelőedzők szerepe elengedhetetlen a sikerekhez vezető úton, hiszen az ő feladatuk, hogy a gyermekkorban megszerettség a sportot, és tegyenek meg mindent a sportoló fejlődése érdekében, megalapozva ezzel a sikeres jövőjüket. Emellett a csapatsportágakat nézve, az edzők körében szintén járadékra jogosult a szövetségi kapitány is. Mindemellett az elmúlt időszakban kiegészítésre került az olimpiai járadékra jogosító sportesemények köre is, többek között például a paralimpiával és a siketlimpiával, valamint bevezetésre került a járadék összegének az aranyérmek számához tartozó megállapítása is.

Emellett az olimpiai járadékra való érdemtelenység intézménye is, ahogy a képviselő úrtól is hallhattuk, bekerült a törvénybe, amelynek eredményeként nem részesülhet olimpiai járadékban, aki büntetett előéletű vagy próbára bocsátás hatálya alatt áll.

(16.20)

Mindezen törvényi szabályok alapján ma mintegy 900 fő részesül olimpiai járadékban, sportolói, edzői vagy özvegyi jogcímen. Az Országgyűlés legutóbb 2011-ben módosította a járadékra jogosulttá válás feltételeit, többek között megállapításra kerültek olyan sportszakmai követelmények, feltételek, amelyeknek teljeskörűen meg kell tudni felelni, hiszen valamennyi sportoló azonos módon részesül olimpiai járadékban, függetlenül attól, hogy a járadékra jogosító helyezését milyen sporteseményen, olimpián, paralimpián, siketlimpián vagy sakkolimpián érte el. Ilyen feltétel: az érmes helyezés csak akkor keletkeztet járadékra való jogosultságot, ha a versenyszám kvalifikációs versenyrendszerben került megrendezésre, vagy a versenyszámban, ahogy szintén hallhattuk már, legalább nyolc nemzet vett részt, és indult el. Ezen rendelkezések alkalmazása során előfordulhat azonban, hogy ugyanazon a sporteseményen vagy akár ugyanazon versenyszámban helyezést elérő sportolók közül egyesek jogosultak lesznek olimpiai járadékra, mások pedig nem.

Így történhetett ugyanis, hogy egy csapatsportág egyazon csapatában szereplő játékosai eltérő módon jogosultak a törvény jelen szabályai szerint életjáradékra azon oknál fogva, hogy jelentős eltéréssel töltötték be az életjáradékra jogosultságot jelentő 35. életévet. A szóban forgó csapat egy része 2012. január 1-je előtt, míg több másik tagja pedig csak ezt követően nyújthatta be. Ezért a csapattársakra más és más szabályok vonatkoztak e jelen törvényi szabályozás szerint. Ezen módosít a jelen rendelet is.

A sporttörvény ezen rendelkezését kívánja pontosítani eszerint a képviselői indítvány, amely alapján a módosítás hatálybalépését követően megrendezett események tekintetében rendeli alkalmazni azt, és itt fontos hangsúlyozni, hogy a korábban megállapított sportszakmai feltételek és követelmények továbbra is indokoltak, azokban nem történik változás.

Tisztelt Országgyűlés! A képviselői indítvány kizárólag az említett feltételek, követelmények méltányos alkalmazására tesz javaslatot, amelyek alapján a magyar kormány támogatja a T/18005. számú törvényjavaslatot, és kérem a tisztelt Ház részéről történő elfogadását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az általunk

most tárgyalt, dr. Tapolczai Gergely és Nyitrai Zsolt képviselő urak által benyújtott, a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/18005. számú törvényjavaslat az olimpiai járadék szabályait pontosítja. Először is szeretnék köszönetet mondani Tapolczai Gergelynek, képviselőtársunknak, aki felvállalta ezt a munkát, és aktívan részt vett ezen törvényjavaslat kidolgozásában.

Az olimpiai járadék, illetve korábbi nevén olimpiai bajnoki járadék intézményének mint állami juttatásnak a bevezetéséről 1997 áprilisában döntött az Országgyűlés. Az intézmény fő célja a kimagasló sporteredményt elérő sportolók elismerésének, megbecsülésének a kifejezése. Az olimpiai járadék bevezetése óta eltelt két évtizedben több alkalommal is módosításra kerültek annak szabályai. Bővült például a járadékban részesülők köre az ezüst- és bronz-érmesekkel, majd az edzőkkel, kiegészítésre került az olimpiai járadékra jogosító sportesemények köre, többek között például a paralimpiával, illetőleg a siketlimpiával. Mindezen törvényi szabályok alapján - mint ez már elhangzott - ma mintegy 900 fő részesül olimpiai járadékban sportolói, özvegyi vagy edzői jogcímen.

Az Országgyűlés legutóbb hat évvel ezelőtt módosította a járadékra jogosulttá válás feltételeit; többek között megállapításra kerültek olyan sportszakmai követelmények, feltételek, amelyeknek valamennyi, járadékra jogosító sporteredmény tekintetében érvényesülniük kell. Valamennyi sportoló azonos módon részesül olimpiai járadékban, függetlenül attól, hogy járadékra jogosító helyezését milyen típusú sporteseményen, olimpián, paralimpián, siketlimpián vagy sakkolimpián érte el. Ilyen feltétel, hogy az érmes helyezés csak akkor keletkeztet járadékra való jogosultságot, ha a versenyszám kvalifikációs versenyrendszerben került megrendezésre, vagy a versenyszámban legalább nyolc nemzet vett részt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A sporttörvény 2011. évi módosításának alkalmazását pontosítja az általunk most tárgyalt képviselői indítvány, amely alapján a módosítás hatálybalépését követően megrendezett események tekintetében rendelkezik alkalmazni azt. Kiemelném, hogy ezen, korábban megállapított sportszakmai feltételek, követelmények továbbra is indokoltak, azokban nem történik változás. A képviselői indítvány kizárólag ezeknek a feltételeknek, követelményeknek a méltányos alkalmazására tesz javaslatot.

A Fidesz vezérszónokaként jelzem, hogy frakciónk támogatni fogja a benyújtott törvényjavaslatot. Arra kérem a többi párt képviselőit is, hogy önök is támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Simon Róbert Balázs képviselő úr. Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő

selő úrnak, jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A kimagasló sporteredmények mindenképpen elismerésre méltók. Nem véletlenszerű, hogy nem 2017-ben, hanem már egy hosszú időre visszatekintve, húsz éve működik ez a rendszer. 1997, mint ahogy a Ház falai között elhangzott, az a pillanat, időpont, amikor gyakorlatilag az életjáradék formátuma megjelent.

Nyilván az eltelt húsz esztendőben több változás is bekövetkezett, ezeknek a változásoknak az eredményei azok, amelyekről államtitkár asszony is szólt, az, hogy gyakorlatilag a sportolók túl az edzők vagy épp a nevelődzők is számításba vételre kerültek, vagy épp az özvegyek is érintetté váltak. Ez megítélésem szerint helyes. Ilyes értelemben a járadékban részesülők körének és az ebben a körben részt vevők számának nagyságrendje abszolút mértékben nem tekinthető túlzottnak. Teljesen rendben van a dolog; igen, a kimagasló eredményeket célszerű és szükségszerű is elismerni. És ha egy hatályos törvény olyan sajátosságokat hordoz magában, ami hátrányt jelent például azokra nézve, akik 2012 előtt szereztek érmet, de elsősorban, mint ahogy elhangzott államtitkár asszony részéről is, az életkorukból fakadóan még nem adták be az igényüket az olimpiai járadék iránt, akkor ennek a lehetősége legyen meg. Ilyen értelemben ez megítélésem szerint teljesen helyénvaló.

Van egy másik dolog is viszont, amit mindenképpen a törvénytervezet tárgyalása kapcsán el kívánok mondani. Az, hogy személyesen, de nyugodtan mondhatom a Magyar Szocialista Párt részéről is, az olimpiai és a paralimpiai eredmények nem szabad, hogy elváljanak egymástól. A teljesítmények között nincs, és nem lehet különbség. Mindegyik egyedülálló és mindegyik kiemelkedő, egyenként és külön-külön is. Én méltatlannak érzem, és méltatlannak tartom azt, hogy például a különféle fogyatékosággal bírók esetében vagy emiatt megkülönböztetés van. Nem a járadék vonatkozására gondolok itt elsődlegesen, hanem, mondjuk, a különféle díjazások vonatkozásában.

Olybá tűnik, mintha a paralimpikonok ilyen értelemben - a szóhasználatot sem szívesen teszem - másodrendűek lennének. Nem azok, nem!

(16.30)

Ugyanolyan vagy még fokozottabb teljesítmény van a hátuk mögött, mint bárki másnak. Nem szabad, hogy ez az érzet uralkodóvá váljék. Ilyen értelemben változtatni kell azon a gyakorlaton is, ami a díjazásban való részesítés tekintetében ma különbséget hordoz magában.

Mondhatom tehát, hogy nemcsak én, hanem a Magyar Szocialista Párt azért száll síkra e tekintetben, hogy azonos juttatásban való formátum kialakulása honosodjék meg, azért, hogy ne legyen különbség az olimpikon és a paralimpikon között.

Egyébként pedig zárómondatként a törvényjavaslathoz illetően csak azt az egy mondatot ismétlem meg, ami arról szól, hogy minden olyan törvényváltoztatásnak helye van, ami gyakorlatilag nem kedvezőtlenebb, hanem kedvezőbb helyzetbe hozza mindazokat, akik tetteikkel, kimagasló sportteljesítményeikkel Magyarországnak dicsőséget hoznak. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Elnök úr, köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Bár sok vitára ingerlő hozzászólás hangzott el, de igyekszem nem szétfeszíteni ennek a vitának a kereteit, mert lényegében ez a törvényjavaslat valamelyest technikainak is tekinthető, ráadásul terjedelmét tekintve igencsak rövid, és annyira egyértelmű szerintem a támogatása, hogy egyrészt a vitában minden eddigi hozzászóló támogatásáról biztosította a javaslatot, másrészt a Kulturális bizottság ülésén is egyhangúlag támogatta mindenki ezt az előterjesztést. Úgyhogy nem tudok mást tenni, mint hogy én is megköszönöm Tapolczai Gergely képviselő úrnak és Nyitrai Zsoltnak az előterjesztést.

Tulajdonképpen egy korábbi szabályozási hibát vagy figyelmetlenséget korrigálnak ezzel a javaslattal, és talán amikor ez az ambivalens helyzet megszületett, akkor is az lehetett egyébként a jogalkotói szándék, amit ez a javaslat tartalmaz. Tehát ilyen értelemben nem szeretném szaporítani a szót feleslegesen, a Jobbik is természetesen támogatja az előterjesztést. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Tapolczai Gergely képviselő úr.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat és gondolatokat. Valóban egy rövid és egyszerű javaslatról van szó, ami világossá teszi,

az eddigi problémás helyzet tisztázását célozza. Köszönöm államtitkár asszony támogatását is.

Csak egy gondolatot szeretnék hozzáfűzni a Gúr Nándor képviselőtársam által elmondottakhoz. Valóban nem ehhez a javaslatához tartozik az ön által felvetett gondolat, hogy minden teljesítmény egyenlő; ne legyen különbség a juttatások között. Ez egy külön téma, külön vita tárgya lehet. Csak észrevétel részemről, hogy nemcsak olimpikonok és nemcsak paralimpikonok vannak, hanem siketlimpikonok is. Már nagyon régóta tapasztalom ezt a hátrányos megkülönböztetést, mondjuk így, de ezt értem is, és el is fogadom, mert valóban az emberek többsége, a médiafigyelem többsége is az olimpiára és a paralimpiára irányul.

De vegyük figyelembe, hogy létezik siketlimpia is, mégpedig 1924 óta, és azok a siket sportolók is mindent megtesznek a hazájuk színeiben az eredményekért, tehát kérem, hogy az elkövetkezendő felszólalásaikban - akár a sporttörvény kapcsán, akár a jutalmak vagy járadékok kapcsán - őket is említsük meg, mert ugyanúgy fontos például a speciális olimpia is, illetve a szervátültetettek világjátékai is. De még egyszer köszönöm mindenkinek a támogató hozzászólásokat. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztőnek, Tapolczai Gergely képviselő úrnak a zárszavát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2016. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Költségvetési bizottság által benyújtott előterjesztés T/15813. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, jegyző úrnak, a Költségvetési bizottság alelnökének, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság alelnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Ház! A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi törvény 134. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak minden év május 31-ig be kell nyújtania az előző évre vonatkozó zárszámadását. Az NMHH ennek a feladatnak eleget tett, és a Költségvetési bizottság május 24-ei ülésén benyújtotta az Országgyűlés részére.

Szeretném kiemelni, hogy a tavaszi bizottsági ülésen a hatóság zárszámadása kapcsán jelentős vita nem alakult ki, azt 10 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül fogadta el. Ez a törvényjavaslat összesen négy külön költségvetés végrehajtásáról számol be. Két beszámolót tartalmaz: egyrészt

a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság és a Média tanács külön beszámolóját, továbbá két költségvetést: a Média tanács kezelésében lévő bevételek és kiadások költségvetését, illetve a Médiaszolgáltatást Támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetését.

A hatóság teljes, törvény szerinti költségvetési bevételi előirányzata 32 milliárd 297,6 millió forint volt, ami 2016-ban 33 milliárd 372,1 millió forintra teljesült. Ez összességében 3,3 százalékos túlteljesítést mutat.

A Média tanács 2016. évi működési költségvetésének végrehajtásáról néhány szó. A tanács működési előirányzata 173,9 millió forintot tett ki. Ez az előirányzat tartalmazza a tagok tiszteletdíjait, a szakértői kiadások fedezetét és a társzabályozók működési támogatására fordítható összegeket. A költségvetési bevételek 496,2 millió forint értékben teljesültek, ami 3,1 százalékkal haladja meg az eredeti előirányzat összegét.

A finanszírozási bevételek az előző évek maradványait tartalmazzák 129,9 millió forinttal, amelyek magában foglalják a 2016. évi jóváhagyott 82,2 millió forintos többlet-kötelezettségvállalással terhelt összeget, valamint a Média tanács korábbi évek tartalékait 47,7 millió forint összegben. A bevételek így összességében 626,1 millió forint összegben teljesültek 2016-ban. A Média tanács költségvetési kiadásai 509,7 millió forintos összege az eredeti előirányzat 105,9 százalékos túlteljesítését mutatja, amely az előzőekben említett maradványátutalással magyarázható.

A Média tanács kezelésében lévő bevételek és kiadások költségvetése: a Média tanács által kiszámlázott, véglegesen az MTVA-t illető bevételek 2016-ban az alábbiak szerint teljesültek. A médiaszolgáltatási díj-bevétel 1 milliárd 133,2 millió forint, amely az eredeti előirányzat 3,9 százalékos túlteljesítését jelentette.

A frekvencia- és támogatási pályázatidj-bevétel összesen 38,1 millió forint, ami a tervezett bevétel 66,8 százaléka, a kötbér-, bírság- és késedelmi kamat-bevételek pedig 28,3 millió forinttal teljesültek.

(16.40)

A bankköltség térítése előirányzaton belül nem történt teljesítés. Így tehát a 2016. évi bevételi teljesítés 1 milliárd 245 millió forintot tett ki. A Média tanács kezelésében lévő 2016. évi összes kiadás a bevételi előirányzatokhoz hasonló nagyságrendben teljesültek, 1 milliárd 266,3 millió forintot értek el.

A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetéséről néhány szó. Az MTVA bevételi költségvetésének gerincét a közszolgálati hozzájárulás adja, amelynek összege az Mttv. alapján került betervezésre 69,9 milliárd forint összegben. A teljesülés ezzel megegyezően történt, az összes bevétel 87,6 milliárd forint volt, míg a költségvetési kiadások 88,5

milliárd forintot értek el. A 0,9 milliárd forintnyi hiány a költségvetésen kívüli tételeken jelentkezett.

Tisztelt Ház! 2012-ben az MTVA megvásárolta a Kunigunda utcai székházat. A székház megvételére, valamint a korábbi években felhalmozódott adósságok rendezésére hitelt vett fel az intézmény. A komplex hitelcsomag 36 milliárd 629 millió forint beruházási hitelből, 20 milliárd forint forgóeszközhitelből és 4 milliárd forint folyószámlahitelből állt, továbbá 1 milliárd forint összegű bankgarancia-keretet tartalmazott.

Az 1711/2015. számú kormányhatározat a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap adósságkonszolidációjáról és a feladatellátáshoz nem szükséges, állami tulajdonú ingatlanok tulajdonosi-jog-gyakorlásának visszaadásáról szóló rendelkezésének megfelelően a beruházási és forgóeszközhitel átadásra került. A likviditás kezelésére a folyószámlahitel továbbra is az MTVA rendelkezésére áll 4 milliárd forint összegben. Év végére a hitelkeret kihasználtsága 909,4 millió forint volt.

Tisztelt Ház! Az NMHH zárszámadási beszámolóját áttanulmányozva megállapíthatjuk, hogy a hatóság 2016. évi gazdálkodásáról, vagyoni helyzetéről valós és megbízható képet kaphattunk. Ugyanerre a megállapításra jutott a felkért könyvvizsgáló is. A fentiekre tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának, pontosabban az NMHH 2016. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat, azaz zárszámadási törvényjavaslat fekszik előttünk T/15813. számon. Ahogy az előterjesztőtől is hallottuk, ezt a javaslatot 2017. május 24-én a Költségvetési bizottság megtárgyalta és általános vitára alkalmasnak tartotta, s egyben döntött annak benyújtásáról. Megjegyzem, hogy a bizottságban felmerülő kérdésekre az NMHH képviselői részletes tájékoztatást nyújtottak szóban és írásban. Szeretném azt is megemlíteni mint a Kulturális bizottság tagja, hogy a múlt héten, azaz október 25-én szerdán az NMHH elnöke a költségvetési sorok mögötti szakmai tartalmakat is részletesen kifejtette.

Tisztelt Ház! Néhány szót a költségvetésről, hiszen a zárszámadási törvényjavaslat, ahogy hallot-

tuk, négy külön költségvetés végrehajtásáról számol be. Ezek a következők: a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság beszámolója, a Médiatanács beszámolója, a Médiatanács kezelésében lévő bevételek és kiadások költségvetése, valamint a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő költségvetése. Ezekről a számokról egy picit más dimenzióban szólnék, mint ahogy hallottuk Szűcs Lajos képviselőtársamtól.

Az első költségvetés a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság beszámolóját tartalmazza. Itt, ahogy hallottuk, a bevétel kerekítve 33,4 milliárd forint volt, amely mintegy 3,3 százalékos többletet jelent a törvény szerinti eredeti előirányzathoz képest. Én csak megemlítem, hogy melyek a főbb bevételi jogcímek. A legnagyobb bevételi jogcím a frekvenciadíjak közel 20 milliárd, pontosan 19,3 milliárd forint értékben, az azonosítók díja 2,5 milliárd forint értékben, és a felüyeleti díj 1,9 milliárd forint értékben. Emellett még működési célú támogatás és a kiszámlázott áfa is megtalálható. Ezek a bevételek tehát.

A kiadások 29,3 milliárd forintban teljesültek, és ez a törvény szerinti eredeti előirányzat 90,7 százaléka. Ez klasszikus módon, nem akarom megismételni, személyi, dologi juttatásokat, felhalmozási kiadásokat és egyéb működési célú kiadásokat jelent. S ahogy hallottuk az előterjesztőtől, a tartalékképzés is megtörtént, amelyet részletesen felsorolnak, hogy mire fordítottak.

A második költségvetés a Médiatanács költségvetése, amely 496 millió 200 ezer forinttal teljesült. Ez is többletet, mintegy 3,1 százalékos többletet mutat.

Itt a költségvetési kiadások egyenlegben vannak, valamennyi maradványösszeg maradt, egész pontosan 68,7 millió forint, amelyet tartalékképzésre javasolunk átutalni a hatóság számára. Tehát ez egyfajta tartalékképzést jelenthet.

A harmadik költségvetés a Médiatanács kezelésében lévő bevételek és kiadások költségvetése, amelynek egyik meghatározó eleme a médiaszolgáltatási díj. Ez azt jelenti, hogy a bevételek teljesítése 1 milliárd 245 millió forint volt, ami az eredeti előirányzathoz képest 6,1 százalékos többletet jelent, aminek a magyarázata csak az lehet, hogy a médiaszolgáltatásdíj-bevételeken túlteljesítés jelent meg, és ezt a pénzforgalmi teljesítést nem lehetett tervezni.

A negyedik az MTVA költségvetése. A bevételi költségvetés gerincét - mint hallottuk az előterjesztőtől - a közszolgálati hozzájárulás adja, és itt egyenlegben vannak a kiadások és a bevételek. Pontosabban van egy 0,9 milliárd forintos hiány, hiszen az összes bevétel 87,6 milliárd forint volt, míg a költségvetési kiadás 88,5 milliárd forint.

Tisztelt Ház! A vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetről a beszámoló a frakciónk szerint valós képet ad, így összességében megállapítható, hogy az érintett intézmények a számviteli és államháztartási előírások betartását transzparens módon hajtották

vége, a költségvetési törvényben és a médiatörvényben meghatározott feladatokkal. Mindezek alapján a fenti összegek jóváhagyását támogatjuk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vinnai Győző képviselő úr. Most megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A felszólalásom első felében a költségvetési, illetve a zárszámadási javaslat benyújtási módjáról és eljárásrendjéről szeretnék egy kicsit beszélni, utána pedig a konkrét tételekre, illetve különböző projektekre, amik szerepelnek benne, szeretnék rákérdezni. Csak igazából nem tudom, ki az, akinél rá tudok kérdezni. Épp ezért szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy bár a Költségvetési bizottság az előterjesztő, de magát a szakmai tartalmat, a szakmai működést a Kulturális bizottság tudja vizsgálni.

(16.50)

Ilyen értelemben egy picit a sok bába között elvész a gyerek esete áll fenn, hogy az NMHH működéséről átfogóan, összességében nem tud az Országgyűlés egységes szerkezetben informálódni.

Az NMHH pénzügyi beszámolójának nincsen független auditálása. Ez is nagyon furcsa. Van egy könyvvizsgálói vélemény, és az NMHH ezt minden évben megteszi, csak ő bízza meg azt a könyvvizsgálót, aki az ő költségvetését és zárszámadását ellenőrzi, tehát gyakorlatilag ugyanaz a megbízó, mint akit ellenőriznek. Egy önellenőrzés van gyakorlatilag ezzel kapcsolatban. Ez a könyvvizsgáló egyébként az Országgyűlésnek nem tartozik felelősséggel, tehát ez is egy elég furcsa helyzet, hogy az Országgyűlés, mint amelyik kvázi beszámoltatja a Médiatanács elnökét évről évre, a költségvetéssel kapcsolatban nem tud senkit beszámoltatni, az előterjesztő maga a Költségvetési bizottság. A Költségvetési bizottság pedig effektíve, de facto nem ő végzi el az NMHH költségvetésének a megtervezését, illetve a zárszámadásának a megtervezését, csak az NMHH által, az ő szakapparátusuk által szolgáltatott adatokra tud támaszkodni, és így tudja benyújtani ezt a javaslatot, ami így egy elég furcsa helyzet.

Raadásul van egy központi költségvetés, aminek meg nem része az NMHH költségvetése, hanem egy önálló költségvetés. Szóval, ilyen állam az államban működik tulajdonképpen az NMHH. Olyan, mintha két állami költségvetésünk vagy két állami zárszámadásunk lenne, mert az egyikbe nem integráltuk bele a másikat. Szükségesnek tartanánk tehát, hogy a szakmai beszámolóval együtt tárgyalja az Országgyű-

lés plenáris ülése, és szeretnénk azt, ha a Médiatanács elnöke kérdezhető lenne legalább ezekben a kérdésekben, mert a Kulturális bizottság ülésén a szakmai tartalommal kapcsolatban tehattünk fel mindössze kérdéseket.

Én most itt azért elmondom az észrevételeimet ezzel kapcsolatban, csak a Költségvetési bizottság nem kompetens a kérdésben, hátha kapok választ, ha nem is az előterjesztőtől, de az NMHH-tól.

Minden évben felmerül a tartalék kérdése, és ez itt is téma lesz. A hatóság teljesített kiadása 29,3 milliárd forint, ehhez képest ennél 10 milliárd forinttal több tartalékot hoztak át az adott évre. Ez egy elég furcsa helyzet, ha több a tartaléka, mint az adott évben maga a működési összköltsége, és ebből is 7 milliárd forint az MTVA-nak adott pénz volt, tehát nem a hatóság kiadása. Tehát elég furcsa, teljesen felesleges kiadás ez a költségvetés részéről, ha a hatóságnak egyébként biztosított a működése.

Nagyon sokat hangoztatja a kormányoldal a bürokráciacsökkentést. A 27. oldalon mégis azt látjuk, hogy a dolgozói létszám folyamatosan bővül a hatóságnál. 2011-ben még csak 563-an dolgoztak itt, 2016-ban pedig már 646-an, tehát jelentős emelkedés van. A jövő évi javaslat, aminek a vitája ezt a napirendi pontot követi majd itt a plenáris ülésen, ott már 680-nal számolnak.

Politikailag érdekes a következő tétel, amit ki szeretnék emelni, és lehet, hogy tőlem az még pikánsabb lesz. Nem szeretnék politikailag semmiféle módon közösséget vállalni a Klubrádióval, de azért az elég furcsa, hogy 2016-ban 129 milliót kellett kifizetniük azért, mert gyakorlatilag koncepciók eljárásban lehetetlenítették el ezt a rádiót.

A következő kérdésem a 37-38. oldalon található „Hír-közmű” projekttel kapcsolatos. Ezt 2012-ben jelölték ki, és szintén nem tudom, hogy ki az, aki tud erre válaszolni, de 6,25 milliárd forintot különítettek el erre, ez nem kevés. Egyébként előremutatónak tűnik maga ez a projekt, de jó lenne tudni, hogy mikorra várható az, hogy ezt befejezik, összességében mennyibe fog kerülni az adófizetőknek, és milyen részleteket lehet megtudni ennek a projektnek az állásáról. Még egyszer mondom, 2012-ben jelölték ki, és itt is csak egy ilyen tétel szerepel.

Ugyanez a helyzet digitális átállás II. projekttel, amit 2020-ra be is kellene fejezni. Itt is egy furcsa helyzet áll fenn, mert 2013-ban határoztak a digitális átállás első lépcsőjéről. Amikor ez megkezdődött, olyan technológiát kezdtek el bevezetni, amit most már le is kell cserélni. Tehát jó lenne tudni itt is, hogy hogyan állnak ezzel, tartható-e a 2020-as céldátum, illetve hogy a 7,1 milliárd forint, ami szerepel, az a teljes összeg, vagy ez nőni fog még. Ezzel kapcsolatban is lenne tehát kérdésem.

A zárszámadásban szintén szerepel a médiatudatossági program, ami egy rendkívül fontos része kellene hogy legyen az egész médiakérdésnek, nem-

csak az NMHH működésének, hanem az összes médiumnak, sajtóterméknek és mindenkinek ezt kiemelten kellene kezelnie, aki bármilyen kapcsolatban is van a médiával, beleértve egyébként a politikusokat is. Tehát nagyon előremutatónak tartom, hogy elindult ilyen program, és hogy a fiatalok kifejezett célcsoportja ennek. Ez egy nagyon fontos dolog, de azért megtudhatjuk ebből, hogy elég csekély az elérése ennek sajnos, tehát ezt nagyon jelentősen kellene növelni.

Szintén a költségvetésnél egy 10 milliárd forintos tartalék szerepel betervezve. Az indokolásban írják arról, hogy ezt részben a médiatudatosság növelésére szeretnék fordítani, de az indokolásnak normatív ereje nincsen; és ha tartalékként tervezik be, miért nem tervezik úgy a költségvetést, hogy kifejezetten már meg is határozzák normatív erővel bírva azt, hogy ezt a médiatudatosság növelésére fogják fordítani, illetve fontos lenne, hogy kiterjesszük a különböző célcsoportokat, ne csak a fiatalokat, hanem más társadalmi rétegeket is jó lenne, ha elérnénk mindezzel kapcsolatban.

Minden évben elmondom, de soha nem történik semmilyen változás a rádiós digitális átállásban. Ez is egy mulasztása már Magyarországnak. Többször már elmondtam itt a plenáris ülésen, erre sem kaptam soha választ. Nyilván az érveket talán nem is kellene megismételni, hogy minőségibb hangzást tudnánk így elérni, liberálisabb lenne a piac, tehát több információforrás lenne elérhető, a véleménymonopóliumok így megtörnének. Bár az elmúlt évek tendenciája az, hogy ebben önök nem érdekeltek, sőt az ellenkezője volt az, ami végbement.

A médiatudatossági program kapcsán azért azt is el kell mondanom, hogy ez azért is álságos, mert a politikában és a politikai sajtóban sorozatosan ennek az ellenkezője az, amire példákat látunk. A Jobbikkal szembeni sajtóperek, helyreigazítások mutatják a leginkább, szolgáltatják a legjobb példát arra, hogy a Fidesz pártmédiája gyakorlatilag egy tudatos hazugságra épülően próbálja lejáratni a Jobbikot. Ezt mutatja az egy év alatt több mint 70 megnyert helyreigazítási perünk, majd az ezt követően kialakult gyakorlat, hogy a helyreigazításokat nem közlik le a sajtóorgánumok.

De most már ennél is kreatívabbak, ugyanis hiába nyerünk meg egy sajtótermékkel szemben egy konkrét ügyben egy helyreigazítást, ezt követően újra ezt a hazugságot még egyszer leírják, még egyszer terjesztik. Tehát hiába nyerünk meg egyszer egy sajtótermékkel szemben egy adott ügyben helyreigazítást, ez nem érdekli őket, és újra leírják ezt. Tehát a médiatudatosság növelésére a tekintetben is szükség lenne, hogy az ilyen sajtóorgánumokat, illetve az abban megjelenteket hagyják figyelmen kívül az emberek.

A zárszámadással kapcsolatban ennyit szerettem volna elmondani, a költségvetéshez pedig szin-

tén meg fogom tenni az észrevételeimet. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dúró Dóra képviselő asszony. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. Hosszabban? Rövidebben? *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megadom a szót Szűcs Lajos jegyző úrnak, képviselő úrnak, az előterjesztőnek.

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban ez egy furcsa törvényjavaslat, de talán onnan válik érhetővé, hogy a médiahatóság függetlensége miatt külön törvényjavaslatban kerül benyújtásra. A képviselő asszony kérdéseire szeretném elmondani, hogy nagyon szívesen állunk rendelkezésre, mert a Költségvetési bizottság ülésén jó néhány olyan adat került a jegyzőkönyvbe, amelyeket ön is kérdezett, mint például a tartalékok felhasználása és a létszámkeret vonatkozásában.

(17.00)

Úgyhogy kérem önt, hogy a Költségvetési bizottság jegyzőkönyvéből a kért adatokat nézze meg. Azt gondolom, hogy mivel minden évi költségvetésben és zárszámadásban ez a része benne van a médiahatóságnak, amit az MTVA részére a parlament a nagy költségvetésbe belefoglal, ennek a törvénynek pedig pontosan az a lényege, hogy kifejtve a négy költségvetést, lehet boncolgatni, önök pedig szakmai alapon nézhetik a Kulturális bizottság ülésén, úgy gondolom, hogy ennek a nyilvánossága biztosított.

A könyvelő *(sic!)* és az auditálás kérdéséről pedig csak annyit szeretnék mondani, hogy mivel ők is törvény alapján működnek, teljesen mindegy, hogy ki rendeli meg az auditot, annak a ténylegességéről és teljességéről büntetőjogi felelősség mellett kell nyilatkoznia. *(Dúró Dóra közbeszól.)* Ön azt mondja, hogy „Ó!”, természetesen ez viszont bíróság előtt megtámadható, és ha ezzel kapcsolatban bárkinek más gondolata van, az tegye meg. Szerintem a hatóság és az MTVA áll ennek elébe. Én mint a Költségvetési bizottság alelnöke, vagyok abban a furcsa helyzetben, hogy a képviselő asszonynak elmondhatom, hogy ha a bizottság elnöke szerette volna ezt az előterjesztést megtenni, megtehetné volna, ezt a szerepet azonban én kaptam meg, de ugyanúgy az egész bizottság áll itt most betervezőként, nem kormánypárti és nem ellenzéki, hanem a Költségvetési bizottság teljessége.

Így hát kérem a tisztelt Házat, ennek megfelelően értékeljék a mostani betervezést és a vitát, valamint a tényleges rendben kérem annak elfogadását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen jegyző úrnak mint előterjesztőnek. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2018. évi egységes költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Költségvetési bizottság által benyújtott előterjesztés T/17872. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos úrnak, a Költségvetési bizottság alelnökének, jegyző úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. SZÚCS LAJOS, a Költségvetési bizottság alelnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor néhány mondatot, amit esetleg ehhez a törvényhez ugyanúgy el kellene mondanom, most nem mondok el, a jegyzőkönyv előző részéből ezt meg lehet nézni.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Ház! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot 2010. augusztus 11-ei hatállyal hozták létre, és autonóm államigazgatási szervként működik. Működését saját bevételeiből és költségvetési hozzájárulásból kell fedeznie. A mediaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvény értelmében a hatóság egységes költségvetése egyaránt tartalmazza az NMHH, a NMHH Médiatanácsa és a Mediaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetését. Az NMHH elnöke a törvényben rögzített szeptember 15-ei határidőig megküldte, amit a Költségvetési bizottság október 16-ai ülésén megtárgyalta és benyújtotta az országgyűlésnek.

Az NMHH alaptevékenységi bevételeit a frekvenciahasználatért, az azonosítók lekötéséért és használatáért fizetett díjak, a felügyeleti díj, az eljárási díjak, valamint a beszédett bírságok képezik. Az NMHH költségvetésének bevételi főösszege a 2018. esztendőben várhatóan 34 milliárd forint lesz. A benyújtott törvényjavaslat szerint a Médiatanács hivatali szervének költségfedezetére kapott működési célú támogatás összege változatlanul 2 milliárd 224,4 millió forint.

A hírközlési terület tervezett közhatalmi bevételei 25 milliárd 867,4 millió forint összegűek, 2,7 százalékkal kisebb mértékűek a 2017. évi előirányzatnál. Az azonosítók használatáért kivetett díj tervezett összege 2,5 milliárd forint, amely 2 százalékkal nagyobb mértékű a 2017. évi előirányzatnál.

A tervezett felügyeleti díj 2 milliárd 7 millió forint, ami megegyezik az előző évi összeggel. A bírságok a tudatos fogyasztói döntéshozatal kultúrájának fejlesztésére lesznek felhasználhatók, az Mttv. 134. § (9) bekezdésében meghatározottak szerint. Ezek

tervezett összege 376,1 millió forint, a késedelmi pótlék előirányzati terve pedig 2 millió forint.

A közhatalmi bevételek 78,6 százalékát biztosító frekvenciadíjak 20 milliárd 342 millió forint bevétellel kerültek tervezésre. A bevételkiesés magyarázata a 2600 MHz-es pályázaton elnyert FDD sávdíjak egyszeri, kiemelkedő bevétele, ami csak a 2017. évet érintette.

A kiadásokról néhány szó. A hatóság költségvetésének kiadási főösszegén belül jelentős arányt képviselnek a személyi juttatások és az ehhez fűződő, munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adók. Természetesen a személyi juttatások mértéke a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényben rögzítetteknek megfelelően került meghatározásra. Az illetmények tervezésének kiindulási alapja a 2017. évi átsorolásokkal módosított illetmények 2018. január 1-jei prognosztizált állapota, valamint a 680 fős létszámkeret.

A szociális hozzájárulási adó és az egészségügyi hozzájárulás mértékének 2 százalékpontos 2018. évi csökkentése jelentős megtakarítást jelent. A személyi juttatások és járulékok 8 milliárd 800 millió forintos előirányzata, változatlan létszámmal számolva - 680 főre tervezve - 4,3 százalékkal alacsonyabb a 2017. évi tervezettnél.

A dologi kiadások 11 milliárd 100 millió forintos előirányzata tartalmazza egyrészt a hivatali működés műszaki, infrastrukturális és ügyviteli jellegű kiadásainak, másrészt a konvergencia hatósági feladatrendszer megvalósításához szükséges kiadásoknak a fedezetét, valamint az áfafizetési kötelezettséget is. Az egyéb működési célú kiadások között jelennek meg azok a támogatásra szánt összegek, amelyek a működési kiadások fedezetén túl a tudatos fogyasztói döntéshozatal kultúrájának fejlesztésére szolgálnak. Szintén ezen kiemelt előirányzat tartalmazza a tartalékokat, amely a takarékos gazdálkodás következményeként képződő tárgyévi működési tartalék 10 milliárd 129 millió forintos összegét tartalmazza.

A felhalmozási kiadások 4 milliárd 50 millió forintos tervezett összegében jelentős részt képviselnek a mérőszolgáltatás zökkenőmentes folyamatát biztosító, valamint az informatika területét érintő beruházások, amelyek nagyságrendje csaknem 1 milliárd forinttal kisebb a 2017-esnél.

A Médiatanács 2018. évi költségvetése. A Tanács működési költségeinek fedezetére fordítható tervezett összeg 168,2 millió forint, amely magában foglalja az 5-tagú Médiatanács személyi juttatásait, járulékait, a szakmai működésüket segítő szakértői keretek, valamint a társhatósági működésre tervezett támogatott összegek fedezetét. Továbbá a Médiatanács működési költségvetésében kell kimutatni a médiapiaci bevételek - mediaszolgáltatási díj, pályázati díj - általános forgalmiadó-tartalmát, ami összesen 290,3 millió forint, így a költségvetés főösszege mind bevételi, mind kiadási oldalon 458,5 millió forint lesz.

A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap 2018. évi költségvetéséről néhány szó. A törvény alapján a kereskedelmi és vagyongazdálkodási bevételek az MTVA-t illetik. Az alábbiakban a reklám- és egyéb vállalkozási, valamint pénzügyi bevételek szerepelnek. A bevételek között szerepel közszolgálati hozzájárulásként 71,3 milliárd forint, médiapiaci bevétel: 1 milliárd 91 millió forint, ami a kereskedelmi médiaszolgáltatók által befizetett médiaszolgáltatási díjat is tartalmazza; médiaszolgáltatási szerződészegési kötbér, bírság, késedelmi kamat: 30 millió forint; kereskedelmi, vagyongazdálkodási és egyéb bevételek pedig 8 milliárd 504,1 millió forint.

(17.10)

A kiadások tételes felsorolásáról néhány mondat. Az MTVA működése és műsorgyártása 71 milliárd 588 millió forint, a médiamecenatúra támogatása 3 milliárd 145 millió forint, a közszolgálati hozzájárulás egy részét az MTVA továbbutalja a Médiatechnács hivatali szerve, valamint a Közszolgálati Közalapítvány részére összesen 2 milliárd 625 millió forint értékben, a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt. 1 milliárd 700 millió forint, az egyéb tételek összesen, a Közszolgálati, Kulturális Nonprofit Kft. támogatása, a Közszolgálati Médiaakadémia támogatása, szerzői jogdíj, kamatfizetés és egyéb összege pedig 1 milliárd 813,2 millió forint.

Mindezekre tekintettel a Költségvetési bizottság a benyújtott 2018. évi törvényjavaslatot megtárgyalta, és ezt a parlament részére benyújtotta. Javasolom képviselőtársaimnak annak megtárgyalását, majd elfogadását. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nincs is itt.)*

Így most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónokát, Vinnai Győző képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2018. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat fekszik előttünk. Az NMHH működésének célja, hogy kiszámítható, következetes, a jogállami garanciáknak és az európai gyakorlatnak is megfelelő egyensúlyt biztosítson a sajtószabadság tiszteletben tartása és a közönség érdekeinek védelme között. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ez súlyos mondat volt.)*

Úgy vélem, mindannyian tapasztaljuk, hogy nap mint nap a médiapiac változik. Sőt, gyorsan változik. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból: Valóban változik.)* Számos új médiapiaci szolgáltatás jelenik meg. Valóban változik, így van. Ezt jó, hogy önök mondják éppen. *(Bangóné Borbély Ildikó: Csak nem jó irányba.)* Átalakulnak a médiafogyasztási szokások, és ebben a versenyben mindenkinek, a közszolgálati médiumoknak is állni kell a versenyt. Ezért elengedhetetlen a pénzügyi források biztosítása a hatóság számára.

Tisztelt Ház! Szeretném megemlíteni, a Költségvetési bizottság alelnöke mint előterjesztő is említette, hogy a napirendi pontot október 16-i ülésén megtárgyalta a bizottság, és általános vitára alkalmasnak tartotta. A bizottsági ülésen megjelentek az NMHH képviselői is, akik az előkészített költségvetési javaslatot ismertették, és a felmerülő szóbeli kérdésekre válaszoltak. Én tartalmilag nem akarom ezt minősíteni, de információim szerint Mesterházy elnök úr újabbnál újabb kérdéseire írásban is részletes kiegészítő tájékoztatást adtak.

Sőt, örömteli, hogy a korábbi évekhez képest a költségvetés részletes indoklása tartalmazza a frekvenciadíjak jogcím szerinti megoszlását is. Itt jegyzem meg, hogy ez kifejezetten a Költségvetési bizottság egy korábbi tagja, Szakács László képviselő úr kérése volt a hatóság felé, és ezt megfontolva az idén már ebben a szerkezetben készítették el a költségvetést.

Tisztelt Ház! Én magam is szeretnék a bevételekről és a kiadásokról beszélni, egy kicsit más bontásban, mint ahogy az előterjesztő elmondta, erről a négy külön költségvetésről. Az első az NMHH költségvetése, ahol a bevételek mintegy 1 milliárd forinttal csökkentek. Ez kimutatható a frekvenciadíjakban, 0,9 milliárd forint csökkenés, itt ennek több tétele van, és van egy csökkenés a működési bevételek áfatartalma miatt is, ez 1,2 milliárd. Viszont az igazgatási szolgáltatásoknál 200 millió forint, tehát 0,2 milliárd forint többlet jelentkezik, így tehát 1 milliárdos a csökkenés.

A kiadásokról volt szó, ezek klasszikusak, személyi juttatások, járulékok, dologi kiadások, felhalmozási kiadások. Tulajdonképpen a kiadási főösszeg a bevétellel megegyezően 34,3 milliárd forint volt. Az előterjesztő képviselőtársam, Szűcs Lajos szólt a tartalékképzésről, én ebbe nem mennék bele részletesebben. Egy nagyon kicsi csökkenést, 200 millió forintos csökkenést mutat a 2017. évi eredeti előirányzathoz képest a '18-as javaslat.

A második költségvetésben, amely a 2018-as költségvetési törvényjavaslat tétele, valójában a Médiatechnács működési költségvetése jelenik meg. Az összegzett kiadási és bevételi főösszeg, ahogy már hallottuk, 458,5 millió forint. Itt természetesen a személyi juttatások, szakértői kiadások, társszabályozók működéstámogatására fordított összegei je-

lenni meg. Illetve, ahogy hallottuk, a Médiatanács kezelésében lévő bevételi előirányzatokat is tartalmazza, azok áfatartalmát is.

A harmadik a Médiatanács kezelésében lévő bevételek és kiadások költségvetése. Itt ez a médiapiacról befolyt bevételeket, a médiaszolgáltatási díjat jelenti. A kiadási és bevételi főösszeg egyensúlyban van, 1 milliárd 120 millió forintot tesz ki.

És az MTVA a negyedik, tehát a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetése, ahol szintén a bevételi főösszeg és a kiadási főösszeg megegyezik, 80 milliárd 871,7 millió forint értékben.

Engedjék meg nekem, hogy egy tételt emeljek még ki, az előterjesztő szólt a médiamecenatúra támogatásáról, amely összességében több mint 3 milliárd forint, 3 milliárd 145 millió forint. Egy tétel, ami a Kulturális bizottság ülésén is elhangzott szakmailag pozitív értelemben, hogy ebből a filmek, különböző kategóriák mellett a médiamecenatúrában szerepel a helyi rádiók, helyi televíziók közéleti magazinjainak, helyi híradóinak támogatása, több mint 1 milliárd, 1 milliárd 51 millió forinttal. Rezsiköltségek is vannak, műsorgyártási költségek is vannak természetesen.

És mint egyéni vidéki képviselő a helyi rádiók műsorszerkesztőtől tudom, hogy nagy segítség ez számukra, hogy közéleti, kulturális műsorokat vagy magazinműsorokat gyártsanak.

Tisztelt Ház! Összességében a négy költségvetést tekintve, a Fidesz vezérszónokaként megállapíthatom, hogy a benyújtott költségvetés megalapozott, kiegyensúlyozott, kiszámítható és átlátható. Ezért képviselőcsoportunk támogatja a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most pedig az MSZP vezérszónoka, Heringes Anita képviselő asszony mondja el a véleményét. Parancsoljon!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon-nagyon szépen köszönöm az NMHH munkatársának, hogy részt vesz az ülésen, hiszen ő az egyetlen, aki minden egyes alkalommal végigüli ezeket a vitákat. Nagyon sajnálom, hogy a vezetői között senki nem érezte úgy, hogy neki ma itt lenne a helye, de az úrnak nagyon szépen köszönöm, hogy itt van.

Tényleg nagyon faramuci helyzet előtt állunk, tisztelt képviselőtársaim, mert a Médiatanács elnöke az, aki nem kérdezhető sehol, semmilyen esetben nem tudjuk a problémáinkat felvetni neki, és semmilyen esetben egyébként nem lehet kérdéseket megfogalmazni hozzá, mert annyira független mindenkitől - csak a kormánypárttól nem. Egy olyan hatóságról beszélünk, amelynek legfőbb feladata lenne a függetlenség védelme, a szabályok betartatása. És pont a média területén. Ami sajnós ebben az ország-

ban jelen pillanatban nem valósul meg, vagy elég részrehajlóan.

Az elmúlt időszakban sok szomorú dolog történt, amiben a médiahatóság nem tette meg azokat a lépéseket, amiket egy demokratikus országban meg kellett volna, és megtette abban az esetben, amikor a kormánypártot védeni kellett, vagy amikor a kormánypárti képviselőket vagy a kormánypárti médiát kellett védeni. Reméljük, hogy ez nagyon gyorsan meg fog változni, és végre a kormányváltás után lehet egy olyan médiahatóság, amelyik függetlenül végezheti majd a munkáját.

(17.20)

Mert azt gondolom, arra van szükség, hogy ez a terület legyen az, ami mindenképpen teljesen független mindenkitől.

A Költségvetési bizottság ülésén kormánypárti képviselők nem érezték úgy, hogy lenne kérdésük a médiahatóság munkatársaihoz. Sőt, a kérdések nagy részére nem azért született írásban válasz, mert túl szerette volna teljesíteni a médiahatóság, hanem mert nem tudott válaszolni a kérdésekre, amelyeket az elnök úr, Mesterházy Attila feltett. Ezért írásban kívánt válaszolni arra például, hogy hány ösztöndíjasuk van pontosan, és egy csomó olyan kérdésre, amelyre, azt gondolom, felkészült beszámolóban meg kellett volna adniuk ott, adott pillanatban a válaszokat. Reméljük, hogy minden képviselő számára elérhető lesz majd azon írásban megtett válaszok, amit a bizottsági ülésen jegyzőkönyvben megígérték az elnökök és vezetők. Azt gondolom, egy független médiahatóságnak ez alapvető feladata, hogy mindenki számára elérhetővé tegye az információkat, és tudjon válaszolni a kérdésekre, hiszen állami pénzből kapják a fizetésüket.

A következő évek működési tartalékait törvény szabályozza. Évente legfeljebb a tényleges adott évi bevétel 25 százalékának megfelelő mértékű tartalékot képezhet ez a szervezet. Ezt is nagyon sikerült túlteljesíteniük. Azt gondolom, hogy ez egy kevésbé demokratikus országban tapsot érdemelne. De egyébként egy kevésbé demokratikus országban ösztönettenek a két kezüket valószínűleg, ha olyan híradót tudna a közmédia előadni, mint amelyet sajnós ma Magyarországon láthatunk. A riogatás, a kékfény és a kormánypártok fényezésén kívül mást nem nagyon találhatunk ezen közszolgálati híradókban.

De nézzük tovább! Nagy örömeinkre szolgál, hogy az NMHH vezetői örömmel jelezték a bizottsági ülésen, hogy sikerült a személyi költségeket csökkenteni. Azt nem nagyon tudjuk, hogy ha a létszám nőtt, és ha az NMHH elnöke egyébként a jó munkáért két és fél havi pluszjuttatást adhat minden évben a dolgozóinak, akkor hogy tudott egy növekvő létszám mellett csökkenni ez az összeg. Biztosan a kormánypárt hathatós segítségével lehetett mellette, mást na-

gyon nem tudok elképzelni, vagy csak a számok macacs dolgok, és valami nem stimmel ezzel kapcsolatban. Ha azt nézzük, hogy mekkora bérek vannak ennél a független hatóságnál: a foglalkoztatottak száma most 655 fő, mert nagy örömünkre szolgálva egyelőre nem töltötték fel a 680 fős maximális létszámot; a juttatások kiegészítésekkel, lakhatási támogatással, utazási költség-támogatással átlagban 695 ezer forintra tehető, a vezetőik fizetése pedig 1 millió 30 ezer forintra tehető átlagban. Azt gondolom, ez erőteljesen túl van árazva, és nagyon-nagyon örülnének sokan, ha ilyen minőségű munka mellett ilyen jó fizetéssel tudnának dolgozni ma Magyarországon. Azt gondolom, hogy az orvosokat és az ápolókat kellene körülbelül így megfizetni, nem egy ilyen kvázi független hatóság dolgozóit.

Nagy örömünkre szolgál, hogy a középiskolások, a 9 és 16 év közötti diákok jelentkezhetnek az MTVA-hoz megnézni, hogyan működik ez a közszolgálati média. Egyébként a vezetők is elmondják, hogy a lehetőség megnyitása után negyed-fél órával betelik mindig a középiskolások jelentkezési lehetősége. Azt gondolom, hogy a program maga nem lenne rossz, az ötlet egyébként jó is lehetne, ha nem azt a működést kellene végignézniük az MTVA-nál, ami Magyarországon ma látható. Nagy örömünkre szolgál, hogy az ösztöndíjprogramba felvett diákok a független közszolgálati tévében majd munkát is kaphatnak. Reméljük, hogy független újságírókként tudják végezni a munkájukat, és senki nem befolyásolja majd őket a következő időszakban.

A médiafelügyeleti szerveknek pont az lenne a feladata, és azért hozták őket létre, hogy betartassák a műsor- és médiaszolgáltatás alapvető szabályait, rajtuk keresztül állami kereteket szabjanak a piacnak, és megakadályozzák egyes szereplők túlzott befolyását. Ilyenkor mindig eszembe jut valahogy a megyei lapok története, amit, azt gondolom, nem kell mélyebben kifejtenem önök számára, mert mindenki nagyon jól tudja. És valahogy eszembe jutnak vidéki lányként a vidéki kisorádiók, eszembe jut a vidéki rádiópiacban megtörtént területátvétel, ami az elmúlt években nagyon durván, nagyon nagy léptékekben folyik. Hiszen ebben az évben évtizedes múltú, piacvezető vidéki rádiók elbukhatják a frekvenciáikat, és 8 megyeszékhelyen írhatnak ki olyan frekvenciákat, amelyek az elmúlt időszakban üres frekvenciák voltak, csak azért, hogy a baráti télapójuknak, Andy Vajnáknak, a kaporszakállúnak át tudják játszani ezt a területet is.

Tényleg azért gyönyörű ez a történet, mert az egyetlen terület volt, ahol még független rádiók tudtak működni vidéken. Most pedig ez a terület a Rádió 1 számára történik átjátszásra. Nagyon szívesen tettünk volna fel ebben az ügyben is kérdéseket, csak miután a Média tanács elnöke nem kérdezhető, mert annyira független mindenkitől, így nincs hol elmondanunk és megkérdeznünk tőle, ma sem ül itt az

asztalnál. Nincs olyan vezető, akinek ezeket a kérdéseket, problémákat fel lehetne vetni, mert azt látjuk, hogy ők azok, akik bujkálnak minden esetben a képviselők elől is és mindenki elől, aki kérdéseket tehetne fel, vagy csak megkérdőjelezhetnék, hogy szakmailag megfelelő döntéseket hoznak-e. Örülnénk, ha válaszolnának a kérdéseinkre, de ez semmikor nem történhet meg a szabályozásnak köszönhetően.

Pont a vidéki kisorádiók jártak úgy, hogy mondva csinált ürügyekkel, stróman cégekkel szemben indulva, az ő pályázataikat a legtöbb esetben alaki okokra hivatkozva visszadobták, vagy pedig csak elírásokra hivatkozva, és vagy stróman cégek vehették át a helyi kisorádiók frekvenciáit, vagy a Rádió 1-nek átjátszva, törvényi kiskaput megtalálva adhatták át a műsorszolgáltatás jogát. Nem tudom, tisztelt képviselőtársaim, tudják-e, hogy az önök szabályozásának köszönhetően abban az esetben, ha egy kisorádió megnyer egy frekvenciát, a 24 órából 20 órában átadhatja a sugárzás jogát egy másik rádióknak, és az ő frekvenciáján szólhat egy másik rádió műsora. Így lehet a Rádió 1-nek egyébként átadni jó pár helyen a 24 órából 20 órában a műsorszórás jogát, és a 4 óra lehet akár hajnalban is, vagy lehet csak zenét játszani. Onnantól kezdve akár nem is kell átjátszani teljes mértékben ebbe az egy kézbe ezeket a rádiókat, hanem csak egyszerűen a kiskaput kell jól használni.

Azt gondolom, komoly feladata lesz a '18 utáni kormánynak, hogy újra fel tudjon állni egy független média, hogy újra felálljon egy független hatóság, függetlenül tudjanak a rádiók, tévék, újságok és online portálok híreket megfogalmazni, és legyen egy független MTI, amely minden kérdésre, minden hírre függetlenül tud reagálni, és nem eldönti, hogy mely híreket hozza le és melyeket nem, ki közszereplő és ki nem, és hogy kiről milyen híreket lehet megjelentetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy éppen a felkészültségben lévő hiányosságok miatt, és mert válaszadó sem ül a teremben, így nagyon nehéz lenne támogatni ezt a javaslatot. Ilyenkor az jut eszembe, hogy legalább lenne valaki, aki vállalja ezért a felelősséget, aki ide beül, és megpróbálja megvédeni, hogy nekik miért van erre az összegre szükségük, miért kell növelni a létszámukat minden egyes évben egyre nagyobb létszámmal, és hogy mi az a szakmai minimum, amit letesznek az asztalra. Mert azt mondom, hogy olyan költségvetési pénzről van itt most szó, amit az adófizetők adnak össze, és amiben nem lehet úgy dönteni és nem lehet csak úgy odaadni valakinek, hogy az nem áll ki érte.

Azt gondolom, önök hoztak egy olyan törvényt, amelyben védik azt, aki kiszolgálja önöket. Sajnálom, hogy a kormányparti képviselők ilyen kevés számban vesznek részt, mert legalább ők védenék meg. Sajnálom, hogy az egyetlen bizottságban, a Költségvetési bizottságban, ahol feltehető volna a teremben ülő két képviselőtársam a kérdéseit, ott sem tették meg,

mert mindent elfogadva csak végighallgatták az ülést. Nagyon sajnálom, hogy a kormány részéről senki nem gondolja úgy, hogy a teremben kellene ülnie, állni a kérdéseinket és válaszokat adni. Sajnálom, hogy a Médiatanácsból, az NMHH-ből sem ül itt senki.

Azt gondolom, hogy ez botrány, és nem szabad, hogy így maradjon. Éppen ezért a '18-as költségvetés az utolsó olyan költségvetés, amit így kell tárgyalni. '19-től nem lesz kérdés, hogy ez nagyon-nagyon máshogy fog menni. *(Magyar Zoltán: Úgy van!)* Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

(17.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szűcs Lajos képviselő úr azt mondta, hogy nem ismétli meg az előző napirendi pontnál elmondottakat, amelyek erre is vonatkoznak, így én sem fogom ezt megtenni; amit akkor a zárszámadásnak az eljárásával kapcsolatban elmondtam, az ugyanúgy érvényes a '18-as költségvetéssel kapcsolatban is. Így megspóroltunk három percet mindannyiunknak, hogy ezt megismételjem, nem teszem.

Viszont a '18-as költségvetés kapcsán azért ki kell emelnem egy dolgot, és arról kénytelen vagyok részletesen is beszélni, ez pedig a közmédiának a költségvetése. A közmédiát a '18-as terv szerint átlépi, eléri a 80 milliárd forintos átlomhatárt - talán nagyon sok ember fel sem tudja fogni, hogy ez mennyi pénz -, és a dologi kiadásokra, tehát a műsorgyártásra például 51,5 milliárd forintot fog elkölteni. Most itt azt, hogy a műsorgyártás mennyiben történik a belső munkatársak segítségével, és mennyiben külső cégeket, gyártókat tartanak el ebből, vagy mennyiben kormányközeli vállalkozókhoz vándorolnak ezek a pénzek, hagyjuk is, mert itt az ellenőrzés kapcsán egyébként az NMHH esetében még lehet vitatkozni arról, hogy mennyire működik az Országgyűlés ellenőrzési lehetősége, de Vaszy Miklós vezérigazgató urat szintén meghívtuk a Kulturális bizottság ülésére, és ő kerek perccel kvázi nem hajlandó eljönni a Kulturális bizottság ülésére. 80 milliárdért azért már befáradhatna az Országgyűlésnek a szakmai ellenőrző testülete elé, és válaszolhatna a kérdéseinkre, de ezt nem teszi meg, tehát őneki semmikor nem alkalmas az, hogy a Kulturális bizottság ülésére bejőjön, mert semmilyen jogszabály nem kötelezi őt erre.

Pedig lenne bőven kérdésünk, mert az a szakmai színvonal, ami a magyar közmédiában az elmúlt két-három évben minden tekintetben kialakult, az valami botrány, és itt nemcsak a politikai tartalomról vagy a

közmédiának az ilyen elképesztő mértékű átpolitizálásáról kell beszélni, hanem hogy számos olyan embert tesznek képernyőre, aki erre egyébként alkalmatlan lenne, és ez nemcsak a televízióra igaz, hanem sajnos a rádióban is gyakran tapasztaljuk azt, hogy magyartalanul beszélnek, beszédhibával kerülnek oda, nem tudják felolvasni, elolvasni azt, ami eléjük van téve, és sorolhatnánk. Tehát igenis számos olyan változás történt, ami szakmailag is rendkívüli mértékben rontotta a színvonalat a közmédiában.

Azt, hogy politikailag brutálisan kiegyensúlyozatlanul működik - de brutálisan kiegyensúlyozatlanul működik! -, azt már talán így el sem kéne mondanom, de azért elmondom, hogy volt olyan műsora a közmédiának, amelyben a Médiatanács beszámolója szerint a kormánypárti megszólalók aránya 89 százalékos volt - 89 százalék! *(Heringes Anita: Ez a kiegyensúlyozottság!)* Egy dél-amerikai látszatdemokráciában nagyobb teret engednek az ellenzéknek, könyörgöm, mint hogy 11 százalékban jelenjen meg a teljes ellenzék, a teljes ellenzék összesen 11 százalékban, a Jobbiknak a megjelenése egyébként 3 százalék volt. Lenne tehát hova fejlődnie a kiegyensúlyozott tájékoztatás tekintetében is a közmédiának.

Hogy érzékeltessem azt egy picit, hogy mennyire sok ez a 80 milliárd forint, a Reklámszövetség adatai alapján a teljes kereskedelmi elektronikus média teljes reklámbevétele az előző évben 65,5 milliárd forint volt, tehát a teljes kereskedelmi elektronikus média teljes reklámbevétele 15 milliárd forinttal kevesebb, mint amiből a közmédiát gazdálkodik a következő évben. A nézettség tekintetében pedig az összes csatornának az aggregát nézettsége 15 százalék körül van, akkor ment fel 20 százalékra, ha vagy foci-Eb volt vagy olimpia volt, egyébként 15 százaléknál magasabbra nem megy a közmédiának a nézettsége. Ebből a pénzből ilyen hatékonyságot produkálni, úgy gondolom, kérdéseket vet fel.

Nyilvánvaló, hogy a közmédiában esetében egyébként nemcsak a nézettség az, amit figyelembe kell venni, nyilván vannak olyan értékteremtésre hivatott részei egy közmédiának, vagy olyan szempontok is, amelyek nem csak a nézettséget kell hogy figyelembe vegyék, de akkor is, 80 milliárd forintból 15 százalékos nézettséget produkálni, én úgy gondolom, elég szegényes, és pont ezért is lenne kérdésünk, számos szakmai kérdésünk a vezérigazgató úrhoz, ha megjelenne a bizottság ülésén.

De egyébként nemcsak a bizottság ülésén nem járt soha, hanem a Közszolgálati Közalapítvány kuratóriumában sem, amely az egyetlen olyan médiatesztület, ahova egyébként az ellenzéki frakciók is delegálhattak egy-egy tagot, de oda sem hajlandó elmenni, a Közszolgálati Közalapítvány kuratóriuma előtt sem jelent meg soha.

Arról beszélni tehát, hogy ez a költségvetés vagy egyébként az MTVA működése, vagy a közmédiát

működése átlátható lenne, és hogy az információk hozzáférhetőek a képviselők számára, én úgy gondolom, hogy elég arcátlan, és egész egyszerűen nem igaz.

Vinnai képviselő úr említette, hogy a médiapiac milyen gyorsan változik. Szeretnék erre a gyors változásra egy konkrét példát, illetve néhány konkrét példát felhozni, ez pedig a nyomtatott lapoknak a piaca, hogy az milyen gyorsan megváltozott. Az elmúlt néhány évben a hús legolvasottabb napilap tulajdonosi hátterét szeretném önnel ismertetni. Az első a Bors, Andy Vajna érdekeltségébe tartozik; a második a Kisalföld, szintén Andy Vajna; a harmadik a Vas Népe, Mészáros Lőrinc; a Kelet-Magyarország egyikük tulajdonába sem tartozik, hanem egy másik úriemberé; a Zalai Hírlap szintén Mészáros Lőrincé; a Nemzeti Sport szintén Mészáros Lőrinchez köthető; a Dél-Magyarország Andy Vajnához; majd két kivétel következik megint; ismételten visszatérünk Mészáros Lőrinchez; majd a Népszava következik Puch László érdekeltségével; aztán az Új Dunántúli Napló, Mészáros Lőrinc; a Petőfi Népe, Mészáros Lőrinc; a Somogyi Hírlap, Mészáros Lőrinc; a Magyar Nemzet, Simicska Lajos; a Békés Megyei Hírlap, Mészáros Lőrinc; az Új Néplap, Mészáros Lőrinc; a Tolnai Népújság, Mészáros Lőrinc; a 24 Óra, Mészáros Lőrinc; és a végén a slusszpoén: a Heves Megyei Hírlap, szintén Mészáros Lőrinc.

Tehát hogyha valahol kialakul a versenyt torzító, az információforrások sokszínűségét korlátozó piac, akkor ez aztán brutálisan az. Tehát hogy a 20 legolvasottabb napilapból 13 ugyanahhoz az emberhez és az ő érdekeltségéhez tartozzon, akinek egyébként a televíziós piacon is és az internetes piacon is rendkívül komoly érdekeltségei vannak, úgy gondolom, hogy ezt védeni egész egyszerűen nem lehet, és még persze hozzátartozik a Magyar Idők is, csak az nem szerepel szerencsére az első hús legolvasottabb napilap között, de sorolhatnánk azt, hogy hogyan változott meg - az ön szóhasználatával élve - az elmúlt időszakban a médiapiac igen gyorsan. Ilyen terjeszkedésre valóban nem volt példa az elmúlt időszakban vagy ezt megelőzően Magyarországon. Úgyhogy Mészáros Lőrinc egy újabb világsúcsot tudhat a magáénak, gázszerelő léte a média területén is igen jól tájékozódik, és rendkívül jó befektetéseket tud szerezni - de nem szeretnék cinikus lenni, mert ez egyébként annyira nem vicces.

Tehát a 2018-as költségvetés kapcsán is az mondható el, amit az előző napirendi ponttal kapcsolatban megfogalmaztam például a tartalék vonatkozásában, illetve az MTVA esetében arcátlannak tartom a vezérigazgatónak a magatartását, a 80 milliárd forintot pedig mind a nézettség tekintetében, mind a szakmai színvonal tekintetében rendkívül túlzónak.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A vezérszónoki felszólalások végére értünk, független képviselő nem tartózkodik a teremben.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője jelentkezett kétperces hozzászólásra. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én Dúró Dóra képviselő asszonnyal ellentétben azt gondolom, és vitatkoznék a képviselő asszonnyal, hogy a közmédia hatékonysága szerintem kiváló a nézettségi adatokkal szemben, azért kiváló, mert sikerült a kormánynak elérnie, hogy teljes agymosáson mennek keresztül azok, akik ma a közmédiából értesülnek bármiről, és ebben kiváló a közmédia. Csak közben fel kell tenni a kérdést, hogy a médiahatóságnak nem lenne-e ezzel dolga vagy felelőssége, hogy eltűri, ami ma a médiapiacon zajlik.

(17.40)

Az, hogy kiegyensúlyozott? Hogy egyenlő esélyek? Hogy az esélyeket megadják, hogy egyformán megjelenhessenek a vélemények? Egyetlenegy példát szeretnék felhozni.

Ma sajtótájékoztatót tartottunk az isztambuli egyezményrel kapcsolatban, hogy a kormány ratifikálja végre a családon belüli erőszak megfékezése érdekében. Az elmúlt két hétben nem volt olyan nap, hogy a Vígszínház környékén Marton László ügyében ne jelent volna meg hír, hogy mi zajlik ma a művészvilágban. Érdekes módon egyedül csak a közmédiában nem jelent meg erről hír. A közmédiának ez nem volt hír. Ez ma nem hír Magyarországon, hogy nők, gyerekek, nyugdíjasok hogyan vannak erőszaknak kitéve. Én nem tudom, hogy akkor a médiahatóság mit csinál. Mi az a munka, amit ő ellát, ha lehet ezt egyáltalán munkának nevezni.

Képviselőtársaim! Két fideszes képviselő ül bent. *(Dr. Vinnai Győző: Sok vagy kevés?)* Hol tartózkodik a kormánynak a képviselője? *(Dr. Szűcs Lajos: Nem kell itt lennie!)* Hol? Szóval, én nem értem ezt az egészet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és elnök úr, nem tudom, jó lenne, ha már a fideszes és a KDNP-s képviselők...

ELNÖK: Bocsánatot kérek, két percre jelentkezett, kérem szépen, hogy fejezze be.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): ...komolyan vennék a munkájukat. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Na, igen tisztelt képviselők, hogyan tovább? *(Derűltség.)* Ezt a kérdést hivatalos nyelven is előadom, történetesen kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e még valaki élni

a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Úgy látom, hogy nem. *(Szávay István: Tudnék mit mondani, de nem.)*

S minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem Szűcs képviselő urat, előterjesztői minőségében kíván-e reflektálni. *(Dr. Szűcs Lajos: Igen.)* Képviselő úr, parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A felvetett kérdések jó része egy kicsit túlterjeszkedett az előterjesztésen, amelyik az NMHH 2018-as költségvetését tárgyalta. Annak azért örültem, hogy a bizottsági ülésen elhangzott és az ott kért adatokat Heringes Anita képviselő asszony kérte, ugyanakkor a következő mondatában belőle idézett. Tehát, kedves képviselő asszony, a kért adatok eljutottak a Költségvetési bizottsághoz, minden képviselőhöz eljuthatnak, tehát Mesterházy Attila elnök úrtól lehet nyugodtan kérni ezeket az adatokat. Egyébként pedig én nem szeretnék odáig eljutni, hogy bármelyik bizottság vagy bármelyik parlamenti képviselő médiakérdésekben úgy nyilvánuljon meg, hogy ő mondja meg, hogy mit szeretne látni a magyar közmédiában *(Bangóné Borbély Ildikó: Csak az látható, amit a Fidesz akar. Habony, Vajna.)*, és nekem csak annyi véleményem van, amit el szeretnék önöknek mondani, hogy szerencsére ez a törvény alapján nem is fog megváltozni *(Heringes Anita: Akkor nem lesz független a hatóság?)*, és azt remélem, hogy ezt önök is ugyanolyan módon értékelik.

A többi adat pedig mind-mind megtalálható a parlament bizottsági adatai között, én kérem önöket, hogy ezeket vizsgálják meg, és azt szeretném javasolni önöknek, hogy amennyiben módosító javaslatuk van, azt tegyék meg, bár magával a főösszeggel kapcsolatban a 2018-as költségvetés már elfogadta ezt a javaslatot. A benyújtott költségvetésről pedig remélem, hogy támogató szavazataikkal fognak dönteni, és ezzel köszönöm meg elnök úrnak az igen szíves figyelmét.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm Szűcs Lajos képviselő úrnak előterjesztői reflexióit. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője jelentkezett felszólalásra: „A reformáció ünnepéről evangélikus magyarként” címmel. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ötszáz esztendővel ezelőtt, 1517. október

31-én egy Ágoston-rendi szerzetes, Martin Luther levelet írt Albert mainzi püspöknek, amelyben tiltakozott a búcsúcédulák árusítása ellen. A katolikus egyház ugyanis gyakorlatilag áruba bocsájtotta az üdvözülést, a pénzzel megvásárolt papirosokat illeték e korban ezzel a névvel. E levélhez pedig csatolta a búcsúcédulák erejét és hatékonyságát kétségbe vonó vitairatát, amely később a 95 tétel néven vált ismertté. Még ha utólag legendának is bizonyult, hogy e 95 pontot fél évezreddel ezelőtt a wittenbergi vártemplom kapujára szegezte ki, akkor is vitathatatlan, hogy Luther e tettével új fejezet kezdődött a világtörténelemben.

A reformáció ugyanis, bár az egyetemes katolikus vallás megújítását, megreformálását kitéző mozgalomként indult, rövidesen szellemi, kulturális áramlattá vált, amely alapvetően járult hozzá a tudomány és a könyvkiadás ugrásszerű fejlődéséhez, a kultúra, a művészet, a művelődés páratlan európai virágzásához a XVI-XVII. században. Ezáltal pedig kiemelt szerepe van abban, hogy az európai államok domináns pozíciót tudtak kivívni maguknak és az európai kultúrának a világban.

Tisztelt Országgyűlés! „Ich stehe hier und kann nicht anders.” Itt állok, másként nem tehetek - mondotta Luther 1521. április 18-án a worms birodalmi gyűlés előtt, ahol nem volt hajlandó visszavonni tanait. Magam is úgy éreztem, hogy az Országgyűlés kevés evangélikus képviselőjének egyikeként ezen a napon most itt kell állnom, és néhány mondatban megemlékezni a reformáció fontosságáról és a magyar történelemben nemzeti nagyjaink által betöltött szerepéről.

Elvitathatatlan a reformáció szerepe ugyanis már abban is, hogy a török pusztította, Habsburg prédálta, három részre szakadt magyar haza szellemi, kulturális és művelődési virágkora élhetett meg a XVI-XVII. század fordulóján. Magyarra fordították és kinyomtatták a Bibliát, nyomdák, iskolák és kollégiumok rendszere létesült az országban, miközben tudósok és művészek érkeztek a magyar főúri udvarokba, virágzott a zene, az irodalom.

Ezen belül is kiemelkedő a hazai evangélikusság szerepe, akik nélkül például elképzelhetetlen lett volna a modern, a XIX. század második felében végbemenő polgárosodás. Evangélikusként pontosan tudom, hogy e vallást sajnos nem mindig kezelték magyar vallásként, mivel elsősorban német és szlovák anyanyelvű tagjai voltak az egyháznak, mint ahogy egyébként magam is sváb származású család gyermeke vagyok. Mégis ki kell emelnünk, hogy a hazai evangélikus közösség olyan emblemikus alakokkal gyarapította a magyarság nagyjainak impozáns panteonját, mint Petőfi Sándor vagy Kossuth Lajos, akik egyébként mindketten szlovák gyökerekkel rendelkeztek. De evangélikus volt az 1848-49-es forradalom és szabadságharc egyik legnagyobb haditette, az ozorai csoda végrehajtója, Perczel Mór, az

iskolaalapító szarvasi lelkész, Tessedik Sámuel vagy az erdélyi költőfejedelem, a templomért és iskoláért kiáltó Reményik Sándor is.

Evangélikusok százezreit csatolták el tőlünk a trianoni békediktátum értelmében, de több tízezer evangélikus volt az 1947-es magyar-szlovák lakosságcsere során Magyarországról többnyire önként, és a svábok kitelepítése miatt kényszerűen távozóik között is. Evangélikus egyházunk tagja volt a vészkorszakban 2 ezer embert megmentő Glaudiopolis-alapító Sztelho Gábor lelkész, a második világháború után ártatlanul, koncepciós perben halálra ítélt Jány Gusztáv honvédtábornok és a Rákosiék által meghurcolt Ordass Lajos püspök is. Nobel-díjas magyar tudósok generációi nevelkedtek a Fasori Evangélikus Gimnáziumban, köztük Teller Ede, Wigner Jenő vagy Neumann János. Evangélikus építészcsalád sarja volt a Halászbástya tervezője, Schulek Frigyes, de vitéz jákfai Gömbös Gyula, a mai napig is méltatlanul kezelt egykori magyar miniszterelnökünk sem véletlenül adta közre 95 pontban a „Nemzeti munkatervet”, az első modern magyar kormányprogramot 1932-ben.

Tisztelt Országgyűlés! Martin Luther, vagy ahogyan említeni szokás nálunk, Luther Márton nem tudta, hogy mozgalmával új, 500 év múlva is élő, virágzó egyházat fog alapítani, amely alapvetően járult hozzá az elmúlt fél évezredben Magyarország és a magyar nemzet gazdasági, társadalmi, valamint szellemi és kulturális fejlődéséhez.

Jól mutatja evangélikus egyházunk tettekérségét, társadalom iránti elhivatottságát Luther azon mondása, miszerint: „Ha tudnám is, hogy holnap elpusztul a világ, még akkor is ültetnék egy almafát.” Úgy gondolom, hogy nekünk, országgyűlési képviselőknek mindent el kell követnünk azért, hogy a magyar evangélikus közösség, ahogy a múltban, úgy a jövőben is hozzá tudjon járulni hazánk és nemzetünk felemelkedéséhez. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(17.50)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Minden kétséget kizáróan történelmi nap a mai.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Egy magára hagyott térség problémái. IV.” címmel. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Itt napirend utáni sorozatomban arra teszek kísérletet, hogy olyan települések problémáival ismertessem meg a tisztelt Ház jelen lévő képviselőit és a jegyzőkönyvet, amelyek valószínűleg nem hangoztak el itt még kormánypárti politikusok szájából, amit azért is sajnállok, mert egyébként például Gyopáros Alpár is, a

térség országgyűlési képviselője, rendre arra hivatkozik, hogy ő bizony képviseli ezen térség érdekeit, miközben sem a parlamentben, sem a gyakorlatban ennek a munkának az eredményét azért nem nagyon látjuk. Azért bíztam abban, hogy talán majd szólásra bírom a kormány képviselőit ez ügyben, de sajnos mind ez ideig nem jártam sikerrel, de akkor lássuk ezeket a településeket!

Úgy gondolom, a bősárányiak is megérdemlik a járható utakat, joggal várnak el olyan munkahelyeket helyben, ahol annyi fizetést kapnak, amiből aztán meg is tudnak ők maguk és a családjuk is élni, illetve joggal nem fogadják el azt, hogy településükre egyébként kevesebb fejlesztési forrás jutott, mint amennyit megérdemelnének, amennyi járna. Minőségi egészségügyet és minőségi közösségi közlekedést is elvárnának a kormánytól.

A cirákiak szintén megérdemlik a járható utakat, elvárnak olyan munkahelyeket, ahol tényleg annyi a fizetés, amiből meg lehet élni, és úgy vannak vele ők is, hogy bizony az egészségügyi szolgáltatáshoz és a tömegközlekedéshez való hozzáférési lehetőségeik nagyságrendekkel jobbak lehetnének.

Csáfordjánosfán sem jobb a helyzet, itt is középkori úthálózatokkal találkozunk az ember, ha arra jár, nem beszélve a helyi munkahelyek hiányáról és az egészségügyi közösségi közlekedési hozzáférési lehetőségeiről.

Nem fogadják el Csapodon sem azt, hogy településük kevesebb fejlesztési forráshoz jutott, mint amennyit egyébként lélekszámarányosan megérdemelnének, és ők is joggal várják el azt, hogy az úthálózat a térségben ne csak arról szóljon, hogy megszületett végre a Csornát elkerülő út, hanem bizony az alsóbb rendű utak is járhatóak legyenek. Ez nemcsak a helyi vállalkozásoknak, a helyi polgároknak nagyon fontos, de enélkül elképzelhetetlen például az a turisztikai fejlesztési koncepció, amit most már itt évek óta lebegtetnek a térségiek szeme előtt. A gyakorlatban itt sem történt meg semmi előrelépés.

Meg kell említenem Csér települést, amely ugyan az ország egyik legkisebb települése, de azt gondolom, az ott élő állampolgárok problémái ugyanolyan fontosak kellene hogy legyenek a kormánypártok számára, mint akár a fővárosi vagy bárhol máshol élő magyar állampolgárok problémái.

Csikvándon is elvárnák, hogy az úthálózat minőségben fejlődjön, ahogy az olyan munkahelyek hiányát is sokszor felvetik, amelyek tényleg képesek annyi bért fizetni, amiből el tudják tartani a családjukat.

A csornaiaknak a sok probléma mellett a legfontosabb szerintem most egy őszinte válasz a kormányzattól arra vonatkozóan, hogy a csornai napelemgyárral kapcsolatban mikor láthatnak végre tisztán. Egészen elképesztő helyzet alakult ki, hiszen több milliárd forint közpénzt költöttek el egy olyan üzemre, ahol a mai napig összesen három munkahelyet

voltak képesek teremteni, a három biztonsági őrt, akik felváltva őrzik az üres csarnokot. Sehol a magyar beszállítók sokasága, sehol a minőségi munkahelyek száza, amit beígértek, arról nem is beszélve, hogy mind a mai napig sunnyognak azzal kapcsolatban, hogy hova tüntették el azokat a milliárdokat. Mára világossá vált, hogy a csornai napelemgyár mutyját jó előre tudták, kormányzati tényezőknek világos kellett hogy legyen, hogy ez az üzem soha nem fog működni, hiszen ha én egy félórás internetes böngészés során kiderítettem azt, hogy ez a cég bűzlik minden oldalról, akkor nem hiszem, hogy oda kellett volna neki adni a milliárdokat erre a ma sem működő üzemre.

A dénesfaiak, úgy gondolom, szintén megérdemelnék a járható utakat, ahogy a helyi minőségi munkahelyeket szintén.

Említést kell tennem Dörről, amely szintén nem a legnagyobb település az országban, de az úthálózat komoly javításokra szorul. Itt is most már, azt kell mondanom, évtizedes ígéretetek vannak arra vonatko-

zón, hogy járhatóvá teszik az úthálózatot, ez nem történt meg a mai napig.

Edve település szintén a választókerülethez tartozik, ahol a helyi munkahelyek hiánya, az úthálózat és az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés mind-mind az itt élő emberek napi problémája.

Az időkeretem mára lejárt, de folytatom majd legközelebb. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve munkájukat, tájékoztatom önöket, hogy a napirend utáni felszólalások végére értünk. Az Országgyűlés csütörtökön reggel 9 órakor folytatja az ülést.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó estét, azután nyugodalmas jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 17 óra 55 perckor ért véget.)

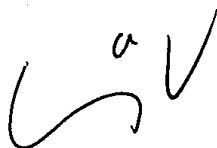
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)